TRAVANCORE ARCHÆOLOGICAL SERIES

Vol. VII—Part I.

Published under the orders of the Government of Travancore.

Stone and Copper-Plate Inscription of Travancore with plates.

BY

A. S. RAMANATHA AYYAR, B. A., M. R. A. S.

TRIVANDRUM:
PRINTED BY THE SUPERINTENDENT, GOVERNMENT PRESS.
1931.

All Rights Reserved.

[Price: Re. 1 as. 4.

677

TRAVANCORE ARCHÆOLOGICAL SERIES

Volume VII—Part II.

Published under the Orders of the Government of Travancore.

Stone and Copper-plate Inscriptions of Travancore with plates.

BY

A. S. Ramanatha Ayyar, B. A., M. R. A. S.

TRIVANDRUM:
PRINTED BY THE SUPERINTENDENT, GOVERNMENT PRESS,
1930.

All Rights Reserved

TABLE OF CONTENTS.

Volume VII—Part I.

		Page.
Puṛavaśēri records:—		
1.	Inscription dated in Kollam 336	1
2.	Three records of Śrīvallabhadēva	2
3.	Record dated in Kollam 336	6
4.	Two records of Vīra Ravivarman: Kollam 336	7
5.	Four fragments in the same temple	9
6.	Two records dated in Kollam 335+1	11
7.	Two records of Vīraravivarman: Kollam 340	12
8.	Record of Vīra Rāmavarman: Kollam 372	13
9.	Tamil record of Kollam 663	14
10.	Two Vatteḻuttu inscription at Nattālam	15
11.	Mayilōdu inscription of Kollam 942	17
12.	A few damaged inscriptions at Munchira	20
13.	Munchirai Maṭham Inscription of Kollam 1030	23
14.	Killiyūr record of Vīra Udaiya-Mārttāṇḍavarman	24
15.	Tiruvidāngōḍu record of Vīra Kēralavarman: Kollam 871	26
	Kadigai Pattiṇam records	29
16.	Record dated in Kollam 439	30
17.	Do. 440	31
18.	Do. 608	„
19.	Do. 728	32
20.	Record of Ravivarman Kulaśēkharadēva: Kollam 773	33
21.	Record dated in Kollam 882	„
22.	Do. on the balikkal	34
23.	Talaikkulam record of Kollam 662	35
24.	Maṇaltittai record of Kollam 722	36
25.	Two records near Kaviyallūr	37
	Tamil records from Vīravanallūr	38
26.	On the wall of the Śiva Temple	39
27.	Inscription in the Śiva Temple	40
28.	Inscription in the Maṇḍapa: Kollam 854-61	41
29.	Record dated in Kollam 858	44
30.	On a stone in the Amman shrine	47
31.	Two records of Māravarman Sundara Pāṇḍyā I	48

		Page.
32.	Kālaṅgāḍu record of Śrīvallabhadēva	49
33.	Record of Bālamārttāṇḍavarman: Kollam 919	50
34.	Kālaṅgāḍu inscription of Kollam 961	51
	Inscription at Shencottai	53
35.	On the South face of the Central shrine	54
36.	On the North base of the Central shrine	55
37.	On the West base of the Central shrine	"
38.	Inscription dated in Kollam 1004	57
39.	Record dated in Kollam 1064	"
40.	Vatteḻuttu record at Pōḻikkarai	58
41.	Inscriptions in the Maṇikaṇṭēśvara temple Kottārakara ...	59
42.	Two inscriptions in the Changanaśēri Church	"
43.	An epitaph at Tiruvitāṅgōḍu	61
44.	Two inscriptions in the Śiva temple at Bharanaṅgānam ...	62
45.	Bharanaṅgānam Epitaphs	"
46.	Three records at Trikkunnapuḻa	63
47.	Kanyakumari record of Kollam 846	64
48.	Cape Comorin record of Kollam 627	"
49.	Kōttār record of Kollam 872	65
50.	Kōttattalai record of Kollam 410	"
51.	The Kadamaṟṟam Pahlavi cross	66
52	Muttuśiṟa inscription	75

LIST OF BLOCKS.

Block No. 1.	Nattālam Inscription	...	(to face page 16).
„ 2.	Pōḻikkara	...	(do. 58).
„ 3.	Kōttattalai Inscription	...	(do. 66).
„ 4.	Three Pahlavi crosses (Kadamaṟṟam and Valiapally church, Kottayam)	...	(do. 71).
„ 5.	Pahlavi cross at Muttusira	...	(do. 78).

OFFICE OF THE DIRECTOR OF ARCHAEOLOGY
17 OCT 1967
GOVT. OF MADRAS, MADRAS-4

Puravaseri records.

Puravaseri, whose inscriptional name is Puravari-chaturvēdimaṅgalam, is a village just a mile to the east of Nagercoil. It has a Vishṇu temple which, in spite of its poor architecture, is a structure dating from at least the second half of the 12th century A. D. The village originated as a brahman colony (*chaturvēdi-maṅgalam*) in the gift of house sites to eighteen brahman families, by Śiṅgaṉ-Araṅgaṉ of Paśuṅguḷam, sometime before Kollam 336, and it was given the name of Puravari-chaturvēdimaṅgalam from *puravari* (*puravu-vari* = a tax). A temple being the nucleus of a brahman village, the Vishṇu temple of the village must have made its appearance at the same time as the village itself, or a few years earlier. The Pāṇḍya king Māṟavarmaṉ Śrīvallabhadēva was pleased to make some of its lands tax-free in the 17th year of his reign (A. D. 1120). The Vēṇāḍu king Vīra Ravivarmaṉ-Tiruvaḍi, and some other private individuals made some gifts of land in Kollam 336. In Kollam 372 again, the agents of the Travancore king Vīra Rāmavarmaṉ-Tiruvaḍi, (*i. e.*, Maṇikaṇṭha-Rāmavarmaṉ of other records) utilised some lands originally ear-marked as *paḷḷichchandam*, towards the maintenance of two teachers for teaching the Ṛig-vēda and the Yajur-vēda in this temple. Last of all, comes the Tamil record of Kollam 663 mentioning a gift of money by a brahman-resident of the village, for providing offerings of two *nāḻi* of rice to the god and for feeding daily a brahman therewith. A more modern label attributable to Kollam 804 mentions the devotion of Kēraḷan Eḍuttāyudham-uḍaiyāṉ towards this temple.

The inscriptions of the temple, though numerically great, relate to only a few transactions; for each item of transaction is represented by at least two documents,—one appertaining to the actual gift and the other to the agreement tendered by the tenants, who took over the lands for cultivation, promising in return therefor to supply a stipulated quantity of paddy for the temple's requirements. The Pāṇḍya grant is, however, in triplicate.

No. 1—Inscription dated in Kollam 336.

This inscription, dated in Kollam 336, registers the fact that Śiṅgaṉ-Araṅgaṉ of Paśuṅguḷam in Teṉṉāḍu founded a brahman village called Puravari-chaturvēdimaṅgalam and made gifts, apparently of house-sites, to eighteen brahmans to enable them to settle down there. Some of these recipients appear to have migrated from villages of the Tamil districts in the north in the wake of the Chōḷa conquest in the south. Their names were:

Dāmōdara-Bhaṭṭa of Kurōvi, Vāchaspati-Bhaṭṭa of Nālūr, Sōmadēva-Bhaṭṭa of Iruṅgaṇḍi, Malaikuṉiya-niṉṟāṉ-Bhaṭṭa of Vaṅgipuram, Śrīraṅganātha-Bhaṭṭa of Śeṭṭapōśai, Gōvinda-Bhaṭṭa of Śiṟupuḷḷūr, Tiruveṅkaṭa-Bhaṭṭa of Gōmapuram, Śrīrāma-Bhaṭṭa of Nambūrkkāḍu, Ravidēva-Bhaṭṭa of Araṇaippuram, Gōvarddhana-Bhaṭṭa of Kirāñji, Kōlavāmaṇa-Bhaṭṭa of Nimbai, Kēśava-Bhaṭṭa of Kuṇḍūr, Aḍigaḷnambi-Bhaṭṭa of Kārāmbichchēḍu, Śrīraṅga-Bhaṭṭa of Kaḍalaṅguḍi, Nārāyaṇa-Bhaṭṭa of Śeṅgaṇḍi, Vishṇu-Bhaṭṭa of Kāḍalaṅguṟi, Śrīrāma-Bhaṭṭa of Irāyūr and Tiruveṇkāḍu-Bhaṭṭa of Mutpuram.

(*No. 55 of 1100*).

Text.

1 ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ [।*] கொல்லம் தோன்றி ௩௱௩௰௬ மாண்டு இடப நாயறு அ-
ஞ்சு செனற சநி மகயிரத்தின் நாள்[1]

2 தென்னாட்டு பசிங்குளத்து சிங்க னரங்கனென் நான் ஸ்ரீராமம் எற்றிந புர-
வரிச்சதுர்வெதிமங்கலத்து ஶாஸநவாரந பெர் குரோ-

3 விசாலொசந ஹட்டனும் நாலூர் வாஅஸ்தி ஹட்டனும் இருங்கண்டி ஸொம-
தெவஹட்டனும் வங்கிபுரத்து மலைகுனிய நின்றான் ஹட்ட-

4 னும் செட்டபெரசை ஸ்ரீரங்கநாதஹட்டனும் சிறுபுள்ளூர் மொவிந்தஹ-
ட்டனும் ஆத்தங்கொமபுறத்து திருவெங்கடஹட்டனும் நம்-

5 பூர்காட்டுக்கை ஸ்ரீராமஹட்டனும் அரணைப்புரத்து ரவிதெவஹட்டனும்
கிராஞ்சி மொவஷ்ரூநஹட்டனும் நிடிவெ கொலவாமநஹ-

6 ட்டனும் குண்டூர் கெஶவஹட்டனும் காரம்பிசெட்டு அடிகள்நம்பிஹட்ட-
னும் கடலங்குடி காரம்பிசெட்டு ஸ்ரீரங்கஹட்டனும் செங்கண்டி நா-

7 ராயணஹட்டனும் காடலங்குறி விஷ்ணுஹட்டனும் இராஊர் ஸ்ரீராமஹ-
ட்டனும் முட்புறத்து திருவெண்காடுஹட்டனும் ஆக பெர் பதினெ-
ண்மர்க்கும்[2]

No. 2—Three records of Srivallabhadeva.

The three records published below relate to one transaction, namely, the grant of $\frac{3}{4}$ (*vēḻi*) + 2 *mā* of land in Vīrakēraḷa-maṅgalam, a *brahmadēya* village in Vaikunta-vaḷanāḍu irrigated by the Nāṭṭāṟu, as tax-free *dēvadāna* to the temple of Puravari-viṇṇagar-Aḻvār at Puravari-chaturvēdimaṅgalam. Other records of this king have been found to have been similarly issued in triplicate.

1. The first record is dated in the year opposite the 16th year of the Pāṇḍya king Māṟavarmaṉ *alias* Tribhuvanachakravartin Śrīvallabhadēva[3] (A. D. 1132-69?) When the king was seated on the throne called the 'Muṉaiyadaraiyaṉ' in the hall of the palace at Tirunelvēli in Kīḻvēmba-nāḍu, Śiṅgaṉ-Araṅgaṉ of Paśiṅguḷam in Teṉṉāḍu submitted the petition of the śrīvaishṇavas, priests and officials of the temple of god Puravari-viṇṇagar-Aḻvār at Puravari-chaturvēdimaṅgalam in Nāñji-nāḍu, requesting that some lands may be granted tax-free for the expenses of conducting worship in the temple. Accordingly, the king was pleased to grant single- and double-crop lands to the extent of $\frac{3}{4}$ (*vēli*) + 2 *mā* in Vīrakēraḷa-maṅgalam under the Nāṭṭāṟṟuppōkku, as tax-free *dēvadāna*, and to order further that the taxes such as *śilvari* etc., shall not be levied thereon.

2. The second record is the royal order of the same king under the title of Kōneriṉmaikoṇḍāṉ communicated by the revenue officials to the memorialists, namely, the śrīvaishṇavas, the priests and officials of the Vishṇu temple, directing that the taxes on the lands, $\frac{3}{4}$ (*vēli*) + 2 *mā* in extent, shall be utilised for the requirements of the temple from the year opposite the 16th year of the king's reign.

1 The details correspond to A. D 1161 April 29, Saturday, *85.
2 The inscription is built in at the bottom.
3 There is confusion regarding his date.

This document bears the signature of Veḷiyāṟṟūr-Uḍaiyāṉ, probably an important revenue officer, and quotes the 16th year + 465th day.

3. The third record was the agreement tendered by the *sabhā* (assembly) of Vīrakēraḷa-maṅgalam, promising to supply into the hands of the temple-officials of the Āḻvār at Puravari-chaturvēdimaṅgalam, seven *kalam* of paddy as tax (*iṟai*) and 2 *tiramam* (coin) as *antarāyam* (internal revenue) per *mā* on the lands, 3 *vēli* + 2 *mā* in extent, which had been endowed to the temple, in accordance with the order of Māṟavarmaṉ Tribhuvanachakravartin Śrīvallabhadēva, the *kēḷvi* and *uḷvari* accounts, the *kaḍayīḍu* of Uḍaiyār Muṉaiyadaraiyar and the *niyōgam* (order) of Piḷḷaiyār (prince) Kulaśēkharadēva. Boundary stones marked with the emblems of the chakra and the stylus were accordingly set up at the four corners of the land in question. This document bears the signature of Nālūr Nārāyaṇaṉ-Tiruvāchakamuḍaiyāṉ, probably a member of the *sabhā*.

From the inscription published *ante*, it is seen that Śiṅgaṉ-Araṅgaṉ of Paśuṅguḷam was responsible for the foundation of the village Puravari-chaturvēdimaṅgalam in Kollam 336; and it was he who approached the Pāṇḍya king Śrīvallabhadēva for a gift of tax-free lands to the temple at that village, a few years later in the 16th + 1st year of the king's reign. This king was seated on this occasion on his throne called the 'Muṉaiyadaraiyaṉ' in his palace at Tirunelvēli. Several records found in the Tinnevelly District also mention that different orders were issued by him from the same palace, while another inscription copied from the Kaḷāṅgāḍu temple mentions that another seat in the palace at Kaḷakkuḍi was also called the 'Muṉaiyadaraiyaṉ'. This seat or throne, whatever it was, may probably have been the gift of Uḍaiyār Muṉaiyadaraiyar, who has figured in the last of the three records published below, and may have been named after him.

One other inscription, whose beginning alone is visible contains the words,

ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ [॥*] ஸ்ரீவிரகுலசேகரதேவற்கு யாண்டு சவது.

It apparently belongs to the successor of Śrīvallabha, namely, Kulaśēkhara I who has already figured in the 17th year record of his father as a prince, Piḷḷaiyār Kulaśēkharadēvar,[1] issuing orders (*niyōgam*) to the *sabhā* of Vīrakēraḷamaṅgalam.

Text.[2]

1 ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ [।*] பூமகள் ஜயமகள் பொற்புயந் திளைப்ப நாமகள் விரும்ப நான்மறை நெறியினி விருநிலமுழுது மொருகுடை நிழற்ற கருங்கலி க-டிந்து செங்கோலோச்சி எத்தருங்கிர்த்தி ஹிமஸேது பரியந்தங் கொத்தொழில் நடாத்தி பாற்திவ-

2 ரிறைஞ்ச வென்றி முரசு முன்றினில் முழங்க பொர்சிலை முரியப் புலி பில-ஞ்சேரக் கனகமால்வரை கயல் விளையாட விஜயாபிஷேக முறைமை-யிற் பண்ணி யிலகிய கதிர்மணி விபஸிம்ஹாஸனத்து வீற்றிருந்தரு-ளிய

1 See a'so *M. E. R.* for 1916, p. 122.

2 Registered as No. 6 of the Trav. Epig. Colln. for 1093 M. E.

3 ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ ஸ்ரீகோமாறபன்மரான திரிபுவனச்சக்கரவத்திகள் ஸ்ரீவல்லப-
தேவர் கிழ்வெம்பநாட்டு திருநெல்வெலிக் கொயிலில் பள்ளியறைக்
கூடத்தில் பள்ளிப்பிட முனையதரையனி லெழுந்தருளியிருந்து ௰௬ வ-
தின் னெதிராம-

4 ரண்டு நாள் தொண்ணூற்றினால் நாஞ்சிநாட்டு வஹூதெசம் புரவரிச்சது-
வெ-திமங்கலத்து புரவரிவிண்ணகராழ்வார் கொயிலில் ஸ்ரீவெஷ்ண-
வரும் நம்புசெய்வானும ஸ்ரீகாரியஞ்செய்வானும் விண்ணப்பஞ் செ-
ய்ய திருவாய்மொழிந்தருளன்படி [1*]

5 இவ்வாழ்வார்க்குத் திருப்படிமாற்றுள்ளிட்டு வெண்டுந் நித்த நிமந்தங்க-
ளுக்கு இறுப்பதாக இறையிலியாகச் சிறிது நிலம் பெறவெணுமென்று
தென்னாட்டுப் பசுங்குளத்து சிங்கனரங்கன் நமக்குச் சொல்லிவராக்
காட்டினமையில் இவ்வாழ்வார்க்குத் திருப்-

6 படிமாற்றுள்ளிட்டு வெண்டுந் நித்த நிமந்தங்களுக்குத் தெவதான இறை-
யிலியா யிறுப்பதாக நாட்டாற்றுப்பொக்கு விரகொளமங்கலத்து இரு
பூ விளையுந் நிலத்திலும் ஒரு பூவிளையுந் நிலத்திலுமாக நிலங் கலந்தபடி
யிறையிலி முக்காலெ இரண்-

7 டுமா நிலம் ௰௬ வதின் எதிராமாண்டு கார் முதல் தெவதான இறையிலி-
யாக இட்டொம் இந்நிலங் கலந்தபடி ஒரிடமடைய் இக்கார் மு . . . .
. . . . . த்த நிமந்தங்கள் செலுத்துக என்று இந்நி-

8 லத்துக்கு சில்வரியுள்ள தெப்பெறப்பட்டது பிறதொழிக என்றுந் திரு-
வாய்மொழிந்தருளித்து [॥*] இவை வெண்பைக்குடிநாட்டு எழூர்ம[1]-
. . . . ஊர்க்கொன் எழுத்து [॥*]

Translation.

Hail! Prosperity!

With the goddess of earth and the goddess of victory embracing his golden arms, with the goddess of speech desiring (him), with (his) single parasol over shadowing both the worlds in the righteous path of the four Vēdas, king Śrī Māṟavarmaṉ *alias* Tribhuvanachakravartin Śrīvallabhadēva, who wielded his sceptre, after having dispelled the black Kali (age) and conducted the work of government from the Himālayas to the Sētu, when kings bowed to him in submission, when the drums of victory sounded in front, when the war-bows got broken, when the tiger-token (of the Chōḻas) retreated into caverns, and when the carps (the token of the Pāṇḍyas) froliced on the golden Mount, was pleased to occupy the heroic throne which shone with brilliant gems, after having rightfully performed the anointment of victory:

when this king was pleased to be seated on the 'Muṉaiyadaraiyaṉ' in the hall of his palace at Tirunelvēli in Kīḻvēmba-nāḍu, on the 90th day of the year opposite the 16th year of his reign,— the śrīvaishṇavas, worshipping priests (*nambu-śeyvāṉ*), and officials of the temple of god Puravari-viṇṇagar-Āḻvār at Puravari-chaturvēdimaṅgalam having petitioned to him, the following oral order was issued:—

Śiṅgaṉ-Araṅgaṉ of Paśuṅguḷam in Teṉṉāḍu, having petitioned to us that some land should be obtained tax-free for the daily requirments of the

1 A stone is missing in this place.

god (Āḻvār) inclusive of *tiruppaḍimāṟṟu*, we gave as a tax-free *dēvadāna* double crop and single-crop lands, $\frac{3}{4}$ (*vēli*) + 2 *mā* in extent, in Vīrakēraḷa-maṅgalam irrigable under the Nāṭṭāṟu, for providing the daily requirments of the god Āḻvār, inclusive of *tiruppaḍimāṟṟu*, from the *kār* (season) of the year opposite the 16th year (of our reign). We were also pleased to order that *śilvari* and other taxes shall not be levied on these lands, and that the daily requirements shall be supplied from the *kār* of this year.

This is the writing of .... ṇūrkōṇ of Veṇbaikkuḍi.

Text.[1]

1 ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ [।*] கொனெரிய்மெல்கொண்டான் நாஞ்சிநாட்டு ப்ரஹ்மதெ-
யம் புரவரிச்சதுற்வெதிமங்கலத்துப் புரவரி(வி)விண்ணகராழ்வார்
கொயிலில் ஸ்ரீவைஷ்ணவற்குப் நம்புசெய்வானுக்குப் ஸ்ரீகாரியம்செய்வா-
னுக்கும் இவ்வாழ்வார்[க்*]கு அமுதுபடி

2 உள்ளிட்டு வெண்டுங் நித்தல் நிமந்தகளுக் கிறுப்பதாக நாட்டாற்றுப்-
பொக்கு விரகெரளமங்கலத்துத் தெவனான இறையிலி யிட்ட நிலத்து-
க்கு வரியிலாரெழுத்திட்ட உள்வரியும் நம்[க*]ழ்வியும் பொதக்காட்-
டச் சொன்னெம் [।*] உள்வரி-

3 ப்படியுங் கெழ்விப்படியு முள்ள நிலம் முக்காலெ யிரண்டுமாவுங் கைக்-
கொண்டு பதினாறுவதின் எதிராமாண்டு முதல் இந்நிலத்துக் கடை-
மய் கொண்டு திருப்படிமாற்றுள்ளூட்டு[2] வெண்டுங் நித்தநிமந்தங்க-
ள் செ-

4 சல்லப்பண்ணுக [॥*] இவை வெளியாற்றூருடையான் எழுத்து[॥*] யா-
ண்டு ௰௬ நாள் ௩௱௬௰௫ [॥*]

Text.[3]

1 ஸ்ரீ கொமாறபன்மரான திரிபுவனச்சக்கரவத்திகள் ஸ்ரீவல்லபதெவற் கி-
யாண்டு ௰௬வதன் எதிராமாண்டு நா-

2 ட்டாற்றுப்பொக்கு வைய்குந்தவளநாட்டு ப்ரஹ்மதெயம் விரகெரளமங்கல-
த்து ஸபையொம் நாஞ்சிநாட்டு ப்ரஹ்மதெயம் பு[ர*]வரிச்சதுற்பெ-
திமங்கலத்துப் புரவரிவிண்ணக ராழ்வார்க்கு நித்த நிமந்தங்கள் செ-
ல்வதாக ப்ரஸாதஞ் செ[ய்*]தருளின திருமுகப்ப-

3 டியாலும் திருவாக்கெழ்விப்படியாலும் புரவரிதிணைக்களத்தா ரெழுதிட்-
ட உள்வரிப்படியாலும் உடையார் முனையதரையர் கடையீடடாலும்
பிள்ளையார் குலசெகரதெவர் நியொகப்படியாலும் தெவதான இ-
றையிலியாக அந்தராய முட்-

4 பட இவ்வூரில் இட்ட நிலம் முக்காலெ இரண்டுமாவுக்கும் இறைப்படி
தொலால் நிலமளந்து நான்கெல்லையிலுந் திருவாழியு மெழுத்தாணி-
யும் ஞாஞனமான கல்லுந் நாட்டிக்குடுத்து இந்நி[ல*]த்துக்கு இறை-
ப்படி நில மொருமாவுக்கு எழு-

---

1 Registered as No. 4 of the Trav. Epig. Colln. for 1093 M. E.

2 Read துள்ளிட்டு.

3 Registered as No. 7 of the Trav. Epig. Colln. for 1093 M. E.

5 கல நெல்லும் அந்தராயர் திரமம் இரண்டும் இவ்வாழ்வார் கன்மிகள்
கைவசங் குடுத்து தரவுகொண்டு வருவோமாகவும் இந்நிலத்துக்கு
கைத்தடியும் எழுதிக்குடுத்து இக்கார் முதல் இந்நிலம் முக்காலே இ-
ரண்டுமாவுங் காட்டிக் குடுத்தோம் இவ்விரகேரளமங்-

6 கலத்து ஸபையோம் இவ்வாழ்வார் கன்மிகளுக்கு இப்படிக்கு இது எ-
ழுதிக்குடுத்த நாலூர் நாராயணன் திருவாசகமுடையான் எழுத்து உ

Translation.

In the year opposite the 16th year of Śrī Māṛavarmaṉ *alias* Tribhuvana-chakravartin Śrīvallabhadēva in accordance with the royal order, written and special, the *uḷvari* (revenue order) of the *puravari-tiṇaikkaḷattār* (the land revenue officers), the *kaḍaiyīḍu* (order) of Uḍaiyār Muṇaivadaraiyar, and the *niyōgam* of Piḷḷaiyār (prince) Kulaśēkharadēvar, we, the assembly of Vīrakēraḷa-maṅgaḷam, a *brahmadēya* of Vaikunta-vaḷanāḍu in Nāṭṭāṟṟuppōkku, agreed to give 7 *kalam* of paddy per *mā* (in kind) and 2 *tirama* (in coin) of *antarāyam* (internal revenue) to the temple agents, for the daily expenses of god Puravari-viṇṇagar-Āḷvār at Puravari-chaturvēdimaṅgalam, a *brahmadēya* of Nāñji-nāḍu, on ¾ *vēli* + 2 *mā* of tax-free *dēvadāna* land, after having measured it by the rod (used for assessing tax) and after having set up boundary stones marked with the *chakra* and the stylus at its four boundaries.

We, the assembly of Vīrakēraḷa-maṅgalam, having obtained a document therefor, wrote a *kaittaḍi* (transfer deed) for this ¾ *vēli* + 2 *mā* of land, from this *kār* season to the agents of this Āḷvār.

This is the signature of Nārāyaṇaṉ-Tiruvāchakamuḍaiyāṉ of Nālūr, who wrote this in this manner.

No. 3— Record dated in Kollam 336.

The subjoined inscription is dated in the year opposite the Kollam year 335, and registers the gifts of 1 *mā* of land each in Kōṭṭāṟu *alias* Mummuḍi-Śōḷanallūr by the two individuals, Tirumaṟumārvaṉ of Kuṟuṅguḍi and Śaṅkara-Viṭaṅkaṉ, towards the expenses of daily worship and offerings respectively in the temple of Purāvari-viṇṇagar-Āḷvār.

The boundaries of the two bits of land have been detailed in the inscription, among which occur the following names, Uttamarāmaṉ-kāl, Kallaṟai, Neḍuntuḍa-val, Atavaṟai, Sēndi-vayal, Kuṇḍaṟai and Aḷavādaṉ-vayal.

(*No. 57 of 1100*).

Text.[1]

1 ..... கூ௱கூயரு மாண்டுடின் னெதிராமாண்டு இடபநாயறு கொட்டாறான
மும்முடிசொழநல்லூர் குறுங்குடி திருமறுமார்வனென் புரவரிவி-
ண்ணகராழ்வார்கு நித்தல் நிமந்த மாசஞுதாரஞ் செல்வதாக நாங்

1 The stones are disarranged.

விட்ட நீ மாவது இல்லூர் என் ரூம் உத்தமராமன்காலுக்கு தெற்கு கல்லறைக்கு மெக்கு புன்கறைக்காலுக்கு வடக்கு உதை அரிவாளுக்கு கிழக்கு[1] இந்நான்கெல்லை நடு . . . . . .

2 . . . . . யும் உத்தமராமன்காலுக்கு வட[க்கு][1] அதவறைக்கு கிழக்கு[1] சாட்டு முக்கத்துக்கு தெக்கு[1] நெடுந்துடவலுக்கு மெக்கு[1] இந்நான் கெல்லையில் நடுவு அதவறை ரூ காணியும் ஆ ரூம் ஒருமாவும் மெற்படி யூரில் சங்கரவிடங்கன் இவ்வாழ்வாற்கு திருவமுதுக்கு ஆசந்திரதாரரு செல்வதாக விட்ட ரூ இவ்வூற் ஒரு பூவில் செந்திவயற் காலுக்கு வட[க்*]கு பூமறைக்கு . . . . .

3 . . . . . . லும் நாஞ்சிநாடுடையார் தேவதானம் பிராயறைக்கு மெக்கும்[1] இந்நான்கெல்லை நடுவு ரூ அரைமா வரைக்காணியும் இருபூவில் ரூம் ஆறழக்கு மெக்கு[1] அளவாதான் வயற்காலுக்கு தெக்கு[1] குண்டறைக்கு கிழக்கு[1] வெப்பறைக்கு வடக்கு[1] இந்நான்கெல்லை நடுவு கிந்த ரூ ஈக்காணி அரைக்காணியும் ஆ ஒருமாவும் இவ்விருவொமும் இந்நில இரண் . . . . .

4 . . . . . . பிலும் வெட்டிகொள்கவென்று திருப்படியிலெ நீர்வார்த்துக்குடுத்தொ[ம்*] இவ்வாழ்வார் கன்மிகளுக்கு குறுங்குடி திருமறுமார்வனும் சங்கரவிடங்கனும் இவ்விருவொம் [॥*] இவை குறுங்குடி திருமறுமார்வன் எழுத்து இது சங்கரவிடங்கன் ஸஜையானமைக்கு சிராமஞதிச்சன் எழுத்து இப்படி அறிவென் விடங்கன் சங்கரன் எழுத்து இப்படி மங்கலச்செரி பெரியாண்டான் பற்பநாபன் எழுத்து [॥*]

No. 4—Two records of Vira Ravivarman: Kollam 336.

The subjoined two records go together. The first of these dated in Kollam 336 states that the agents of the Vēṇāḍu king Vīra Ravivarmaṉ-Tiruvaḍi made a gift on behalf of the king of two pieces of land, 10 *mā* + *mundirikai* in extent, in Tāḷaikkuḍi, for the expenses of providing offerings to god Puravari-viṉṇagar-Āḻvār and of maintaining a perpetual lamp in the temple.

$7\frac{1}{8}$ *kalam* of paddy which was the tax on these lands was ordered to be measured out to the temple by the measure called '*Puravariyāṉ*', and demarcation stones marked with the chakra (*tiruvāḻi*) were ordered to be set up on the boundaries of these *tiruviḍaiyāṭṭam* lands.

The second inscription is a counter-agreement which the revenue officials of Nāñji-nāḍu and the assembly of Tāḷaikkuḍi gave to the temple officials of Puravari-chaturvēdimaṅgalam in regard to the supply of the stipulated quantity of paddy for the expenses. Kēraḷasantōsha-Pallavaraiyaṉ figuring as a signatory in this record has also been referred to in the Karuppukkōṭṭai inscription of Kollam 338.

---

1 These are expressed by symbols.

Text.[1]

1 ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ [।*] கொல்லம் தோன்றி ௩௱௩௰௬ மாண்டைக் கெதிராமா-ண்டு இடபஞாயறு ௬ சென்ற சனி மகயிரத்து நாள் செய்த தான ஓலைக் காணமாவது [।*] வேணாடு வாழ்ந்தருளுகின்ற ஸ்ரீவீர இரவி-வர்ம்ம திருவடிக் கமைந்த அதிகாரர் புரவரிச்சதுவெதிமங்கலத்துப் புரவரிவி[ண்ணகர் ஆ]-

2 ழ்வார்[க்*]கு நித்தல் நிமந்தத்திநும் ஒரு திருநந்தாவிளக்கின்னும் திரு-விடையாட்டமாக ஆசந்திரதாரஞ் செல்வதாக விட்ட தாழைக்-குடிச் சார்காலாலும் சாரப்புறகுளம் செய்யநெரியாலும் நிர்பாஞ்சு நெல் விளைவது உன்னந்திட்டை ௭மும் எப ௨தம் புதுவூரார் மூலையில் ௩ ௱பம் ஆக

3 பத்துமா முந்திரிகையும் இக்காலம் முதல் ஊரொடொத்த கடமை மா-த்தால் ௨ எள வூம் இவ்வாழ்வார் கன்மிகள் தர வெழுதிக் குடுத்து புரவரியானெலெ ஸ்ரீபண்டார அறைவாசலிலெ அளப்பித்துக் கொ-ண்டு இச்சிலவு முட்டாமல் செல்வதாகவும் இ ரூ த்துக்கு நான்கெல்-லையிலுந் திருவாழிக்கல்லு நாட்டி

4 இம்மார்க்கம் கற்பிச்சமைக்கு கல்லிலுஞ் செம்பிலும் எழுத்தும் வெட்டு-வித்து இச்சிலவு முட்டாமல் செல்வதாக கற்பிச்சமைக்கு இவை பு-ல்லாலனையன் எழுத்து [।*] சிங்கனரங்கன் எழுதது [।*] நாராய-ணன் சங்கரன் எழுத்து [।*] கொதை தெவன் எழுத்து [।*] திரு-வெழுத்து உ

Translation

Hail! Prosperity!

This was the deed (*ōlai-karaṇam*) of gift made on a Saturday with Makayiram-nakshatra when six days had expired in the month of Iḍavam in the Kollam year opposite the 336th year after the appearance (foundation) of Kollam.[3]

The lands which the agents of Śrī Vīra Ravivarmaṇ-Tiruvaḍi, who was ruling over Vēṇāḍu, gave as *tiruviḍaiyāṭṭam*, to continue as long as the moon and stars endure, for the daily expenses of the god Puravari-viṇṇagar-Āḻvār of Puravari-chaturvēdimaṅgalam are:

the plot called Uṇṇantiṭṭai, 7 *mā* + *mundirikai* in extent, irrigable for paddy cultivation under the Chārakkāl of Tāḻaikkuḍi, Śārappuṟakkuḷam and the channel of Śeyyāṇēri, and

3 *mā* of land in the Puduvūrār-mūlai:

in all, for this 10 *mā* + $\frac{1}{320}$ (*mundirikai*) of land, the servants of the Āḻvār shall write a deed and have the tax in kind current in the village amounting to 7 *kalam* per *mā*(?) of this land, measured at the door of the temple-treasury by the measure called 'Puravariyāṉ', and thus provide for the expenses without fail.

As it was ordered that (boundary) stones with chakra-marks shall be set up at the four boundaries of this piece of land, that this order shall be engraved

1 Registered as No. 3 of the Trav. Epig. Colln. for 1098 M. E. (Published in the *Indian Antiquary*, XXIV, p. 257).

2 There is some mistake in the date cited.

3 The details correspond to A. D. 1161, April 29, Saturday, '85.

on stone and copper, and that this expense shall continue without fail, this is the signature of Pullālaṇaiyaṉ. The signature of Śiṅgaṉ-Araṅgaṉ: the signature of Nārāyaṇaṉ-Śaṅkaraṉ: the signature of Kōdai-Dēvaṉ.

The sacred mark உ

Text.[1]

1 ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ [।*] . . . . ண்டு இடபஞாயறு ௫ சென்ற சனி மகயிர-
த்தி னாள் நாஞ்சினாட்டுக் காரியஞ் செயின்றவர்களுந் தாழைக்குடியூ-
ருங் கூட இருந்து செதுகுடுத்த பரிசாவது [।*] புரவரிச்சதுவேதி-
மங்கலத்து புர . . . . ரவிவர்ம்ம திருவடி

2 க்கமைந்த அதிகாரர் திருச்செ[ங்*]நடைக்கும் திருநந்தாவிளக்குந் திரு-
வுள்ளஞ் செதருளி வந்த திருமுகப்படி தாழைக்குடிக் கிடசெரிச் சார்
காலாலும் சாரப்புறகுளஞ் செய்யானெரியாலும் நீர்பா . . . . . ரன்
மூலையில்

3 ஈபூம் ஆறும் பத்துமா முந்திரிகையும் இந்நாள் முதல் கைக்கொண்டு ஊ-
ரொடொத்த கடமைகொண்டு இவ்வாழ்வாற்க்கு நித்தநிமந்தமும் தி-
ருநந்தாவிளக்கு மாசந்ததாரஞ் செல்வ . . . . தாகவும்
சில்வரி செத . .

4 ரம் இந்நிலத்துக்கு இறுப்பதாகவும் இப்படி இந்நிலங்கொண்டு முட்டாச்-
செலவு செல்விதாகத் திருவுள்ளஞ் செதருளினபடியெ கல்லிலும்
வெட்டிக்குடுத்த இந்நிலத்துக்கு நான்கெல்லை . . . . . . க்குடுத்தொம்
இக்கா-

5 ரியஞ் செய்யின்றவர்களைக் கூட இருத்தி இத்தாழைக்குடி ஊரொம் இவ்-
வாழ்வார் கன்மிகளுக்கு [॥*] இப்படிக்கு அரையன் பசிதாங்கி எழு-
த்து இவை கொளன் அரங்கன் எழுதது இவை . . . .
இவை விக்கிரமன் அரங்கன் எழுத்து . இவை வெளான் கொளனை
நாஞ்சினாட்டு மூவெந்தவெளான் எழுத்து இச்செயகலவொலை எழு-
தினென் கொயிற் கன்மிகளுந் தாழைக்குடி ஊராரும் பணிக்க எழுதி-
னென் ஊர்ருடையான் வெள-

6 [ர]ன் எழுத்து கொளஸந்தொஷப்பல்லவரையன் எழுத்து கொவிந்த வி-
க்கிரமன் எழுத்து அனந்தன் சக்கிரபாணி எழுத்து [॥*]

No. 5—Four fragments in the same temple.

The following four fragments are found on a few slabs embedded in the base of the same temple. They must have formed part of some complete inscriptions, of about the same age as those published above; but as many of the inscribed slabs have been disarranged during some recent renovations conducted in the temple and as the debris is also left standing in the inner *prākāra*, the missing slabs cannot be easily made visible.

One of these incomplete bits quotes the date Kollam 372, while another referring, as it does, to a gift of money by Kuruṅgudi Tirumaṟumārvaṉ living in Vaḍaśeri *alias* Mummuḍiśōḻanallūr who has figured in another inscription of

1 Registered as No. 56 of the Trav. Epig. Colln. for 1100 M. E. One stone is missing in the middle of the inscription.

Kollam 336 must therefore have belonged to the same period. A third fragment relates to an endowment of land in Kaḍigaipaṭṭaṇam in Kuṟu-nāḍu made by three individuals, Arašu of .... Rāmaṉ-Araṅgaṉ of Kuṟuṅguḍi and Kāri-Kāḷi, for providing for the *Tiruvāymoḷi* being chanted in the presence of the god. The texts of these records are given below:

A

1 ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ புரவரிவிண்ணகராழ்வார் கோயில் அதிகாரமு
2 ச்சில் நாராயணன் பக்கல் குடுத்து வடபாறை மண்ணடி
3 ல் பெரியகுளத்தின் கீழ் வடகொம்பில் ஸ்ரீஹஸ்தத்திலெ ஒற்றி
4 திருவிக்ரமங் திருநந்தாவிளக்கு க க்கு அச்சு பன்னிரண்
5 ராமத்தில் ஊள்ளவர்கள் கையிலெ குடுத்து க்ஷேத்ரபெ
6 க் காரம்பிசெட்டு ஸ்ரீ விக்ரமஹட்டன் கல்பிச்ச அச்சு க இ
7 பிச்ச அச்சு க இவூர் ரா[ஜ*]ரா[ஜ*]நாராயணன் கல்பிச்ச அச்சு க திரு

B

1 ம ௨௨-ங்கள் [வைச்]சார் வைச்சுக்குமுதல் சாத ...... தின்ப
2 சிற்றெற்றியாக நிழல் [கூ]டி திருநாமப்பெரில்லெ எழுதித்தந்து தெ-
ன்னு
3 வன் வைஸ்ரவணன் நித்தம் ஒரு அரு முட்டாமல் செல்ல கல்பிச்சு தந்த
அச்சு
4 துக்கும் திருநந்தாவிளக்குக்கும் உன்னந்திட்டை ரூ ந்திருவிடையாட்டம்
மா
5 க்கு இரண்டுஞ் செல்கிறிதுல் ஸாஸ்வாதிவழ கல்பிச்சு அச்சு தந்தார் உவயூர்
பள்ளி
6 ச்ச அச்சு க இருங்கண்டி பார்த்தசாரதி கல்பிச்ச அச்சு க வங்கிபுறத்து ஸ்ரீ-
கரஷண
7 ஆக அச்சு பன்னிரண்டினல் செல்கிற ஸாஸ்வாதிவழ பன்னிரண்டு நாளாய-
அ மாண்

(*No. 65 of 1100*).

C

1 த்து அரசு குறுங்குடியும் இராமனரங்கனும் காரிகாளியும் இம்மூவொம் புரவரிவிண்ணக ராழ்வார்க்கு திருமுன்பெ நித்தமும் திருவாமொழி வி-
2 டையாட்டமாக நாங்கள் நிர்வார்த்து குடுத்த குறுநாட்டு கடிகைபட்ட-ணத்து பெரியகுளத்தின் கீழ் காளி அம்பலவனை விரமாணிக்க செ-
3 டைய ரூ மாடங்கள் ரூ நாற்றுநாழியும் இக்கால முதல் இந்நிலத்தில் மு-ன்புள்ள ஒற்றியும் வீட்டிக்கொண்டு அனுபவிப்பதாக நிர்வார்த்து குடு
4 கன்மிகளுக்கு இம்மூவொம் இப்படிக்கு அரங்கன் ஈஸ்வரன் எழுத்து இப்-படிக்கு இவ்வொலை எழுதினென் அரங்கன் இராயரன் எழுத்து இ-ப்படி[க்]கு செத்திர

1 (No. 14 of 1093)-
1 ம் தெறையார்குளத்தில் மெலைமடைப் பொ-
2 குநந்தாவிளக்கு ஒன்று முட்டாமல் செலுத்த
3 பம் க க்கு தந்த அச்சு பசும்புறத்து வி
4 குளத்து காளிஇரணிசிங்கன் கல்பிச்ச
5 குநந்தாவிளக்கு ஒன்றுக்கு அச்சு கல்பிச்

5 மை என் எழுத்து இப்படி அறிவென் பராங்கன் கண்ணன் சூரியனை கருமாணிக்க செட்டி எழுத்து இவை தாயன் கண்ணன் எழுத்து வ

D

1 . . . . கொண்டு அமுஞ்செல்கிறது குரக்கெணி கொல்லத்து தெ-வன்

2 . . கெக்கு பண்டாரத்திலெ நெல் விற்று கல்பிச்ச அச்சு பன்னிரண்டும் ஆக அச்சு உ௰சம் இ

3 . . ஸாவிஹட்டன் கல்பிச்ச அச்சு க யிராயூர் யஜ்ஞமூர்த்திஹட்டன் கல்-பிசச அச்சு

4 . ச் அச்சு க வடசெரியாந மும்முடி சொழநல்லூர் குறுங்குடி திருமறு மார்வன் கல்

5 சார் முப்புறத்து நடுவில் திருவெண்காடு ஹட்டன் கல்பிச்ச அச்சு உ இக்-குடி ஸ்ரீயஜஹட்ட

No. 6—Two records dated in Kollam 335+1.

The following two records relate to one transaction. Land having the growing capacity of six *kalam* of paddy was sold by the two brothers Uḍaiyār Dāmōdaraṉ-Kaṇḍaṉ *alias* Vikramaśōḷa-Āṉkuḍivēḷār and Uḍaiyār Dāmōdaraṉ-Kēraḷaṉ *alias* Vīrapāṇḍya-Āṉkuḍivēḷār. Viḷattūr-vēḷāṉ who took over the land on *kārāṇmai*-tenure agreed to measure out, every harvest, six *kalam* of paddy by the *padiṉāḷikkāl* (measure holding 10 *nāḷi*) for providing two *nāḷi* of rice daily for the offerings to god Puravari-viṇṇagar-Āḻvār. This land was called Maṇṇaḍi and was situated in Kuṟakkōḍu, which formed part of Kuṇḍūrkāvu.

(*No. 58 of 1100*).

Text.[1]

1 ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ [|*] கொல்லந் தோன்றி ௩௱௩௰௫ மாண்டைக் கெதிராமா-ண்டிடபஞாயற்று சென்ற நாயறு திருவாதிரை ஞாள் செய்த காரிய-மாவது [|*] புரவரி . . . .

2 வரிவிண்ணகராழ்வார்க்குத் திருப்பொனகந் திருமடைப்பள்ளி நாழியால் நித்த மிருநாழி அரிசி ஆசந்திரதாரஞ் செல்வதாக பிரகில் தாமொதி-ரன் கண்டனான விக்ரமசொழ . . . .

3 குறக்கொட்டு மண்ணடியில் விளத்தூர் வெளானுண்குடி மாலாழ்வானல் விலை கொண்டுடைய ரூ பதினாழிக்காலாலறுகலத்தின் மெலும் பூவழி கொள்ளு நெற் பதினாழிகாலா லறுகலஞ் செய்து . . . .

4 து குடுப்பிதாக கற்பிச்சுக் கல்லினுஞ் செம்பிலும் வெட்டிக் கொள்வதாக நிரட்டிக் குடுத்தென் விக்ரமசொழ ஆண்குடிவெளானென் இவ்வாழ்-வார் கன்மிகளுக்கு[|*] இப்படிக் கிவை பிரகில் விக்ரமனுண்டான் எ-ழுத்து [|*]

Translation.

Hail ! Prosperity !

In the year opposite the year 335 after the appearance of Kollam, on the 6th day (expired) of the month of Iḍavam—a Sunday with Tiruvātirai-nakshatra,[1] the following transaction was made:

---

1 The details correspond to A. D. 1161, April 30, Sunday ·83.

Dāmōdaraṉ-Kaṇḍaṉ *alias* Vikkiramaśōḷa . . . . . of Pirakil, having, with libation of water, agreed to measure out six *kalam* of paddy by the measure holding ten *nāḻi*, as produce on the land (having the sowing capacity) of six *kalam* of seed, which Viḷattūr-vēḷāṉ Āṇkuḍi-Mālāḷvāṉ of Kuṟakkōḍu had purchased in Maṇṇaḍi, promised further to the temple officials to have this engraved on stone and copper.

This is the writing of Vikramaṉ-Āṇḍāṉ of Pirakil.

(*No. 12 of 1093*).

Text.

1 கொல்லந் தொன்றி நாடூமிரு மாண்டின் னெதிராமா
2 குண்டூற்காவிற் குறக்கொட்டு ம[ண்*]ணடிக்கு நான்கெல்லை அகத்தும் உடையார் தாமொதரன் கண்டன் விக்ரமனான சொழஆண்குடி வெளாரும் உடையார் தாமொதரன் கொளனான விரபாண்டிய ஆண்குடி . . . .
3 ய்யபாதத்துக்கு காரண்மையாக விற்று[த்]தந்தமையில் இந்நிலத்தில் கடமை பதினாழிக்காலாற் பூவத்து அளந்துகுடுக்குநெல் அறுகலமும் புரவரிவிண்ணக ராழ்வாற்கு நித்தம் இருநாழி அரிசிதி . . . . ள்ளிநாழியாற்
4 திருப்பொனகம் செல்வதாக உடையார் ஆண்குடிவெளார் கற்பிச்சு எனக்கு நியொசம் வரக்காட்டினமையில் இவ்வாழ்வார் கன்மிகள் கையால் தாவுகொண்டு பூத்தொறும் பதினாழிக் . . . . . . நெலறுகலமு-
5 ம் ஞ்செலவு முட்டாதபடி அளந்து குடுப்பதானென் விளத்தூர்வெளானென் இவ்வாழ்வார் கன்மிகளுக்கு இப்படிக்கிவை விளத்தூர் வெளான் எழுத்து இவர்கள் சொல்ல இச்செய் . . . . . எழுதினென் தா-
6 ழைக்குடி வெளான் மதியென் எழுத்து [॥*]

No. 7—Two recods of Vira Ravivarman: Kollam 340.

The subjoined two records are complementary to each other. One is dated on the 6th day of the month of Chingam in the Kollam year 340, and the other, though its date portion is built in, can be presumed to have been engraved four days later, on the 10th day of the same month. From these inscriptions we learn that the agents of the Vēṇāḍu king of the time, who was presumably Vīra Ravivarmaṉ-Tiruvaḍi made a gift 12 *mā* of land for providing offerings of four *nāḻi* of rice to the god, and for feeding therefrom two brahman-wayfarers daily in the temple, and that this land was leased on *kārāṇmai* tenure by three battalions permanently stationed at Kōṭṭār *alias* Mummuḍiśōḷanallūr, namely, Arikulakēsari-terinda-villigaḷ, Irumuḍiśōḷa-terinda-villigaḷ and Satyāśrayakulakāla-terinda-villigaḷ. As has been stated already, it was Kulōttuṅga I (A. D. 1070-1119), the great Chōḷa king, who conceived the idea of stationing garrisons in the conquered countries, so as to guarentee the permanence of the Chōḷa conquests. This record which must have been incised only half a century later, testifies to the continued existence of the Chōḷa garrison at this frontier station.

It may be noted that the several battalions of the army were in those days named after one or the other of the titles of the reigning Chōḷa sovereign or any

Block No. 1—NATTALAM INSCRIPTION.

[To face page 16

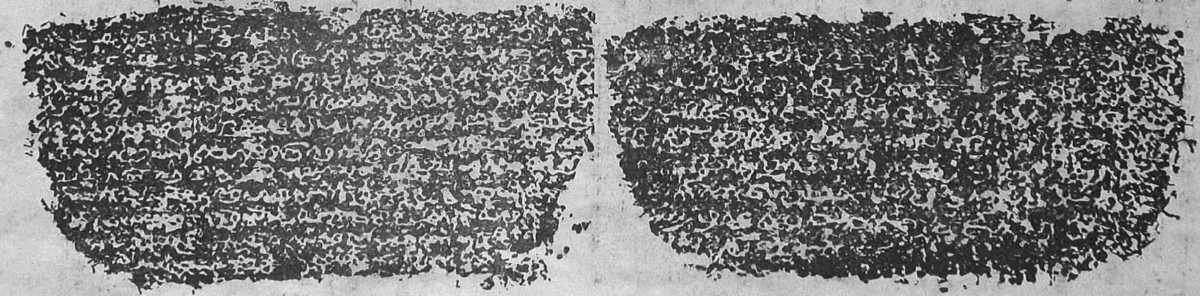

of his predecessors,—such as Arikulakēsari (a lion to his enemies), Irumuḍiśōḷa (the Chōḷa king wearing the two crowns of the Chōḷa and Pāṇḍya) and the Satyāśrayakulakāla (Yama to the Satyāśraya or Chāḷukya dynasty). *'Terinda'* is an epithet signifying 'well known' or 'chosen'.

(*No. 64 of 1100*).

Text.[1]

1 ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ [।*] கொல்லம் தோன்றி ௩௱௪௰ மாண்டு சிங்ஙஞாயறு ௬ செ-
ன்ற நாள் செய்த தானவோலைக் கரணமாவது [।*] ெ . . . .
. . . . . திருவடிக்கமைஞ அதிகாரர் புரவரிசசதுவேதிமங்கலத்து
புரவரிவிண்ணக ராழ்வாற்கு நித்தம் நாழி அரிசி திருப்பொ[னக-
த்து]க்கு . . . . . .

2 ம் அமுதுபடி வழிபொக்கர் இரண்டு ப்ராஹ்மண ஹோஜனத்துக்கும் கற்பித்து
விட்ட ரூபம் கொட்டாரு . . . . வ்வாழ்வாற்கு நித்தல் நி-
யஞத்துக்கு தங்கள் காராண்மை திருவிடையாட்டமாகக் குடுத்த ரூ
இளங்குடிப் பால்ஆற்றுக்கு கிழக் . . . .

3 லும் கைச்சிறையாலும் நீருண்டு நெல் விளைவிது சொமாசி நீலகண்டன்
பற்று ரூபம் பன்னிரண்டுமா . . . . க்கால முதல் கைக்-
கொண்டு இச்சிலவு ஆசந்த்ரதாரம் செல்லுமாறு கல்பிச்சமைக்கு இ-
வை கைதைய்வாய் கேரளன் குமரன் எழுத்து . . . .

4 யணன் குன்றபொழன் எழுத்து காளி குன்றப்பொழன் எழுத்து திரு-
வெழுத்து ௨° ।—

(In continuation of this).

(*No. 63 of 1100.*)[2]

1 ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ [।*] கொ[1] . . . . பத்து சென்ற நாள் செய்த
தானப்பிரமாணமாவது [।*] கொட்டாருன மும்முடிசொழநல்லூரில்
நிற்கு நிலைப்படை அரிகுலகெஸரில் தெரிஞ வில்லி[களில்]

2 நாயக முற்பெர் படவளவ முள்ளிட்ட பெரும்படையும் இருமுடிசொழ
தெரிஞ வில்லிகளில் நாய . . . . சத்தியாச்சிரியகுலகாலர்
தெரிந்த வில்லிகளில் நாயக முற்பெர் படவளவ முள்ளிட்ட பெரும்ப-
டையும் ஆக இமூன்று கொத்து படையு[ம் புர]-

6 வரிச்சதுவேதிமங்கலத்து புரவரிவிண்ணக ராழ்வாற்கு நித்தல் நிமந்த-
[ம்*] ஆசந்த்ரதாரஞ் செல்வதாக தி . . . . இளங்குடி
பாலஆற்றுக்கு கிழக்கு[2] சொமாசி நீலகண்டன் பற்று

9 கைச்சிறை மாநெரியாலுனீருண்டு நெல் விளைவது எங்களுக்கு காராண்

No. 8—Record of Vira Ramavarman Kollam: 372.

The subjoined record belongs to the reign of the Vēṇāḍu king Vīra Rāmavarman-Tiruvaḍi and is dated in Kollam 372. The agents of the king utilised

---

1 Some stones are missing.
2 The inscription is incomplete.
3 Expressed by a symbol.

four *taḍis* of land, 3 *mā* in extent, from the lands originally belonging to the *paḷḷichchandam* in Kōṭṭāṟu as *kiḍaivṛitti* for maintaining two teachers who were employed by the village *sabhā* for teaching the Ṛigvēda and the Yajurvēda to students in the temple.

Paḷḷichchandam is the land set apart for the upkeep of *paḷḷis*, which in early Tamil inscriptions generally signify Buddhist or Jaina institutions and temples. Chōla inscriptions abound in references to such provisions made by the tolerant Chōḷa kings. The '*paḷḷi*' referred to in this record must be the Nāgarājā temple of Kōṭṭār *alias* Mummuḍiśōḻanallūr, which was originally a Jaina temple of Pārśvanātha, before it was gradually converted into a shrine of Anantāḻvār and Kṛshṇa, owing to the powerful impact of Hinduism on declining Jainism in South Travancore.

Text.[1]

1 ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ [।*] கொல்லம் தோன்றி ௩௱௭௰௨மாண்டு வ்ருஸ்சிகநாயிறு ௨௰௧ சென்ற நாள் செய்த தானவொலைக் கரணமாவது [।*] வெணாடு வாழ்ந்தருளின்ற ஸ்ரீவீர இராம-

2 வர்ம்ம திருவடிக் கமைந்த அதிகாரருடைய கொட்டாற்றுப் பள்ளிச்சந்த-த்தில் புரவரிச்சதுர்வேதிமங்கலத்துப் புதுக்குளத்தின் கீழ் அமாவா-ஸைஜீப்புறமடுத்த தடி

3 க௫ கபம் தெற்கு ஆலறை அடுத்த தடி க௫ கபம் இதன் தெற்கு கட-வையறைக்கு மெக்குத் தடி உரு கபம் ஆக ௫ ௩ம் புரவரிவி-ண்ணகராழ்வார் கொயி-

4 லி லிருந்து ருக்வேதமும் யஜுர்வேதமு ம்ஒதிவிக்க ஸபையாய்க் கல்பித்த உ-வாத்தியாயன்மார் இருவற்கும் கிடைவ்ருத்தியாக இக்கால முதல் கைக்-கொண்டு விளைஞ்ச

5 செய்து கடமை நெல்லுப்பள்ளிச்சந்தம் ஜீவிதம் [ரி][2] . . . .

6 ராயன்மார்க்கு கிடைவ்ருத்தியாக ஆசந்த்ரதாரம் . . தானம் . . . . . .

7 பாப்பனும் அறியும பட்டாழிக் கொவிந்தன் குமரனு . . . . . .

8 ராதை இரவி எழுத்து செங்க விக்கிரமன் எழுத்து கெ . . . . .

No. 9--Tamil record of Kollam 663.

This inscription relates to the gift of 401 Kaliyugarāmaṉ-*paṇam* by a certain brahman named Nārāyaṇa-Bhaṭṭa, a native of Vaṅgipuram residing in Puravari-chaturvēdimaṅgalam, a *brahmadēya* in Nāñji-nāḍu. With the interest accruing from this amount, it stipulated that offerings of two *nāḻi* of rice should be provided to the God, and that the cooked food should be utilised for feeding a brahman. The Kaliyugarāmaṉ-*paṇam* was a small gold coin named after Māṟavarmaṉ Vīra-Pāṇḍya (A. D. 1450) who had the surname of 'Kaliyugarāma'.

1 This record registered as No. 60 of the Trav. Epig. Colln. for 1100 M. E. is engraved on two separate stones.

2 Some other stones of the inscription are missing.

Text.

1 ஶுபமஸ்து ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ [।*] கொல்லம் ௬[௱]௬௰௩ வது தை ௨௰௮
2 உடஅவ பூர்வபக்ஷத்து ஏகாதசியும் விய-
3 ாழக்கிழமையும் த்ருதயோகமும் பெற்ற ம்ருகசீ-
4 ர்ஷத்து நாள் செய்த உதகபூர்வமாயுள்ள தானபத்ர-
5 ாணமாவது [॥*] நாஞ்சிநாட்டு ப்ரஹ்மதேயம் புரவரி-
6 ச்சதுர்வேதிமங்கலத்து நயினார் புரவரிவிண்-
7 ணவர் எம்பெருமான் கோவிலில் இவ்வகரத்து வ-
8 ங்கிப்புறத்து நாராயணபட்டர் ஆயுராரோ-
9 க்யைஸ்வர்யாபிவ்ருத்திக்கும் ஸந்தத்திக்குமா-
10 க ஆசந்த்ரதாரம் ஒரு நமஸ்காரத்துக்கு நாள்
11 ஒன்றுக்கு அமுதுபடி இருநாழியாக வைத்து நி-
12 வேதித்து ஒரு ப்ராஹ்மணன் நமஸ்காரமாக நாள்தோ-
13 றும் அசனம் செய்து போர கற்பித்து இந்நயி-
14 னார் ஸ்ரீபண்டாரத்தில் குடுத்த கலியுகராமன் ப-
15 ணாக இப்பணம் நானூற்று ஒன்றில் இருத்தி கொ-
16 ண்டு இவ்வகரத்து பட்டர்களும் ஸ்ரீவைஷ்ண-
17 வர்களுமாக முட்டாமல் நடத்திப் போரு-
18 ம்படியும் கற்பித்து இப்படி ஸம்மதித்து கல்லி-
19 லும் வெட்டிவித்துக் குடுத்த வங்கிப்புறத்து
20 நாராயணபட்டர் எழுத்து [॥*]

Translation.

Be it well. Hail prosperity!

The following deed of gift, preceded by libation of water, was made on the 28th day of the month of the Kollam year 663, corresponding to a Thursday with ēkādaśi-*tithi* of the first fortnight, Mṛigaśīrsha(–nakshtra) andDhṛita-yōga:—

In the temple of god (Nayiṉār) Puravari-viṇṇagar-Emperumāṉ of Puravari-chaturvēdimaṅgalam, a *brahmadēya* of Nāñji-nāḍu, Vaṅgipurattu Nārāyaṇa-Bhaṭṭaṉ residing in this village (*agaram*), desirous of increase in longevity, health, and wealth, and for offspring, remitted into the temple treasury of this god 401 Kaliyugarāmaṉ-*paṇam*, for providing daily offerings, till so long as the moon and stars endure, of two *nā.ḻi* of rice to the God, and for feeding a Brahman with it thereafter.

With the interest (*ridhi*) accruing from this four hundred, and one *paṇam*, the *bhaṭṭas* (brahmans) and the Śrīvaishṇavas of this *agaram* (village) shall conduct this (feedings) without fail. Stipulating thus. Nārāyaṇa-Bhaṭṭaṉ of Vaṅgipuram had this engraved on stone: this is his writing.

No. 10—Two Vatteluttu inscriptions at Nattalam.

The subjoined Vaṭṭeḻuttu record is engraved on a stone set up near the (*ambalam*) wayside rest-house in the village of Naṭṭālam. It is dated in Kollam 840, and it records the gift by Tiruvikkiramaṉ-Ravi of Naṭṭālam of a field called

Kallaṛa, 4 *mā* in extent and some small bits of land for the maintanance of this wayside choultry. The separate item of charity which were intended to be provided by this *ambalam* have not been specifically enumerated in this inscription; but they may have been the usual supply of water, pickles, salt, torches, etc. to the way farers.

The Vaṭṭeḻuttu script in which the record is engraved is characteristic of the period *i. e.*, the middle of the seventeenth century A. D., and its peculiarities can be studied from the plate facing this page.

Text.[1]

1 கொல்லம் ௮௱௪௰ தாமாண்டு [ஆ] டிமாதம் ௰௫ ௳
2 நட்டாலம் தெசத்து திருவிக்கிரமெனிரவி
3 கெட்டிச்ச அம்பலத்தினு விட்டுக்கொடுத்த வக-
4 யாவது [।*] ௸ அம்பலத்தில் அந்நாடு இருந்து
5 தற்மமும் நடத்திந்ந பெர்க்கு தானப்பிறமா-
6 ணமாக விட்டுகொடுத்த ௫ ம் சுதகுளததின் கிழ் க-
7 ல்லற ௫ ம் ௷ யும் ௸ குளத்தில் தெக்கணந்த-
8 ணிக்குழியும் ௸யாணு நடுவ்வான் ஆண்டு-
9 க்கு ௬ ம் கூம் சிலெவாக [கூலி] யாள் சிலவினு ௬
10 ௰உம் ஆக ௰ அக்கும் விட்டுகொடுத்த புன[ர]-
11 யடம் நெடுவிளயும் ஆவணிவிளயும்
12 வாழத்தொட்டம் புரயடத்தில்த் தெங்-
13 கு ௰ம் ஆக இவகை நிலத்தாலும் புரை-
14 யடத்தாலும் ஒள்ள இராசகரவும் இறுத்-
15 அ யாவிச்சு வருந்நெடத்து யாதாநொருத்த-
16 ன் இதினு விக்கினம் செய்யிந்ந பெர் கெ-
17 ங்கக்கரையில் காரம்பசுவை கொந்ந
18 தொழம் கெட்டிக்கொள்ளவாராகவும் ஹரி:
19 நன்றாக

Translation.

On the 15th day of the month of Āḍi in the Kollam year 840, the following was provided in regard to the *ambalam* built by Tiruvikkiramaṉ-Iravi of Naṭ-ālam-dēśam.

The lands which were given as a charitable endowment to the man who stays in the *ambalam* and conducts the charity are 4 *mā* of land called Kallaṛa under the Sudakuḷam, and separate *kuḻi* of land adjacent to the suthern bund of the same tank. The two sites called Neḍuviḷai and Avaṇiviḷai were also given to provide the amount of 18 *paṇam* in all—6 *paṇam* for the expenses of planting per year, and 12 *paṇam* for the labourers' wages. Ten cocoanut trees in the Vāḷaittōṭṭam-puraiyiḍam were also given.

When these lands and sites are being enjoyed, after the due taxes have been remitted; if any one create an obstacle to this charity, he shall incur the sin of having killed a tawny cow on the banks of the Ganges.

Hari ! Be it well !

---

1 Registered as No. 33 of the Trav. Epig. Colln. for 1096 M. E.

2 This is expressed by a symbol ന്ധ.

The second inscription.

The damaged Vaṭṭeḻuttu inscription published below is engraved 'cn a rock in front of the Śiva temple at Naṭṭālam'. The Vaṭṭeḻuttu writing appears to belong to the 16th or 17th century A. D., but the inscription is much damaged. It records the gift of some land in Kōdanallūr by . . . . Kaṇṇaṉ to the temple of god Āḻvār of . . . . tapuram in Naṭṭālam, for conducting the *bali* ceremony and for expounding the *Mahābhārata* in the temple. From the provision made for the reading of this epic and from the mention of the god as Āḻvār, it is evident that the temple must be one of Vishṇu.

The inscription is, owing to its damaged nature, not continuously translatable.

Text.[1]

ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ நட்டாலத்து கு . . .
[த]புரத்து ஆழ்வார்க்கும் ஆ . . . வக
ரக . . கண்ணன் மாபாரதத்தினு அய[ங்கல]-
ங் நெல்க் கோதநல்லூர் களகொட்டு குளத்-
தின் கீழ் குளத்தடித்தடவல் முக்குறு-
[ணி] கல்லறையிலும் மரம் [பா]றை[யி]லு
முட்டாபலி . னும் ஒ[த்]தி நிலம்
. ணியும் மாதவட்டத்து . . .
தாயறையும் முருக்கறையும் நிலம் பதி-
ன்நால் குறுணியும் . . . க்கொட்டறையி-
ல் எட்டொன் றுங்குறு . . ல் இந்நில-
. . . . . . க்குழிக்கொட்டால் ப . . .
ந்நிலம் எழுகுறுணியும் இந்நில-
ம தடி ப . . . திருத்திக்கொள்[ளு]மது கதி
. . . . விருத்தியாக அட்டி கொடுத்தான் நட்டா-
. . . .

No. 11— Mayilodu inscription of Kollam 942.

The following inscription is engraved on the four sides of a slab of stone set up near the Śāstā temple at Mayilōḍu in South Travancore. It is dated on the 9th day of the month of Aṟpaśi in the Kollam year 942, a Wednesday, with pañchamī of the second fortnight and Mṛigaśīrsha-nakshatra. Its English equivalent is A. D. 1766, October 22, Wednesday; ·80. It relates to the gift of land having the sowing capacity of 8 *kuṟuṇi* of paddy seed, made by Nārāyaṇaṉ-Tuppar of Pālakōḍu in Tiruvidāṅkōḍu, for maintaining a wayside choultry erected by him on the Veḷāviḷai-puraiyiḍam in Mayilakōḍu-dēśam for the supply of butter-milk, sweet drink, and chunam to wayfarers. Provision was also made from the annual income of the land for the maintenance of the *paṇḍāram* (care-taker), who was to be in charge of the *ambalam* and attend to the conduct of the charity.

This inscription is one of the many instances of charitable endowments made by private individuals for the supply of travellers' needs, such as, drinking

1 Registered as No. 32 of the Trav. Epig. Colln. for 1096 M. E.

water, chunam, torches during nights, salt and pickles. Similar records have already been published *ante*, and the present inscription has not therefore been translated.

Text.[1]

First side.

1 ஹரி நன்ருக தாணு துணை [।*]
2 சிஙஙத்தில் வியா-
3 ழம் நிங்க கொ-
4 ல்லம் கூாசீயஉ
5 ளு அற்பசி ம௴ கூவ
6 செஙந புதனுட்-
7 ழ்சையும் மகயிர-
8 வும் அமாபட்சத்-
9 து பஞ்சமியும் இங்-
10 ந[ா]ளால் மயி-
11 ல்கொட்டு மட-
12 த்திலிருந்தும் எழு-
13 திய பிறமாணமா-
14 வித[।*] திருவிதாங்-
15 கொடடு பாலகொட்டு
16 நாராயணன் துப்பர் மயில்கொ-
17 டு தெசத்து வடக்கங்கரை
18 வெளாவிளைப் புரையட-
19 த்தில் வைப்பிச்ச அம்பல-
20 த்தினு விட்டுக்கொடுத்த வகை
21 ஆவிது [।*] திருவிதாங்கொட்டு
22 அமராவதிக்குளத்தில் நீருண்-
23 டு ஊ[2] விளையும் திருத்து தடி க உ வ

Second side.

24 கூ ப[3] க்கு எல்-
25 கை அமுதி-
26 கரும் அமு-
27 தியறைக்கும்
28 மா றமுறிக்கும
29 கமுகடிக்கு ம நடு-
30 வில் க கிடந்த
31 திருத்து நிலம்
32 கூ ப யும் ஷெ
33 பிலாவடி வ
34 உ ப[4] கரு எல்லை-
35 க பிலாவடி-
36 க்கும் படப்பதினு-
37 ளிக்கும் முனு-
38 முக்கனுக்கும்
39 பம்பத்தினும குள[வர]-
40 ம்பினும் நடுவி-
41 ல்க் கிடந்த பிலா-
42 வடி வ உபயும்
43 ஆக தடி உ உஅ-
44 ப[5]யும ஷெ புரை-
45 யட மயில் கொ-
46 ாட்டு குன்ன-

1 Registered as No. 71 of the Trav. Epig Colln. for 1096 M. E.
2 Written as a contraction.
3 அர குறணி.
4 இரு குறணி.
5 எண்குறணி.

Third side.

47 ம் பாறையடிக்கு எல்கை புதி-
48 காட்டுக்கும் புதுகாட்டுக்கும் குன்-
49 னப்பாறைக்கும் இடைவழிக்கு-
50 ம் நெடுவோழைக்கும் நடுவில்க் கி-
51 டந்த புரையடம் மண்ணட-
52 ங்க மரமடங்க ஆசெந்தி-
53 ரதாரமெ அமபலத்தினு தற்-
54 மமாக எழுதிவைச்சார் நாராயண[ன்]
55 துப்பர் இந்த திருத்து உள்ளிட்ட
56 தடி உ உ அ ப[1] க்கு ஆண்டு க க்கு பாட்டங்
57 கண்ட ௳ ௵ ள உ ப ருஉ[2] இதில்
58 அம்பலத்திருக்கிற பண்டாரத்துக்கு
59 ஞ க க்கு உடமை ௳ ௵உள[3] ஓலைக-
60 ட்டுச் சிலவு கொத்து எ க்கு ௳ கள
61 த ஞ க க்கு பானக்க[ம்*] நீர்மொர்ச் சி-
62 லவு ௳ ௲ப ரிவ சுண்ணாம்புச் சி-
63 லவு ௳ ௲ப குசவனுக்கு ௳ சுப இர-
64 ங்கற்படி ௳ ப ஷெ தடி உ உ சுக்கு ஞ
65 க க்கு சந்திரச்சிலவு ௳ களம உப ஆக இவ-
66 கைப்படி வகைவைச்ச ௳ ௵சுள உப ரிவ
67 ஷெ குன்னம்பாறையடி புரையிடத்திநும்
68 அம்பலத்தடிப்பிரையிடத்திநும் பாட்டங்
69 கண்ட ௴ ௵ ஹு க க்கு அம்பலத்திநும் வி[ள]-

Fourth side.

70 க்கெண்ணெ வகை
71 ௴சு பண்டாரத்திநு உ-
72 டுப்பான் வகை ௴ சு
73 ஷெ புரையிடம் உ க்கும்
74 ஹு க-க்கு கடமை ௴ க
75 ஆக ஹு த-க்கு வகை வைச்-
76 ச ௴ ௵ ஆக பூவுதொறும்
77 ஹு வரையும் சந்திர-
78 ச் சிலவும் கடமையும்
79 இறுத்துக் குறியும்
80 பிடிச்சு அம்பலமு[ம்*] தாட்-
81 சித்தச் செல்லிங்க
82 பண்டாரம் எழுதிய-
83 தின் வண்ணம் தங்-
84 ஙமும் நடத்தியரிவிச்சு
85 கொள்வாராகவும் இப்படி

---

1 எண்குறுணி.

2 பதிஞறுகலனெ இருகுறுணி ஐஞ்ஞாழி

3 பன்னிருகலன்.

86 தம்மதித்து
87 இந்த பிறமாணம் எழு-
88 திவைச்ச பாலகோட்-
89 டு நாராயணன் துப்பர் இப்படி
90 இவர்கள் சொல்ல இந்-
91 தப் பிறமாணங் கை எழு[தி*]ன
92 மயில்கொடு தேசத்து கைத்தறை
93 மாடப்பன் மாதேவன் எழுத்து [।*]

No. 12—A few damaged inscriptions at Munchirai.

Munchirai is a village in the Kulitturai taluk in South Travancore. It has got a large Śiva temple on the top of a rocky elevation of no great altitude, which is reached by a flight of steps. The temple is not of any architectural interest, although it is of sufficient antiquity, as testified to by the presence of inscriptions of the 11th century A. D. engraved on a rock in the outer *prākāra.* The earliest lithic record in the temple is that of the Chōḷa king Rājēndraśōḷadēva I, but this is unfortunately very much damaged. All the other Vaṭṭeḻuttu inscriptions incised on the rock in the western *prākāra* are similarly defaced, owing to their exposure to sun and rain. Another inscription dated in Kollam 610 in the reign of the Travancore king Vīra Kēraḷa-Mārttāṇḍavarmaṉ of Kīḻappērūr is the next in importance, but even this is obliterated in many places; because having been set in the paving of the inner courtyard, it has been constantly trodden over by the visitors frequenting the temple. None of the temple's inscriptions appears to contain any matter of special historical importance. A few of the pillars contain the usual donors' names in the Tamil or Vaṭṭeḻuttu alphabet; they are most of them modern, being dated in Kollam 1005 and 1007. One of them (No. 60 of 1086) dated in Kollam 813 relates to the construction of the western shrine (*paḍiññārē ambalam*) by a certain Dēvaṉ-Dēvaṉ of Pālakkōḍu.

The fragmentary inscriptions of this temple have not been translated.

On the rock in the western prakara.

(*No. 61 of 1096*).

1 ஸ்வஸ்தி ஶ்ரீ [।*] விரிச்சிகத்தில் வியாழ-
2 ந் நின்ற யாண்டு விரிச்சிக ஞாயிற்று . .
3 . ஞ்சின் மேல் முஞ்சிறை திருமலை மேல் ப-
4 டாரர்க்கு செலவு விரிச்சிக ஞா-
5 . . . ட்டியு இவ்வஞாழி . . .
6 . திருவமி . . . . . ஒரோதிருவமி . . .
7 . . . . தி அஞ்ஞாழி யுரி . . .
8 . . . . வமிர்தி . . . .
9 , ... ளகு நாழி . . . .
10 . . . . பத்து இச்செலவின்னு . . .
11 . . . . . . ம் முதியனர் மண்ணில் கை . . .

12 . . . . . . ஞூ செங்க[ஞ்*]சங்கரன் . . .
13-17 very much damaged.

(*No. 62 of 1096*).

1 ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ [।*] மிருச்சிகத்தில் வியாழ[ங்*] நின்ற யாண்[டு*] [கு]ம்[ப]-
2 [ஞாயி]ற்று முன்சிறை திருமலைமெல் பட்டார[ர்*]க்கு மிரு-
3 ச்சிக விளக்கெரிவிதாக செ . . . . சாத்தனைச சார்த்தி திருமு-
4 . . . றூர் . . . . . . [சவை]யார் கைய்யில் வச்ச [கா-
5 சு] ஆறு பொலி கொண்டு விளக்கு செலுத்துவிது ப . .
6 . . . .

(*No. 63 of 1096*).

1 ஸ்ரீ ஸ்வஸ்தி [।*] மினத்தில் வியாழந் நின்-
2 ற யாண்டு [ஒன்பதா] . . . . . முன்-
3 சிறைய் [சவையார்] . . . .
4 தெவர்க்குத் [திரு]நந்தாவிளக்கு . . . .
5 க்கு . . . .
6 . . . . நிறை . . . .
7 ய் யிட பதின் கழைஞ்சு இப்பொன் பதின்கழை-
8 ஞ்சி[னல் பொலி]கொண்டு திருநந்தாவிள-
9 க்குச்கு நியதிப்படிக்கு [ம] . உழக்கினு-
10 ல் உழக்கு நெய்யாதல் எணணெயாதல் அட்-
11 டி எரிப்பது முன்சிறைச் சவையார் வ

(*No. 63a of 1096*).

1 ஸ்ரீ மகரத்தில் வியாழந் நின்ற யாண் . .
2 டு . . . .
3 . . . .
4 . . . வக்கரமு . . . . . .
5 . [சைவ]ன[ங்]கர[ன்] மகன் முன்சிறை-
6 ச் சவையார் கைய்யில் வைச்ச ஈழ
7 க்காசு முப்பத்து மூன்று [இவ்விழ-]
8 [க்காசின்] பொலிகொண்டு . . . .
9 . . . . .

(*No. 64 of 1096*).

1 . . . .
2 . . . . ன்ற யாண்டு சிங்க . .
3 . . . த்தனும் பாலையூர் [கெச]வங்
4 காமனும் முருக்கமண் காமங் கொதையு-
5 ம் பிராயூர்ச் செகரன் கொவிந்தனும்
6 ஆலைப்புழை நாரணங் காமனும்
7 முன்சிறைப் பெரிய அம்பலத்தி-
8 ன்கல் எடுப்பிச்ச [திருஸூர]த்தில் மெ-
9 திவாளங்கொடு [கெங்க]வானும [சா]லிய-
10 ன்தொட்டத்துத் திருவிக்கிரமன் மண்-
11 யன்னுடைய புரை[க்கிழ் பெரும்படி] தொட்ட-

12 த்தில் நட[மை] பாதிகொண்டு ஆண்டுவரை[யு]-
13 ங்க . . . . . . டுவித்து

(*No. 52 of 1096*).

On a stone in the flooring of the inner prakara.

1 . . . .[1] ல்லம் கூாடு மாண்டு கர்க்க-
2 . . . . . பூர்வபக்கத்து [கிரயொ] . -
3 . . . ள்ளியாழ்ச்சையும் [கூ]
4 . . . ராடத்தின் நாள் கீழப்-
5 . . . . ரி விரகெரள மார்த்தாண்டவர்ம-
6 . . முஞ்சிறைத் திருமலை மாதெவர்-
7 க்கு நியதி ஊட்டு நடந்து பொ-
8 ருமாறு கல்ப்பிச்சவ் வகயும் வ-
9 . . கடவிய . . . . . புகையும் ம .
10 . . . இருநாழிச்[செய]யிது த .
11 . . கா . . . மும் . . அரி தயிர் நாழுரி
12 . . ம் . . ம் உழக்கு கொ . த்திரம் . ரி
13 . . . . த் திருக்கு .
14 . . . ப்பு நெல்லு எண்ணாழியுரி இக்-
15 . . . பரப்ப கலசத்தின்னு நெல்லு
16 . . [பொ]ரி அ . யரி [செலுத்தி] பொசி-
17 . . னமும் [பொ]ரி நாழி பத . . . ப்பது க-
18 லசத்தின்னு நெல் நாழி . . . . . .
19 . . பஞ்ச[முதை]க்கும் நெல்லு நாழி . .
20 கலசத்தின்னு அரி நாழுழக்கு அ . . யா .
21 ஓமத்தின்னு அமித்தின்னு அரி இருநாழி
22 . . . மத்தின்னு அரி . . . முரி மஞ்-
23 சள் [காப்பு] புகை . . . கூற்று . .
24 . . . ந்துக்கு அரி பதினாழிக்காலால் அரி
25 . . . . . . மத்தின்னு . . க்க . . . . .
26 . . . .
27 ன்னும் புகைக்கும் . . . . கா . . . . .
28 . . க்கா முக்குமா . . . ன . . . . . .
29 . . ம்ம . மு . . . .
30 . . ம்மா . . . . க்கு தா-
31 . . . .[2]

(*No. 53 of 1096*).[3]

ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ [॥*] ஆ[தி]நாராயண்ணனச் சுவா[னி]டிவிச்ச பூப்பலகை

(*No. 54 of 1096*).

கதுள ஞூ தையீ கவ திருமலை ஸ்ரீபண்டாரகணக்கு[4] கரும்பனவீட்டில்[4] கொச்சென்பிள்ள வக

1 A portion of the slab is broken.
2 The end is much defaced in many places.
3 Nos. 53 and 60 are in Vaṭṭeḻuttu; all the rest are in Tamil.
4 Expressed by symbols.

(*No. 55 of 1096*).

குந்நத்தூர் செம்பகராமன் புதுத்தெருவில் செட்ட இச்சுவரமூற்த்தி தாணு-வன்

(*No. 56 of 1096*).

௲௫ ௵ ஆவணி ௴ ௧௨ திருமலை தண்டால குமாரென் பல்ப்பறைபன்

(*No. 57 of 1096*).

௧௲௭ ௵ காற்த்திக ௴ ௨௰அ குந்நத்தூர் செம்பகராமன் புதுத்தெருவில் புல்வாயி ஆதிச்சன் இசக்கி வக

(*No. 58 of 1096*).

௧௲௫ ௵ மாசி ௴ ௰அ கல்லாறு வாழ்விலை மாதெவன் அடிப்பிச்ச கல்த்-தூணு

(*No. 59 of 1096*).

பாற்த்திவசெகரபுரத்து ராமச்சம்விளாகத்து வீட்டில் நீலகண்டன்பிள்ளை வக

(*No. 60 of 1096*).

அ௱௰௯ மாண்டு ஆனிமாதம் ௭௯ பாலக்கொட்டு[1] தெவென் தெவென் படி-ஞாற அம்பலம் பணிமுகிச்சு.

No. 13—Munchirai matham inscription of Kollam 1030.

This modern Malayalam inscription of Kollam 1030, is found on a dressed slab of stone in the north-eastern corner of the *nālukeṭṭu* (quadrangle) of the house belonging to Mr. Paramēśvaran-Mūttatu in Mitrānandapuram within the fort at Trivandrum. It mentions that as one lakh and odd *paṇam* had been misappropriated for the income of Muṇchiṛai-maṭham (at Trivandrum) by six brahmans and two *karaikkār*, and as four more persons also had sided with these defaulters and had made false petitions, it was decided that all these men and their descendants shall have nothing more to do with the *maṭham* thereafter. The inscription was engraved and set up on Iḍavam 5, Kollam 1030, so that all men may know that these men were thenceforth ostracised from the management of the *maṭham*.

Text.[2]

1 മുഞ്ചിറ മഠപ്രത്തു ശിഷ്യപാരമ്പൎയ്യത്തൊടു സഹജ-
2 മായിരുന്ന മൊഷണം മെലാൽ ഏകീകരിക്കാത യിരിക്കാ-
3 ൻ താഴെ എഴുതുന്നു|| അറപ്പുര വിളകാത്തകരം അയ്യാപ്പ-
4 ാട്ടൻ എന്ന നീലകണ്ഠൻ കൃഷ്ണനയും സകുഡുംബവും രാമ-
5 കൃഷ്ണനയും സകുഡുംബവും തിരുമലിഅകരം വെങ്കിടസുബ്ബനയും

---

1 This is engraved as பாலத்தாட்டில்.

2 Registered as No. 43 of the Trav. Epig. Colln. for 1090 M. E.

6 സകുഡുംബവും ചാത്തു എന്ന ഹരിഹരനയും സകുഡുംബവും വൈ-
7 ത്തി കൃഷ്ണനയും സകുഡുംബവും അനന്തനയും സകുഡുംബവും കുള-
8 ങ്ങരവീട്ടിൽ മാതെവനയും അവൻെറ കുഡുംബവും ചെറുവാര-
9 ത്താട്ടത്തു കുമാരനും അവൻെറ കുഡുംബവും ഈ ആറു അകരക്കാറ-
രും ര-
10 ണ്ടുവീട്ടുകാററും കൂടി മഠപ്പെത്തു ലക്ഷത്തിച്ചില്ലവാനം പണത്തി-
11 ൻെറ മുതൽ ദൊഷം വരുത്തുകയും മററും ചെയ്കയാൽ ഇവരി-
12 ട കുഡുംബത്തൊട്ടും തിരുമല അകരം ശംകു എന്ന ശങ്കരനാരാ-
13 യണനും ശിവരാമകൃഷ്ണനും വാദ്ധ്യാർ ശ്രുപ്പവും ടിയിൽ തമ്മു-
14 വും ഈനാലാളും മെലെഴുതിയ ആറ അകരക്കാററൊട്ടും ചെന്ന
15 നമ്മെ അക്രമത്തിന വരികയും അപവാദമായിട്ട ഹറജി
16 അയക്കയും ചെയ്കയാൽ ഇവരിൽ നിന്നുള്ള പാരംപര്യ-
17 ത്താട്ടും നാം സത്യം ചെയ്തു ആചന്ദ്രതാരമെ മഠവും മഠാധിപ-
18 ത്യവും ഉള്ളന്നും ഇവരെ മഠപ്പെത്തു വർജിച്ചിരിക്കുന്നു । ശിഷ്യ-
19 പാരംപര്യത്തിൽ സ്വീകരിച്ചുപൊകയും അരുത । ഇതിൻെറ
20 വിവരം ശിലാലിഖിതം ക്ഷെത്രത്തിലും മഠത്തിലും ആചാര-
21 ഗ്രന്ഥങ്ങളിലും എഴുതിച്ചിരിക്കുന്നു । ഇതു സജ്ജനങ്ങൾ അറി-
22 യണം । ഇദം ശിക്യമഠെ സ്വാമിനാം സ്ഥാപിതം ശ്രീരാമൻ രക്ഷിക്ക
നാന്മഥ മാണ്ടു ഇടവമാസം ൧൬-

No. 14—Killiyur record of Vira Udaiyamarttandavarman: Kollam 354.

The subjoined record is found engraved in Tamil characters on the four sides of a dressed pillar, which is set up outside a ruined Śiva temple at Kiḷḷiyūr, a village four miles distant from Muñchiṟai. It is dated in Kollam 354 in the reign of Vīra Udaiya-mārttāṇḍavarmaṉ, king of Vēṇāḍu. When he was staying in the eastern flower-garden at Tiruvāṭṭāṟu, he was pleased to make a gift of land called Śemmūdai-Māmbaḷḷam in Kiḷḷiyūr for the expenses of worship in the shrine of Piṟāyīśvaram-uḍaiya-Mahādēva at that village; and Śēkharaṉ-Kumaraṉ of Vayakkalūr, who took over the cultivation of these lands, was directed to measure out the stipulated quantity of paddy for the temple's requirements.

From the Tiruvāṭṭāṟu inscription, we know that Vīra Udaiyamārttāṇḍavarmaṉ was only a heir-apparent in Kollam 348, and that he was the regnant king in Kollam 359, the alternative date of the Tiruvāyambāḍi bi-lingual inscription. From this record, it is learnt that he was already the ruling king in Kollam 354. His predecessor on the Vēṇāḍu throne, Vīra Ravivarman, who is known to us from only one inscription dated in Kollam 336, must have been reigning up till Kollam

348 at least; and for how many years after Kollam 348 and before 354 he had reigned is not known. This inscription is important in that it gives an earlier regnant Kollam year for Vīra Udaiyamārttāṇḍa.

The inscription has been engraved in a continuous spiral line on all the four faces, instead of on each face separately, as is the usual practice.

Text.[1]

1 ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ [।*] கொல்ல[ம்*] கூாநடுசெ லாவது விரு[ச்*]சிக ஞாயி-
2 று அ சென்ற வியாழம் மு[ல]மும் இந்நாளால் வெண-
3 ாட்டில் ஸ்ரீவீர உதையமாத்தாண்டவன்மர் திருவடி
4 திருவாட்டாற்றுக்கு கிழக்கில் திருநந்தாவனத்தில் கெ-
5 ாயிலாய் இருந்தருளி வெணாட்டில் காரியஞ்செய்யின்ற-
6 வர்களும் [இ]ன்னாட்டில் காரியஞ்செய்கின்றவர்களுங்
7 கூடி எழுதிய செயகட வொலைக்கரணமாவிது [।*] கிள்ளி-
8 யூர் செம்முதை மாம்பள்ளத்தின்னு எல்லையாவது [।*]
9 கிளக்கெல்லை திருப்பிறமலைக்குப் படாத்தது மெலெ-
10 ல்லை [கம்பு]ள்ளாற்றின்னு படாத்தது தென்னெ-
11 ல்லை புன்பாதிரிக்கல் கல்வெட்டி நாட்டியதின்னு
12 கிழக்கு வட வெல்லை கொழுக்கொட்டை மாவி-
13 ன்கல் முதுபலாவின்னு மெற்கு இவ்வெல்லை ந-
14 டுவிற் கிடந்த செம்முதை மாம்பள்ளம் பூமியும் புனை-
15 ரயிடமும் அதின்னு படுங் கரைக் காடும் எப்பெ-
16 ர்ப்பட்டதும் வயக்கலூர்ச் செகரன் குமரன்னு வெ-
17 ணாட்டுத் திருவடி திருநாமப்பெர் எழுதிய க(ர)-
18 ரண திருமுகமு[ங்] கொயிற்குறி எழுதிசசுக் கொண்-
19 டு மெல்பாதிக்கு கிள்ளியூர் பிராயிஸ்ச[த்*]து மஹாதெ-
20 வர்க்கு ஆசிராமத்து பெருமக்கள் கல்லிலுஞ் செ-
21 ம்பிலும் வெட்டிச்சு கொள்க என்னு கொயிற்கு-
22 றியும் திருமுகமும் வயக்கலூர் செகரன் குமரனெ
23 கைக்கொண்டு மஹாதெவர்க்கு திருநடைச்செல-
24 வு நிமந்தம் [இலை முன் றுவர்] முன்னாழிச்செ அ-
25 ரியிக்கு எழுநாழி உரிச்செ நெல்லாக திங்கள்
26 பதினாழிக்காலால் கலனெ எழுகுறுணி அஞ்ஞாழிச்-
27 சை நெல்லாக [ஆ]று திங்களால் நெல் கூள மாகவும்
28 ஆண்டால் நெல் ௫௭ள மாகவும் சாந்தி செயின்ற
29 நம்பி வயமும் வாரியன் வயமும் திங்கள் வாரம் அழிவு கெ-
30 ாடுத்து அவரள் கையால் குறியுங் கொண்டு சந்தி-
31 ராத்தர் காலம் தெவற்கு திருநடைச்செலவினு அரி செ-
32 சலுத்துவிது செகரன் குமரன் [கிள்ளியூர்] பிராயி-
33 ஸ்சரமுடைய மஹாதெவற்கு [॥*]

Translation.

Hail! Prosperity!

In the month of Vriśchika of the Kollam year 354[2], when eight days had

1 Registered as No. 44 of the Trav. Epig. Colln. for 1100 M. E.
2 The details correspond to A. D. 1179, November 3, Thursday.

passed,—on a Thursday with Mūlam(-nakshatra), when king Śrī Vīra Udaiya-mārttāṇḍavarmaṉ-Tiruvaḍi of Vēṇāḍu was staying in the flower-garden to the east of Tiruvāṭṭāṟu, the following order was issued to his agents, both in Vēṇāḍu and this (*i. e.*, Nāñji-)nāḍu.

The boundaries of the land called Śemmūdai Māmbaḷḷam in Kiḷḷiyūr are: the eastern boundary is that which does not touch Tiruppiṟamalai; the southern boundary is that which extends up to Kampuḷḷāṟu, the western boundary is to the east of the stone-edict in Puṇpādirikkal, and the northern boundary is to the south of the old jack-tree (*mudu-palā*) near the Koḻukkaṭṭai-māviṉkal.[1]

The lands and sites comprised in the Śemmūdai-Māmbaḷḷam lying within these boundaries, together with the forest and arable lands in it, were given over for cultivation to Śekharaṉ-Kumaraṉ of Vayakkalūr in the name of Vēṇāṭṭu-Tiruvaḍi and a royal order and a temple document were written therefor, so that the *mēlpādi* (owner's share on these lands), had to be given over to the big men (*perumakkaḷ*) of Āśrāmam for the god Piṟāyīśvarattu-Mahādēva of Kiḷḷiyūr. This order was directed to be engraved on stone and copper.

Śēkharaṉ-Kumaraṉ of Vayakkalūr took charge of the order and the document (relating thereto), and he must provide for the expenses of the temple of Mahādēva as follows:

7 *nāḻi* + 1 *uri* of paddy for 3 *nāḻi* of rice required for (feeding) 3 persons daily; *i. e.*

i. e., 9 *kalam* of paddy for six months at 1 *kalam*, 7 *kuṟuṇi*, 5 *nāḻi* of paddy per month by the measure holding 10 *nāḻi*.

i. e., 18 *kalam* (of paddy) for one year.

Śēkharaṉ-Kumaraṉ should measure out the required quantity of paddy in the hands of the respective *śānti* (priest) and *vāriyaṉ* (supervisor) every month, on behalf of Piṟayīśvaram-uḍaiya-Mahādēva at Kiḷḷiyūr, and obtain receipts therefor.

No. 15—Tiruvidangodu record of Vira Keralavarman: Kollam 871.

The subjoined record engraved in Tamiḻ characters on the four faces of a pillar set up on the roadside at Tiruvidāṅgōḍu is a curious document relating to a particular social practice, that was in existence in South Travancore in the 8th century of the Kollam era. It is a royal edict prohibiting certain practices called the *pulappēḍi* and *maṇṇāppēḍi* which appear to have been current at the time. *Pulappēḍi* is also called *pulappiḍi*, and they respectively mean 'fear from pulaiyas' and 'capture by pulaiyas'. Pulaiyas are low-class agricultural labourers, while maṇṇārs are the washermen doing service for the low castes and are therefore themselves considered to belong to the polluting classes. *Pulappēḍi* is also known by the name of *Paṟappēḍi* in other parts of Travancore with reference to the paṟayas who excercise it.

Dr. Gundert has explained *Pulappēḍi-uḷḷa-kālam* as the 'month of Karkaṭaka' during which high-caste women may lose caste if a slave happen to throw

1 This place name appears to have been derived from a variety of mango-tree called *koḻukkaṭṭai-mā*.

a stone at them after sunset.' In these cases, this contamination was considered so obnoxious that the polluted women were excommunicated on the spot, and it is said that they had to accompany the low caste assailants. This fear of excommunication was so great that, in the particular period[1], women did not go out after dusk without proper escort. Women who were accompanied by a male child at least three years old were exempt from this polluting power of the Pulaiyas. One other curious feature of this practice was that a pregnant woman who happened to be captured by a Pulaiya was kept separate by them till the time of her delivery, and she was retained by them or set at liberty, according as she gave birth to a female or a male child. But now excepting a reminiscence of it in the expression *pulappēḍi-kālam*, which means 'an age of lawlessness', no definite information is available as to how this practice originated and how the polluting classes acquired this privilege.

King Vīra-Kēraḷavarmaṉ took the matter in hand and ordered that from the time of the record, Kollam 871, any Pulaiya who was caught molesting women according to this *pulappēḍi* practice would be killed. It was also ordered that the woman so polluted could cleanse themselves of the pollution by bathing in a tank. This easy solution of the question and the punishment that was threatened to be meted out to the transgressors must have effectively put a stop to the practice in a short time:

Text.[2]

First face.

1 கன்னி வியாழம்
2 நின்ற கொல்ல-
3 ம் ௮௱௭௰௧ ஞ
4 ணைதை ௴ உடுருவெ
5 சனியாட்செ-
6 யும் சதயவும்
7 பூரபக்கிழத்து
8 பிறதிபதவும் சிங்-
9 ஙக் கரணவும் ப-
10 ரிகம் நாம யோக-
11 வும் இந்நாளா-
12 ல் வீரகேரளவ-
13 ற்ம சிறவா மூத்த-
14 தம்பிரான் கல்க்-
15 குளத்து எழுந்த-
16 ருளி இருந்தருளி
17 கல்ப்பித்தபடி-
18 க்கு ரண்டு வக-
19 மகாசனவும் கூ-
20 டி கல்பித்த மொ-
21 ழியாவத[।*] தொ-
22 வாளைக்கு மெக்-
23 கு கண்ணொற்றி-
24 க்கு கிழக்கு கட-
25 லினும் மலைக்கு-
26 ம் அகத்து அகப்-
27 பட்ட நாட்டில் புலப்-
28 பெடியும் மண்ணா-
29 ப்பெடியும் இல்ல
30 [எ]ன்று(தம்) தம்புரா-
31 ன் திருவுள்ளம்

Second face.

32 பற்றி கல்ப்-
33 பிச்சப-
34 டிக்கு ரண்-
35 டு வக மாச-
36 ணங் கூடி
37 கல்ப்பிச்சு

---

1 Mr. Desikavinayakam Pillai of the Women's College, Trivandrum, has informed me that this period began soon after the **Kumbha** harvest and was in vogue till about the 10th of Mēḍam.

2 Registered as No. 68 of the Trav. Epig. Colln. for 1096 M. E.

38 கல்லு வெ-
39 ட்டி நாட்டி-
40 ய கல்பன
41 மறுத்து பி-
42 லப்பெடியும்
43 மண்ணைப்-
44 பெடியும் உ-
45 ண்டாம் க-
46 ரலத்து பில-
47 யரிடெயும
48 மண்ணைரி-
49 டெயும் வகி-
50 ற்றிப் பிள்ள
51 ஆதியா ெ-
52 தாண்டி ெ-
53 வட்டுமா று-
54 ம் இந்த க-
55 ல்பன ம று-
56 த்து பிலப்-
57 பொடியும ம-
58 ண்ணைர்ப்-
59 பெடி எங்-
60 ங வகை ெ-
61 பண்ணு-
62 ம பிளள-

Third face.

63 க்கு உண்ட-
64 ரயால்-
65 ப் பெண்ணு-
66 ம் பிள்ள
67 குளிச்சு
68 கர ஏறிக்-
69 கொண்-
70 டால் தெ-
71 ரழமல்ல
72 எக்றம் க-
73 ல்ப்பிச்சி-
74 த[॥*] இவண்-
75 ணம் புல்-
76 லும் பூமி-
77 யும் கல்லு-
78 ம் காவெ-
79 ரியும் ஒள்-
80 ள காலத்-
81 து நடக்கு-
82 மாறம் க-
83 ல்ப்பிச்-
84 சித[॥*] இப்படிக்கு

Fourth face.

85 திருவயித்தும்
86 [நாட்டி] குண்டுவெ-
87 த்திக்கரிக்கு-
88 ம் திருவுள்ளம் ப-
89 ற்றி கல்ப்பிச்சி-
90 த[।*] திருவிதாங்கொ-
91 காட்டு கெண்ட-
92 ப்படைவீட்டில்
93 வடக்கு வாசல்
94 கல்வெட்டி நாட்-
95 டியித[।*] இந்தக்
96 கல்லுக்குள்ெ-
97 ளாடு ஒருகால-
98 ம் யாதாம் ஒரு-
99 வர் . . வெறு-
100 ச் செய்தார் அ-
101 வர்கள் கெங்கை-
102 க்கரையில் காரா-
103 ம்பசுவை கொ-
104 ன்ற தோசத்-
105 தில் பொவா-
106 ராகவும் [॥*]

Translation.

In the Kollam year 871[1] when Jupiter stood in Kaṉṉi, on the 25th day of the month of Tai, which was a Saturday with Śatayam-nakshatra, first *tithi* (*pratipada*) of the first fortnight, simha-karaṇa and parigam-yōga—on this day, the following regulation was passed by the two *mahājanas* who had assembled under royal command, when king Vīra Kēraḷavarmaṉ Śiṟaivāy-Mūtta-tambirāṉ (the senior member of the Śiṟaivāy family) was pleased to stay at Kalkuḷam.

1 This date will correspond to A. D. 1696, January 25, Saturday; 1·09; 24·93: but the Tamil day was Tai 27.

The king having been pleased to order that *pilappēḍi* and *maṇṇāppēḍi* shall not be in practice in the territory lying to the west of Tōvāḷa, to the east of Kaṇṇēṟṟi and between the mountain range and the sea, the two popular assemblages of *mahājanas* met in deliberation and had this order (*kalpaṇa*) engraved on stone.

If, in transgression of this order, *pilappēḍi* and *maṇṇāppēḍi* should again become prevalent, the very embryo in the womb among the *pilaiyar* and the *maṇṇār* shall be extracted and slain. It was also ordered that if (the pollutions consequent on) *pilappēḍi* and *maṇṇāppēḍi* should happen to a woman, the pollution shall be considered as removed if the woman bathe (in a tank) and come out.

In this manner, this was ordered to be in force till so long as grass, the earth, the stones and the Kāvērī exist.[1]

It was also ordered that this order be engraved (on a stone) and (the stone) set up.

This was (accordingly) written on a stone, and it was set up at the northern entrance of the Keṇḍappaḍaivīḍu in Tiruvidāṅgōḍu.

If anyone should cause any damage to this stone, he shall incur the sin of having killed a tawny cow on the banks of the Ganges.

Kadigaippattinam records.

The following few inscriptions come from Tirunayiṉārkuṟichchi in South Travancore. The village is called Kaḍigaippaṭṭiṉam in the inscriptions, and the god of the Śiva temple there is named Kaṟaikkaṇṭhīśvara, *i. e.*, 'the Lord of the stained throat,' whose Sanskrit equivalent is 'Nīlakaṇṭha'. Kaḍigaippaṭṭiṉam must have been an ancient sea-port of some importance as early as the time of the Chōḷa king Rājarāja himself; because a record dated in the 26th year of his reign is actually found engraved on a natural boulder on the bank of a tank near the village. A few records begin with the words *Kaṟaikkaṇṭhīśvarattu kalam aṟṟa yāṇḍu* and this expression refers, in all probability, to a naval engagement of some magnitude which was considered an episode of sufficient importance as to warrant the starting of a new local era dating from that event. Talaikkuḷam is another place close by, and an inscription begins with the words *Talaikkuḷattu kalam aṟṟa yāṇḍu*'. But though there is nothing to connect this event with any of Rājarāja's exploits, it vouches for the antiquity of Kaḍigaippaṭṭiṉam, as a place of some importance from early days.

Two inscriptions belonging to the temple of Karaikkaṇṭhīśvara have already been published. They are dated in Kollam 395 and 403 respectively, and relate to the gifts of money made by Ādichchaṉ-Kōdai of Ayirappuḷai, for conducting the *śrībali* and *ashṭamī* festivals in the temple.

The earliest of the inscriptions published below is dated in Kollam [4]39; and it registers the gift of 3 *śalāgai* and 3 *achchu* of money by Sivaṉukkiṉiyār of Perumbaṟṟappuliyūr for conducting the Chittirai festival in the temple of

1 It is peculiar that the Kāvērī river should have been cited in a Travancore record.

god Karaikkanṭhīśvaram-uḍaiya-Nāyiṉār at Kaḍigaippaṭṭiṉam, a village in Kuṟu-nāḍu, a sub-division of Rājarāja-Teṉṉāḍu. From the interest accruing from this sum, in paddy, the festival had to be conducted and a *tirunāṭakam* (dramatic performance) had also to be staged on that occasion. Another inscription dated in Śaka 1629 (expired) corresponding to Kollam 882, mentions that a certain Śivaṉukkiṉiyār of Perumbaṟṟappuliyūr built the *sōpāna-maṇḍapa*, had the purificatory ceremonies performed and made a gift of a site (*puraiyiḍam*) for certain expenses connected with the worship of the god in the temple. But these two individuals of the same name were, however, different, because the Tamil script of the former record is clearly attributable to the 13th century A. D., although the first digit 3, which is somewhat obliterated, gives scope for some speculation as to the correct reading. The donor of the charity recorded in Kollam 882 may have belonged to the same family as the Śivaṉukkiṉiyāṉ of Kollam 439, who may, in all probability, have migrated from Chidambaram in the early days of the Chōḷa occupation of South Travancore.

No. 16—Record dated in Kollam 439.

Text.[1]

1 ஸ்வஸ்திஸ்ரீ ஶாஹஸ்வஸ்த கொல்லம் [௪]௱௩௰௯க்கு மாண்டை மெடஞாயிறு ௨௰௪ சென்றவ் வியா-
2 மூவாட்ச்சையும் மூலமும் சதுர்த்தியும் பெற்ற இந்நாளால் ராஜராஜத்-தென்னாட்டுக் குறுநா-
3 ட்டுக் கடிகைபட்டினத்து உடையார் கறைக்கண்டீஶ்வரமுடைய நாயனா-ர்க்கு பெரும்பற்-
4 றப்புலியூர் ஶிவனுக்கினியார் கற்பிச்ச தர்ம்மம் சித்திரைத் திருநாள் தீ-ர்த்தமாடி எழுந்தருளி அதின்
5 பிற்றை நாள் ஹஸ்த உத்ஸவமெழுந்தருளுகைக்குக் கற்பிச்ச மூன்று சலா-கையும் அச்சு மூன்று இவ-
6 ச்சு ந[க்*]கும் பொலி பூவழி உரு[வி]ன் வாய் ஒரு தூணிக் குறுணி செய்தாக ஆண்டு ஒன்றின்னு நெல் நால்க்கலனே
7 தூணிப் பதக்குங் கொண்டு திருநாடகமுட்பட மற்றும் எப்பேர்ப்பட்ட-தும் செலுத்தி திருநாளு[ம்*] எழுந்த-
8 ருளிவிச்சு திருநாடகமு மாடி இ[று]ப்பிது[।*] தேவகன்மிகளு[ம் இ]-ளஞ்சிங்கவிராரும் இக்காலத்து இத்தர்ம்மம் கற்பிக்-
9 கின்ற நாள் கடிகைபட்டினத்து ஊ . . . இஸ்வாமி ஊராரும் இளஞ்சிங்க-விராரு முற்றக் கூடி இருந்து கல்லில் வெட்டி-
10 ச்சமைக்கு இது கல்வெட்டாகும் ஶிவனுக்கினியாரும் உய்யவந்த தேவ-ருங் கூடிக் கற்பிச்ச தர்ம்மம் [॥*]

Translation.

Hail! Prosperity!

On the 24th day of the month of Mēḍam in the Kollam year [4]39[2], which was a Thursday with Mūlam and chaturthi, Śivaṉukkiṉiyār of Perumbaṟṟappuliyūr (Chidambaram), endowed the following charity on behalf of god Kaṟaikkanṭhī-śvaram-uḍaiya-Nāyiṉār at Kaḍigaippaṭṭiṉam in Kuṟu-nāḍu (which was a sub-division) of Rājarāja-Teṉṉāḍu, namely:

1 Registered as No. 69 of the Trav. Epig. Colln. for 1093 M. E.
2 The details correspond to A. D. 1264, April 17, Thursday; 4·37; 19·61.

3 *śalāgai* and 3 *achchu* (of money) for the expenses of taking the god in procession for the bath on the Chittirai festival day and for the Bhakta-*utsavam* on the subsequent day. For these 3 *achchu*, at the rate of one *tūṇi* and one *kuṟuṇi* (of paddy) per *uru*, the total interest per annum will be four *kalam*, 1 *tūṇi* and 1 *padakku*.

With this (quantity of paddy), all the expenses inclusive of the play-acting (*tirunāṭakam*) shall be met; the god shall be taken in procession on the festival day; and the play shall be enacted.

According to this arrangement of the temple officials and Iḷañjiṅgavīrar, the residents of Kaḍigaippaṭṭiṉam, the residents of the villages belonging to the god (?) and Iḷañjiṅgavīrar, having assembled together, had it engraved on stone. This will therefore be the lithic document (relating to this).

This is the charity instituted by Śivaṉukkiṉiyār and Ūyyavandadēvar.

No. 17—Record dated in Kollam 440.

This Tamil rocord engraved on a boulder refers to the grant of some lands and certain privileges to Dēvaraḍiyāṉ-Peṟṟāṉ, a stone-mason of Kaṟaikkaṇṭhīśvaram for carrying out the annual repairs to the bund of the Periyakuḷam tank. This man was given the title of Ādichchavarma-*paṇṇai-śeyvāṉ*, as an agent of the king. The date of this epigraph corresponds to A. D. 1264, October 27.

Text.[1]

1 கொல்லம் ௪௱௪௰ ஆமாண்டைத் துலாஞா[யி*]று
2 ௧௰ செ[ன்]ற திங்கள் உத்திராடம் தென்னாட்டு குறுநா-
3 ட்டு கடியபட்டினத்து பெரியகுளத்து தலைச்சிறை-
4 யும் ம[டை]காலும் கல்[ப]டுத்த கற்தச்சன் கறைக்க-
5 ண்டீ[ர்]ச்சரத்து தே[வ]ரடியான் பெற்றான் குனி .
6 . . ா . . ஆதிச்சவர்ம[ப்]பண்ணைசெய்வான் என்று
7 பெருங் கொண்டு வந்தவன்னு சொமங்கலத்து
8 ச் சபையொமும் கடியபட்டினத்து ஊரொமும் [கூடி] இ-
9 வன்னு கற்ப்பிச்சு கொடுத்த பெறு[|*] கடியபட்டினத்[திலு]-
10 ம் செரமங்கலத்திலும் நிர்நிலத்திலும் கொ[ரை]க்குளம் [நில]-
11 ம் முன்றிரியும் கெட்டிக்கொண்டு [கு]ளப்பெறும் வெண்டிக்-
12 கொண்டு ஆண்டுவரை பெரியகுளத்தின்னு அம்பது . .
13 [அலை] கல் அ[டி]ச்சு இதில் முப்பது கல்லு கடியபட்டினத்தெவாளும்
14 இருபது கல்லு செரமங்கலத்தெவாளும் ஈழக்குளத்தின்னு அ-
15 லைகல் இடுவது இம்மார்க்கமெ தவையாருமஊராருங்கூடி வெட்டிச்-
16 ச கல் வெட்டாகு[ம்*] சிவின்திரவாதி பெற்றானை இளஞ்சிஞ்கவீரப்-
17 பண்ணை செய்வானுக்கும்

No. 18—Record dated in Kollam 608.

Text.[2]

1 ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ [||*] கொல்லம் ௬௱௮ மாண்டு சித்திரை மா[த்*]ம் ௨௰௯ ந்தி
யதி ரொஹணி நாள்

---

1 Registered as No. 75 of the Trav. Epig. Colln. for 1093 M. E.
2 Registered as No. 71 of the Trav. Epig. Colln. for 1093 M. E.

2 நாயினார் கறைகண்டீச்சுரமுடைய நயி[ந*]ாற் கெ[கா*]யில் புதுக்கி கல-
சமாடி எ[ழு*]ந்தருளிச்ச வெ[வ]தை அறை
3 சடைய(ர)ன் சுவ[ா]கரனை சொழகெரளப்பல்லவரயற்[1]

Translation.

Hail ! Prosperity !

On the 26th day of the month of Chittirai in the Kollam[2] year 608, which was a day of Rōhiṇī(-nakshatra), Śaḍaiyaṉ-Śuvākaraṉ *alias* Śōḷakēraḷa-Pallavaraiyar of [Vē]dai-aṟai renovated the temple of god Kaṟaikkaṇṭhiśvaram-uḍaiya-Nāyiṉār and had the purification ceremony performed and (the god) re-installed.

No. 19—Record dated in Kollam 728.

Text.[3]

1 ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ[।*] கொல்லம் எாஉ௰அ ஆவது மார்கழி௴ ௨௰ ம் உ௰உ வ௵வ -
2 வக்ஷத்து தரதிகையும் நாயற்று கிழமையும்
3 வஜ்ர யொகமும் பெற்ற திருவொணத்து நாள் இராச-
4 ராச தென்னாட்டுக் குறுநாட்டு கடிகைபட்டணத்து பெரி-
5 யபிராட்டிசதுர்வெதிமங்கலத்து நயினார் ஸ்ரீராமன் ஸ்ரீ வண்-
6 டாரத்தில ஷை நாட்டு ஷை ஊரில் நல்லூரு உடையன் ஊ[ட்]-
7 டு பூசை நடக்க கற்பித்த வகை மாசி மாத்தில் சுவாவரெ-
8 [வஷ்ரீ] சிறப்பு நடத்தக் கற்பித்த அரிசி நமுவல் தறு சிலவு நீக்கி வெ
ஷா-
9 ஷணற்கு நைவேத்யமும் நடத்திப்பொரும்படி[யும்*] ஷை ஊரில்
10 நயினார் திருமல்லீஸ்வரமுடைய நயினாற்கு ஸிவராத்ரிக்கு
11 ஸ[ாய]ழ பூசையும் நடத்தி அதில் தறு சிலவு நீக்கி நமக்கு அல்லிப்பா-
12 டு சொறு சுவ தரும்படியும் ஆக அரிசி சுவஉக்கு அஞ்சு இரண்டுக்கு
13 ஊாவ சிறப்பு நமக்காரம் நடக்கிற வகைக்கு வெஞ்சி-
14 னத்துக்கு ஊருவெ ஆக ஆறு கம் . . னபத்தில் நடக்கும்படி
15 ஷை நயினார் ஸ்ரீபண்டாரத்தில் கொடுத்த பா ருமெ . . இவ்வ-
16 கைப்படி சூஅரு தாரவக ஆண்டுதொறும் நடக்கும்படி கற்-
17 பித்து கல்லிலுஞ் செம்பிலும் வெட்டிக்குடுத்த[து]

Translation.

Be it well !

On the 20th day of the month of Mārgaḷi in the Kollam year 728,[4] which was a Sunday with tritīyā of the first fortnight, Vajra-yōgam, and Tiruvōṇam, Nallāṉ-Udayaṉ endowed to the treasury of the temple of god Śrīrāmaṉ at Periyapirāṭṭi-chaturvēdimaṅgalam, (a suburb) of Kaḍigaippaṭṭaṇam in Kuṟu-nāḍu, (a sub-division) of Rājarāja-Teṉṉāḍu for conducting a feeding-charity.

---

1 A few letters appear to have been erased after this; but, this record can be considered complete.
2 The details are correct for A. D. 1433. April 21.
3 Registered as No. 66 of the Trav. Epig. Colln. for 1093 M. E.
4 The English date is A. D. 1552, December 18, Sunday; 3·56; 22·36.

Out of 30 *nali* of rice for the festival on the new-moon day in the Māśī month, ten brahmans had to be fed after meeting his own expenses; the evening worship on the day of Śivarātri shall also be conducted to the God Tirumallīśvaram-udiya-Nayiṉār after providing for his own expenses; and *aruḷippāḍu* offerings of 4 *nāḷi* of cooked rice shall also be given—in all, for 40 *nāḷi* of rice, the paddy at the rate of five for two is 100 *nāḷi*; and for the accessories, the paddy is 50 *nāḷi*.

For this, the amount that was deposited in the temple treasury is 54 . . *paṇam*. This charity was engraved on stone and copper, so as to be conducted every year in this manner, as long as the moon and the stars endure.

No. 20—Record of Ravivarman Kulasekhara: Kollam 773.

This damaged inscription belongs to the reign of the Travancore king Ravivarman-Kulaśēkhara and is engraved on a boulder near the taṇk.

Text.[1]

1 ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ [।*] கொல்லம் ௭௱௭௰௩ ௵ சித்திரை ௴ ௰௪ உ
2 நயினார் இரவிவன்மரான குலசெகரப்பெருமாள் இருந்தருளியெடத்தின் பண்-
3 டாரத்தில் கணக்காய் பெருமாள் சிரீ[பற்ப]னுபப்பெருமாள் க்ஷேத்திர-த்தில் கற்பித்த
4 இரவிவன்மர் திருமடத்திலெ திருப்பூசைக்கு விட்ட நிலம் கடி[கை*]க பட்டணம்
5 தெசத்து . . குபற்றில்ப் பெருமாள் சிரீபற்பனுபப்பெருமாள்னும் ஆகி செச-
6 வப்பெருமாளும்[2]

Abstract of Contents.

On the 14th day of the month of Chittirai of the Kollam year 773, king Ravivarmaṉ *alias* Kulaśēkhara-Perumāḷ gave some land in Kaḍigaippaṭṭiṉam for the expenses of maintaining a *maṭha* which he had established near the temple of god Padmanābhap-perumāḷ.

No. 21—Record dated in Kollam 882.

Text.[3]

1 ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ ஶுபமஸ்து [।।*] ஸ்ரீஶகாப்தம் ௧௲௬௱௨௰௯ன் மேல் செ-ல்லாநின்ற கொல்லம் ௮௱௮௰௨ ௵ ஆவணி ௴ ம் ௰௩ உ சென்ற பு-தன்கிழமையும் உத்திரட்டாதியும அமரப-
2 க்கத்து துதிகையும் சூலனுமயோகமும் யானைக்கரணமும் பெற்ற இன்னு-ளால் இராசராச தென்னாட்டுக் . றனாட்டுக் கடிகைபட்டணமுடைய நாயனார் கறைகண்டேசுரமுடைய நாய-
3 னற்கு பெருப்பமரப்புலியூர் சிவனுக்கினி[யார்] [கடிகை] மகாதேவர் திருக்கோவில்ச் சன்னதி சோபானமண்டப முகத்து கலசமும[ாடி] ஷெ மண்டபத்கில் திருவடிச் சொதிக்கு எழுந்தருளிவிச்சு

---

1 Registered as No. 74 of the Trav. Epig. Colln. for 1093 M. E.
2 The further portion of this record is damaged. A conch and a discus are engraved at the bottom.
3 Registered as No. 72 of the Trav. Epig. Colln. for 1093 M. E.

4 பூசை கொண்டாருளு . . சிங்கவலைக்கும் தூவு சிபெலி திருனமுக்கும் அபிஷேசம் [ஆட] திருவிளக்கெண்ணைய் வாச்சியம் . மற்றும் பலவக-க்கும் படித்தா[ற்றி படிகடை] ௱௲யசம் ௸ மண்டபத்தில் நித்தியல் திருவிளக்-

5 சொன்றுக்கு ௵ கக்கு எண்ணை விலை௱ கூம் துவாதெசிக்கும் பிற தொஷத்துக்கும் . . . . ௱ சம் ஆக ௱ சயசிக்கும் தா-னமாகக் கொடுத்த பிரையிடமாவது [।*] ௸ தெசத்தில் கீள்க்

6 கன்னி பற்றில் சாத்துவிளைக்கு கீள்மெல் பாதைக்கும் எருக்கலங்காட்டு விளைக்கும் வடவிவிளைக்கும் நான் கெல்கைக் குள்பட்ட பூச்சிக்காட்டு-விளையும ௸ யூரில் கொட்டைவிளைக்கும் முக்குவன்விளைக்கும் தென்-வடல் பாதைக்கும் கிளக்கு பாதைக்கும்

7 மூண்டிவிளைக்கும் உள்பட்ட மலையாம்விளையும் ஆக விளை உம் மண்ணா-டங்க மரபடங்க ஆசெந்திரதாரமெ சந்ததிப்பிறவெசமெ தானமாக எழுதி நீரொடும் வார்த்து கொடுத்தார் [।*] ௸ மகாதேவர் கொ-வில் சி[த்]தமககலத்து

8 வெலாயுதப்பெருமாள் பக ளிச்சக்குட்டியும் ௸ கண்ண[ம]ங்கல உடை-யான் சடையனும் யிந்த விளை உக்கும் கடமை௱ கூ ௵யும் சிபண்டார-த்தில் நிந்ற யிறுத்து கொண்டு சிபண்டாரமாக அனுபவிச்சுக் கொ-ள்வது [।*] சிபண்டாரக்காரியக் கணக்கு

9 செய்வார்கழும் ௸ தெசத்தில் உள்ளமைந்த பெரும் கூடி யிந்த தற்ம-த்தை நடப்பிச்சுக் கொள்வது [।*] இந்த தற்பத்துக்கு யாதொருவ-ராகிலு மகுதஞ் செய்தால் கெங்கைக்கரையில் காராமபசுவைக் கொ-ன்ற தொஷத்திம படாவாராகவும் [।*]

10 இந்த தற்மத்தை நடத்திவிச்சுக் கொண்ட பெர்கள் சிவனுக்கினியவராகச்-சப்பத்துக்களொடுங் கூடி வாளாதிருக்கவும் [॥*] சுபம் ௳

Abstract of Contents.

On the 13th day of the month of Āvaṇi of the Kollam year 882[1] which was current after Śaka 1629,—a Wednesday with Uttiraṭṭādi and dvitīya of the second fortnight.

Śivanukkiṉiyāṉ of Perumbaṟṟappuliyūr erected the *sōpāna-maṇḍapa* of the temple of Kuṟaikkaṇḍīśvaram-uḍaiya-Nayiṉār, had the purification ceremony performed, and gave two pieces of land (*viḷai*), for the expenses of 44 *paṇam* required for providing worship, śrībali, sacred bath, music, and sacred lamp in the temple, and for special worship on *dvādaśi* and *pradōsham* days.

The two individuals Īchchakkuṭṭi of Siddhamaṅgalam, and Śaḍaiyaṉ of Kaṇṇamaṅgalam took over these two bits of land for enjoyment, on the stipulation that they had to provide for the above items of expenses. The tax of 9½ *paṇam* had to be met from the temple.

No. 22—Record on the balikkal.

This short inscription of three lines is engraved on the east base of the *mahā-maṇḍapa* of the temple. It states that Kēraḷaṉ-Kuṉṟaṉ had the *bali-pītha*

1 The equivalent is A. D. 1706, August 14, Wednesday; 2·83; 25·63: f.d.n. 26·56. The Śaka year was 1629 current, not expired.

made. The record contains no date, but the writing can, on palæographical grounds, be attributed to the 13th century A. D.

Text.[1]

1 ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ [।*] கோயிலிற் கெரளன் கு[ன்]-
2 றன செய்வித்த பெலிபீடம் கூத்-
3 தாடுந் தெவற்கு கற்பித்த அரிசி இருநாழி .[2]

Translation.

Hail! Prosperity!

Kēraḷaṉ-Kuṉṟaṉ made this *bali-pīṭha* in this temple and provided for two *nāḻi* of rice (for offerings) to Kūttāḍun-dēvar.

No. 23—Talaikkulam record of Kollam 662.

The sub-joined record is engraved on the base of the south wall of the Vishṇu temple at Talaikkuḷam and registers the fact that the temple was pulled down and that the repairs, which were set on foot on Tai 26 on Kollam 660, were completed in Vaikāśi of Kollam 662.

The king of Travancore at this period was Vīra Kēraḷavarmaṉ according to the Quilon record of Kollam 661 and another epigraph of the same year. The king at whose order (*tiruvuḷḷam*) these repairs to the Talaikkuḷam temple appear to have been undertaken must have been the same Vīrakēraḷavarman and the title of Vīrakēraḷa-Pallavadaraiyaṉ must have been bestowed on Kaṇḍaṉ-Perumāḷ of Iraṇaśiṅgappāḍi-vīḍu by royal favour.

Text.[3]

1 ஹரி: நன்றாக [।*] ஸமஸ்த ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ [॥*] கொல்லம் ௬௱௬௰ ௵ தை மீ ௨௰௬௨ அச்சுவதி . . . . ர அழகப்பெருமாள் நயி-
னார் திருவுள்ளத்தின்படியெ பி[ற]த்து எழுந்தருளிவிப்பித்துக் கொ-
யிலுஂ உபாஞதிபரியந்த முதலாகப் பிறித்து திருப்பணி செய்து மூ-
லமெரம் புழுகும சாத்துவித்து
2 ௬[௱*]௬௰௨ ௵ வைகாசி மீ ௭௨ வெள்ளிக்கிழமையும் வடிவெழுவகூத்து
ஶுக்ரஸபியும் ஸிஂஹயொ[கமும்] . . . . . . தத்தின் நாள் இடபம்
முழுத[்]மாக நயினாரையும [அச]த்து எழுந்தருளிவிப்பித்துக் கல-
சமும் ஆட்டுவித்தது படைப்பாணட்டில்லத்து
3 இரணிசிஙகப்பாடிவீட்டில் கண்டன் பெருமாள் ஆன வீரகெரளப் பல்-
லவதரையர் குறிப்பு நன்றாக ஸமஸ்த.

Translation.

Hari! Be it well!

On the 26th day of the month of Tai in the Kollam year 660, the image of god Aḻagapperumāḷ Nayiṉār was, according to royal command, removed outside,

---

1 Registered as No. 70 of the Trav. Epig. Colln. for 1093 M. E.
2 The record stops here.
3 Registered as No. 53 of the Trav. Epig. Colln. for 1095 M. E.

the shrine was dismantled down to the *upāna* and renovated, the central *mūlabēra* image was smeared with *puḻugu* (civet), and on the 7th day of the month of Vaikāśi in the Kollam year 662, which was a Friday with dvādaśī-*tithi* of the first fortnight and Hasta-nakshatra, in the Eḍava-lagna, the image was reinstalled; and the purification ceremony was performed at the instance of Kaṇḍaṉ-Perumāḷ *alias* Vīrakēraḷap-Pallavaraiyar of Iraṇasiṅgappāḍirvīḍū in the Paḍappānāṭṭu illam.

May prosperity attend!

No. 24—Manaltittai record of Kollam 722.

The subjoined inscription is engraved in Tamil characters on a rocky eminence situated in Maṇalttiṭṭai, a hamlet midway between Darśanaṅkōppu and Bhūtappāṇḍi. The writing is much obliterated owing to exposure, but it has been possible to prepare a complete eye-copy of it on the spot.

It is dated in Kollam 722, and contains an order to the tenants of the lands belonging to gods Śrīpadmanābha-perumāḷ, Ādikēśava-perumāḷ, Aḻagiya-nambi of Tērūr and Śivīndiram-uḍaiya-Nayiṉār in Nāñjināḍu, from Māṅgalam to Maṇakkuḍi, to the west of Tōvāḷai and to the east of Paṉṟivāykkāl.

It stipulates that the *mēlvāram* on the *kār* and *piśānam* crops shall be measured by the tenants at the proper places and in the respective seasons, by the measure holding eight *nāḻi* and at twenty one *marakkal* (for a *kōṭṭāi*);

that if there should be any balance of the *mēlvaram* produce not paid in one season, it shall forcibly be demanded in the next *kār*;

that if the balance was not paid even then, *añjāli* shall also be demanded from the next *piśānam* season;

that if three years elapse thus, the lands shall be taken back from the possession of the tenants;

that the levy of *śilvari, peruvari, paṭṭi and vāriyam* shall be cancelled on these lands;

and that the old tax (*kaṇakku-ilakkai*) shall be levied and utilised by the accountants as remuneration for themselves, and that the accounts properly maintained.

Text.[1]

1 ஸ்வஸ்திஸ்ரீ [.*] கொல்லம் எ௱உ௰உ ௵ தை மீ யகவ நாஞ்சிநாட்டு
மங்கல முதல் மணக்குட்டி வரை தொவா-

2 ளைக்கு மெற்கு பன்றிவாய்க்காலுக்கு கிழக்கு உள்ப்பட்ட பெருமாள்
தெசமாய் உளள

3 ஊராற்கும் பெருமாள் ஆதிகெசவப்பெருமாள் ஊராற்கும் தெரூர் அ-
ழகியநமபி தெசமா-

4 ய் உள்ள ஊராற்கும் உடையார் சிவிந்திரமுடைய நயினர் தெசமாய்
உள்ள ஊராற்குப் நயினர் பூதைப்பாண்-

5 டீச்சுரமுடைய நயினர் தெசமாய உள்ள ஊராற்கும் மற்றும் உள்ள தெ-
ய்வதாயம் சுந்திரியமாய் உள்ள குடி-

---

1 Registered as No. 85 of the Trav. Epig. Colln. for 1099 M. E.

6 பதிக்கும் மெற்படி ஆண்டு பசான முதலுக்கு மேல்வாரம் அளக்கிற வி-
டத்தில் ஒக்கும் எண்ணாழிக்கால-
7 ால் இருபத்தொருமரக்கால் ஒப்பளவின்படி காரில் மெல்வாரம் காரில்
கொள்ளும்படி
8 யும் பசானமெல் வாரம் பசானத்தில் அளந்துகொள்ளும்படியும் அள-
ந்து அளவாத நெல்லு-
9 க்கு அடுத்து காரில் நிலத்தை முடக்கி நெல்லு அளப்பிச்சுக் கொள்ளு-
ம்படியும் அளவாதிருந்தால்
10 அடுத்த பசான முதலுக்கு அஞ்சாலி எழுதிக்கொடுத்து நெல்லு அள-
ப்பிச்சுக் கொள்ளும்படியும் கு=
11 டிமகன் வருநாள் மூன்று வருழம் கழிந்தால் முதலும் பற்றிக்கொண்டு
நிலம் மீட்சை குடுக்கும்-
12 படியும முன்னள் சொண்ட சில்வரிப் பெருவரியும் பட்டி வாரியமுந் த-
விர்ந்து இவ்வகைப்-
13 படியெ உள்ள தெசத்துக்கு தெசகணக்காக பழைய கணக்கு இலக்கை-
யும் பற்றிக்கொண்டு ஒரொ-
14 ரு கூட்டம் கணக்கு எழுதிக்கொள்ளும்படியும் கற்பித்து ஆக இவ்வகை-
ப்படியெ உள்ள மட-
15 ங்களிலும் தானங்களிலும் உள்ள சிபண்டாரக்காரியம் செய்வார்கள் ஒ-
ப்பும் எழுத்து [॥*]

No. 25—Two records near Kaviyallur.

The subjoined Tamil inscription in later Tamil characters is engraved on a stone set up in a field in Kaviyallūr near Vāḻvichchakōṭṭam. It is dated in Kollam 911 and refers to some gift of land by Mallam-Kiṭṭiṇan. The end of the record is much damaged and is therefore undecipherable.

1 மெடவியாளம் செ-
2 ன்ற கொல்லம் ஆய-
3 க ௵ கன்னி மீ° ரூஉ தி-
4 ங்களாழ்ச்சையு-
5 ம் ரெவதியும் பூற்வ-
6 பக்கத்து தெசமி
7 புலிககரண-
8 வும் இந்நாள-
9 ால் மல்லன்
10 கிட்டிணன்-
11 றெ வக எல-
12 ஙகத்திலெக்-
13 கு சந்தி உட-
14 ம வக்க ஈ பா-
15 ட்ட நிலம் குடி
16 மெலும கெ-
17 ங்க . . .
18-9 Damaged.

Another record dated in Kollam 957.

The following Tamil record of Kollam 957 is engraved on a stone set up in a field at Kuḻikkōḍu in the Kalkuḷam taluk. It registers a gift made to brahmans of different *gōtras* by Mādi-Mādikkuṭṭi of Paḷḷichchalvīḍu in Kaviyallūr-Mēlchēri. No king's name is mentioned.

(*No. 46 of 1100*).

1 சகாப்பதம்
2 ஆயிரத்து எழு-
3 நூற்று நாலின்
4 மெல் தனு சனி
5 தனு வியாழம்
6 ஙிங்ங கொல்ல-
7 ம் கூாடுயிள ௵
8 சுபகிற வரிழம்
9 சித்திரை மாத-
10 ம் எட்டு சென்-
11 ற பூதனுழ்ச்ெ-
12 சயும் மகயிர-
13 வும் பூற்வபட்-
14 சத்து பஞ்சமி-
15 யும் சொபனம்
16 நித்தியயோக-
17 வும் சிங்ஙக்க-
18 ரணவும் இங்ங-
19 ரளால் கவிய-
20 ல்லூர் மெச்
21 செரியில் பள்-
22 ளிச்சால் வீட்டில்
23 மாதி மா-
24 திக்குட்டி
25 நாலுகெ-
26 ாத்திறத-
27 ரனமாச
28 விட்ட வக[|*]
29 திற்ப்பங்
30 ஙி கொட்-
31 டு ஆழாக-
32 விளாகம்
33 மெப்படி
34 தெவத்த-
35 ம் வக பா-
36 ட்டத்தில்
37 கெட்டிவுச்-
38 ச ஆகரவு-
39 ம் மெப்படி

A few more lines on this face are hidden in the ground.

Tamil records from Viravanallur.

The subjoined Tamil records come from Vīravanallūr, short for Vīrakēraḷanallūr, a village in S. Travancore. They are dated in the 9th century of the Kollam era. One of them relates to the gift of lands made by Śēṭṭu Tirunelvēliperumāḷ Veṉṟumālayiṭṭa Perumāḷ of Vīrakēraḷanallūr for the conduct of *pūjā* to the gods Kaṟpaka-Viṉāyakar, Tirunellināthar and Aḻagiya-nāchchiyār in the same village. The rest refer to a *kal-maṭham* (wayside rest-house) erected by a resident of Vīrakēraḷanallūr and the provisions made by Dikkellāmpugaḻum Perumāḷ Parākrama-Pāṇḍyapperumāḷ, an accountant of the village and a relative of the original donor, for its maintenance and for the conduct of worship to the images set up therein. The last of the records is dated in Kollam 928, and relates to some provision made for worship to gods Dēśikaviṉāyaka-piḷḷaiyār, Tyāgarāja and Ambalavāṇa at Vīrakeraḷanallūr.

No. 26—On the wall of the Siva temple.

Text.[1]

1 ஸ்வஸ்தி [।*] ஸ்வஸ்திஸ்ரீசக ஸகாப்தம் கருரொருயள ன்[2] மெல்
2 செல்லாநின்ற கொல்லம் அாயக ஷூ அற்பசி மீ° யஉ பூறுவபக்க-
த்துத் தெசமியும் நாயறுட்சையும் விருததியொகமும்
3 ஆனைக்கரணமும் பெற்ற அவிட்டத்தின் நாள்ச் செய்த உதகபூறுவ த-
ன்ம தெய்வதானப்பிறமாணம் எழுதிக்குடுத்த பரிசாவது[॥*] நா-
ஞ்சிநா-
4 ட்டு அனுமகெதனநல்லூர்க் கீழ்பால் வீரகெரளநல்லூரில் செட்டு திரு-
நெல்வேலிப்பெருமாள் வென்றுமாலையிட்ட பெருமாளென் ஷை நா-
ட்டு ஷை யூரில்
5 கற்பகவிநாயகப்பிள்ளையாற்கும் நயினார் திருநெல்லைநாதருக்கும் அம்மை
அழகியநாச்சியாரம்மைக்கும் நித்தல்ப்படி பூசைநடக்கும் வகை
6 to 21 Contain details about the scale of expenses to be provided in the temple daily and on special festival days. A large number of symbols has been used.
22 கொட்டை அயரு இங் ரு உக்கு விட்டுக்குடுத்த நிலமாவது [*] அனுமகெ-
தனநல்லூர்ப் பற்றில வடக்கு வீரட்டானபளளம் தடி பல வ உம
உரு ப–க்கு அஞ்சாலி மெல்வாரம் பொக்கிக் கொழுவாரம்
23 கண்ட கொட்டை உயகூ ம் ஷை பற்றில் கொதை இராமன் குளத்தின் கீழ்
தடி கவஉ ப–க்கு ஷை வகப்படி கொட்டை கூம வள்ளியூர்ச் சதுர்வெ-
திமங்க-
24 லத்து நயினார் திருமலை அமராபதிகாத்தபெருமாள் கொயிலில் அத்தி[யை-
ம] கெக்ககொத்திரத்து ஆபத்தம்மசூத்திரத்து வத்தலூர் சுப்பிரம-
25 ணியபட்டரொடு உபக்ஷெதானங்கொண்ட சிறெமீட்டத்துத் துப்பா-
யக்குடிப் பற்றில் பெரியகுளத்தின் கீழ் தென்காலணை வடக்கு கா-
26 ல்பபொக்குக்கு வளையறை தடி கஉ கவ உநதக்கு ஷூ கக்கு அஞ்சாலி
பொக்கி மெல்வாரமும் கொழுவாரமுங் கண்ட கொட்டை உயச ஷை
குள-
27 த்தின் கீழ்மெல் கால்பொக்கில் குண்டறெ தடி கவ உந சு।।। க்கு அஞ்-
சாலி மெல்வாரம் பொக்கிக் கொழுவாரங் கண்ட கொட்டை சர ஷை
நாஞ்சி-
28 நாட்டு இளையான்செரியான சிபற்பநாபனல்லூரில் கொதுகுலராமச் ச-
துர்வெதிமங்கலத்துக் குரொவி எச்சநாராயணபட்டரொடு உப-
29 க்ஷெதானங் கொண்ட ஷை நாட்டு அழகியபாண்டியபுரதது கீழ்பற்றுக்
கடுக்கரைப்பற்றி உல்வியனகால்பொக்குச் சாத்தபிரான கா-
30 டெறு தடி கவ . . . . . . இதன் தெக்கு தடி . . . .
31 ந கவ ஷை பற்றில் நிலமுடையான் கால்பொக்கு குறிச்சிப்பாறை தடி
கஉ . . . . ஆக தடி பல நிலம . . . க்கு
32 ஷூ கக்கு மெல்வாரம் உவாதி விநிபொக மூள்படக் கண்ட கொட்டை
உயசுங ஆக பலவகப்படியும விட்டுக்குடுத்த கொட்டை அயருங யும்
வடக்கு
33 வீரட்டானபள்ளத்து மெல் வெம்படிவிளையும் அறைப்புரை கட்டவிட்டு-
க்குடுத்த மனையாவது எாசுயரு ஷூ ஆவணிமீ° உயருஉ பிச்சன் [ஆ]-

1 Registered as No. 52 of the Trav. Epig. Colln. for 1086 M. E.
2 The English equivalent is A. D. 1635, October 11, Sunday; 10·26; 23·08.

34 ச்சனுன விரகெரள விழுபரதராயர் முதல் பெரொடு சொரா ஒற்றி
கொண்ட மனை கம் இதன் ஊதக்கு முறற்கறெமனை கம் செர-
35 . . . . செய்யவிட்ட ஆண்டிச்சி மகள் நல்லதட்டியும் இவள் தங்கை அ-
ய்யுகயினுன் உள்ளிட்டாரும் அணைஞ்சி மகள்
36 [காளி]யும இவள் தங்கை மருதியும் ஆக இவ்வகைப்படியெ கொயிமை-
யும் ஊருங் காணியாளரு முனபாக உதக-
37 பூறுவ றன்ம தெய்வதானப்பிறமாணம் எழுதிக்குடுத்தென் செட்டு திரு-
நெல்வெலிபெருமாள் வென்றுமாலையிட்ட பெருமாளென்
38 கற்பகவிநாயகப்பிள்ளையாருக்கும திருநெல்லிநாதருக்கும் அம்மை அ-
ழகியநாச்சியாரம்மைக்கும்[॥*] இப்படிக்கு
39 திருநெல்வேலிப்பெருமாள் வென்றுமாலையிட்ட பெருமாள் எழுத்து இ-
ப்படி ஊருங் காணியாளருங் கொயிம்மை முன்பாக
40 இந்த உதகபூறுவ தன்ம தெய்வதானப்பிறமாணம் எழுதினென் அனும-
கெதனநல்லூர் வந்தவினைதீத்தார் நல்லபெருமாள்
41 எழுத்து ॥

Abstract of Contents.

In the Śaka year 1557 (expired) corresponding to Kollam 811 (current), on Sunday, the 10th of Aṟpaśi, with daśami-*tithi* and Aviṭṭam-nakshatra, Śeṭṭu Tirunelvēlip-perumāḷ Veṉṟumālaiyiṭṭa-perumāḷ of Vīrakēraḷanallūr, to the east of Aṉumakētaṉallūr in Nāñji-nāḍu, made a gift of several pieces of land, (whose details have been elaborately mentioned), for the expenses of conducting worship and providing offerings to the god Kaṟpaka-viṉāyakari Nayiṉār Tirunellināthar and goddess Aḻagiyanāchchiyār-ammai in Vīrakēraḷanallūr. A few house sites were also granted and a few women-servants were also set apart for menial work in the temple.

Among the proper names of villages and fields, occurring in this record the following are note-worthy:

Aṉumakētaṅanallūr, Vīraṭṭāṉappallam, Kōdai-Rāmaṉkuḷam, Vaḷḷiyūr-chaturvēdimaṅgalam, god Tirumalai Amarāpatikkāttu-Perumāḷ and Kodukularāma-chaturvēdimaṅgalam, Aṉumakētaṉanallūr (from Hanuma-kētana, a Pāṇḍyan title) has now been changed into Arumainallūr, while Vīrakēraḷanallūr is simply Vīravanallūr.

No. 27—Inscription in the Siva temple Kollam 834.

This record dated on the 10th day of Kārtikai in the Kollam year 834[1], a Wednesday with daśami and Hasta-nakshatra, registers the provision made by Tirunelvēlip-perumāḷ Veṉṟumālaiyiṭṭa-Perumāḷ of Vīravanallūr in Nāñji nāḍu, for offering daily worship to gods Piḷḷaiyār, Anantakrishṇaṉ, Rāmaliṅga-Mahādēvar, Subrahmaṇya, and Chidambarēśvara in the temple of Nayiṉār Kaṟpaka-vināyaka Piḷḷaiyār in the same village, and for special worship on *pradōsha*, *saṅkaramaṇa* and *amāvāsya* days.

On a stone in the mandapa of the Siva temple.

Text.[2]

1 கொல்லம் ௮௱௩௰௪ ௵ காத்திகை ௰ம் ௳ அபரபக்ஷத்து திசமியும்[பு]-

1 The English equivalent is A. D. 1658, November 10, Wednesday; 10·32; 12·86.
2 Registered as No. 56 of the Trav. Epig. Colln. for 1086 M. E.

2 தனுட்சையும் சவுபாக்கியயொகவும் பசுக்கரணவும் பெற்ற அத்தத்து நாள் செய்த தன்ம தானபபி-

3 நயாணமாவிது [।*] நாஞ்சினுட்டு . . . . வீரவநல்லூரில் நயினுர் கற்பகவிஞயகப்பி[ள்*]ளை-

4 யாருக்கு ஷெ ஊரில் திருநெல்வெலிபெருமாள் வென்றுமாலையிட்ட பெருமாளென் தன்ம தானப்பிறமா-

5 ண ஓலை எழுதிக்கொடுத்த பரிசாவது [।*] நயினுர் கொவிலில் கன்னியில்ப்பி[ள்*]ளையாரும் அனந்தகிட்டினனு-

6 க்கும் கூடி காசி இராமலிங்க மகாதெவருக்கும் குமாரர் நாச்சியாருக்கும் சிதம்பரெச்சுரருக்கும் நித்தல்ப்படி பூசை நட-

7 க்கும்படிக்கு நாள் ஒன்றுக்கு . . . . . . உரி ஆக ௳ம் ஒன்றுக்கு த ப ௫௨ ஆக ௳ம் ௰௨க்கும் நாள் ௫க்கும் சிலவு அரிசி உழ ன்படி

8 செ௯ ௬ வ ௰ க்கு ௫௨க்கு ௯ செ௯ அஇ ௰ ௲ பரிவட்டங்களுக்கு ௫ க க்கு ௳ ௯ ௲ விளக்கு ௪ க்கு ௳ம் க க்கு திருவிளக்கு எண்ணை

9 [௬௨] க்கு ௳க ஆக ௫ க க்கு ௳ம் ௰௨ ௳ம் க க்லப் பிறதொஷம் உக்கும் சங்கிறுந்திக்கும் அமாவாசிக்கும் அபிஷெகத்துக்கு

10 சாத்துப்படி கற்பித்த எண்ணை உ௨ உரிக்கு ௳ ௫ ஆக ௫ க க்கு ௳௯ம் நயினுர் கற்பகவிஞயகப்பி[ள்*]ளையார் முதலாக சந்தி[1].

No. 28— Inscriptions in the mandapa: Kollam 854-61.

The subjoined Tamil inscription of Kollam 854 and the other long record composed of three separate documents, are engraved on two slabs of stone fixed in the walls of a *maṇḍapa* near the Śiva temple at Vīravanallūr or, more correctly, Vīrakēraḷanallūr, according to these inscriptions.

1. The first record refers to the gifts of land made in Kollam 854 by Rāma-nāchchiyār, daughter of Āṇḍichchi, and the accountant Dikkellāmpugaḷum-Perumāḷ to Śivapāṇḍi-Āṇḍār the care-taker of the stone-built choultry erected before Kollam 817 by Pāṇḍiyaṉār, son of Nayiṉār, for the purpose of maintaining the *maṭha* and for conducting worship to Mahēśvara in the *ambalam*.

2. The second inscription consists of three separate documents:—

(*a*) The first is dated in Śaka 1605 (expired) corresponding to Kollam 858, Vaikāśi 16, ba. 13, Monday, Bharaṇi. It registers a gift of some lands and labourers therefor by Rāma-nāchchiyār, and the accountant Dikkellāmpugaḷum-Perumāḷ Parākramapāṇḍya-Perumāḷ to Śivapāṇḍi-Āṇḍār for the maintenance of the wayside choultry which had been built by Pāṇḍyapperumāḷ, son of Nāyiṉār at Vīrakēraḷanallūr in Nāñji-nāḍu and for the conduct of worship to god Piḷḷaiyār, installed therein. This record refers to the earlier donation also.

(*b*) The second record is dated on the 20th day of the month of Vaikāśi in the Kollam year 858, and relates to the gift of 200 *paṇam* by Dikkellāmpugaḷum-Perumāḷ Parākramapāṇḍya-Perumāḷ, the accountant of the village assembly, for the provision of milk-porridge to god Suchīndramuḍaiya-Nayiṉār on the Mūlā-nakshatra day every month. This *pāyasam* had to be prepared from the *maṭham*, with whose care-taker Śivapāṇḍi-Āṇḍār, the money was left.

---

1 The inscription stops here; the continuation is not traceable.

(*c*) The third document is dated on the 6th day of the month of Puraṭṭāśi in Śaka 1608 (expired) corresponding to Kollam 861, and refers to the earlier gift of land made by the *kāraṇavar* and the mother of Dikkellāmpugaḻum-Perumāḷ Parākramapāṇḍya-Perumāḷ for conducting worship to god Śivapāṇḍya-Piḷḷaiyār in the stone *maṭham*. The record is damaged at many places and is therefore only fragmentary.

A

Text.[1]

1 ஹரி; ஸ்ரீ மணவாதயெநம: ○ ◡ ஶாஹஉவது[।*]
2 சகாத்தம் ௧௬௲௱ன் மெல் கொல்லம் அரு௱௬௰ ௲[2]
3 தை ௬ம் உ௰௬௨ அபரபக்ஷத்து சத்தமியும் சுக்கிறவாரமும் [ஸித்த]-
4 யொகமும் சிஞ்ஞக்கரணமும் சொதியும் ளுள் நாஞ்சினாட்டு வீரவ-
5 நல்லூரில் முன் நயினார் மகன் பாண்டியனார் கெட்டிவிச்ச ஈசானம் கல்-
6 மடத்தில் நீராகாரம் சிவபாண்டி ஆண்டாருக்கு ஷெ யூர் ஆண்டிச்சி ம-
கள்
7 இராமனைச்சியாரும் கணக்கு திக்கெல்லாம்புகழும்பெருமாள் பராக்கி-
றமபாண்டிபெருமாளும் கூட
8 மடத்துக்கு ஆசந்திரதாரவற சந்திராதித்தற் வரை நடக்கும்படி உதக-
பூறுவ தன்ம[தான]-
9 ப்பிறமாணமாக விட்டுக்கொடுத்த வக [।*] நயினார் மகன் பாண்டியனார்
முன் அாகவள ௲
10 அற்பசி ௬ம் ௩௨ எழுதின பட்டையத்தின்படி அகத்துவைக்குடிப்பற்-
றில் நெடுங்குளம்

11 to 29–Contain details of the lands: a large number of symbols of land measurements has been used.

30 பூசைக்கும் பண்டாரத்துக்கும் நந்தவநத்துக்கும் உடமை கொட்டை-
யும் மயெசுரபூசைக்கு நாள் ௧ க்கு திருபூசைக்கு கெ
31 ௩௰௩௨ காத்திகை ௬ம் மூலம பிறந்நநாள் மயெசுரபூசைக்கு கெ ௧வ ம்
மாசி ௬ம் அதத்ம் பிறந்நநாள்
32 மயெசுரபூசைக்கு கெ ௧ தலமடத்தொப்பில் அணைஞ்சபெருமாள் [கெ-
சவ]ப்பெருமாள் நம்முடை-
33 ய ஆளாக கடடிவச்ச கல்லம்பலத்துக்கு மாசி ௰௨ முதல் வைகாசி ௰௨
ஆக ௱ம் ௭க்கு தண்-
34 ணீர் வாக்கிற அளுக்கும் ஊறுகாக்கும் உள்பட கெ ௧இ௰௭௨ உரி சித்-
திரைப் பரணிக்கு
35 கெ வ௮ சங்கறம மாதவிசெஷம் பாயதத்துக்கும் பிறதொஷ பூசைக்-
கும் கெ ௧வ ௭ . காத்தி-
36 கை ௬ம் அத்தாளபூசை அரிசி ௩௰௨ க்கும் பொரி வநும் ஊர் வக பொரி
௭ மிக்கும் கெ இ ௮ ப
37 திருக்காத்திகை நறுநெய் உரிக்கும் வெஞ்சனம் வகக்கும் அரிசி ௭ ௨ க்-
கும் கெ வம் திருப்பள்ளி-
38 யெழிச்சை பூசைக்கு கெ இ சிவன்ராத்திரி பூசையில் வீரவநல்லூர்
ஊர்வக க-

1 Registered as No. 55 of the Trav. Epig. Colln. for 1086 M. E.
2 The English equivalent is A. D. 1679, January 24, Friday; 7·21; 15·22.

39 ௪ க்கும் கொயிமைக்கும் சொறு பலி . . . . தன்மபத்தர் உள்ப்பட்ட
வகக்கு சொறு . .
40 . அரிசி ஙு உரிக்கும் பூசை க க்கு வெஞ்சனம் இளனீர்ப் பளத்துக்கும்
கெ ளு ய
41 உரி அடிசசுதழிக்கு கெ சஇ சாத்து எண்ணை ட உம் திருவிளக்கு எண்-
ணை சாத்துப்படி தூம-
42 திரவியம பருவட்டம் ௫ ௰ஙவ மடத்தாயி செலைக்கு ௰ சம் ஆக ௰ ௰ஸ-
வக்கு கெ
43 ருவ உரி ம் சங்கறமத்துக்கு கெ க௨ எரிதுரும்பு ஊறுகாய் கெ ளு ை-
கசாலைக்கும் த . .
44 க்கும் மண்வெட்டி கொடாலி வெட்டுக்கத்திக்கும் கெ ௬ ளு நயினார் பி-
ரமபுரத்து வெளிமலை வெ-
45 லாயுதபெருமாளுக்கு உஷாபூசை பாயிதம் அரிசி உ க்கும் வெஞ்சனம்
சத்தகூலிக்கும் கெ
46 ௰ச ளு உச [நாகுருதள்] சிறைமீட்டம் சொமனுதமுதலியாருக்கு ளு க
க்கு கெ க தன்-
47 மபத்தர் உடமை கெ ௬ம் மார்கழி ௫௰ பூராடம் பிறந்த நாள் மயெசுர-
பூசைக்கு கெ ௩ தீவுகரிவு விசெ-
48 ஷ காணிக்கை பலசெலவுக்கும் ளு கெ ௰௩௨ ௰எ ஆக கெ எ௰அ
௨ ௰௩ வ உரிக்கு மிவசப்படி வி-
49 ட்ட நிலமும் விளை மாவடை மரவடையும் படத்துக்கு மெல்த்தளமும்
இலங்கத்துக்கு கிழக்கு மனையும் க-
50 முகடி நந்தவனமும் புளிமரவும் [கிணறு]ம் அறச்சாலையும் மக்களும் வ-
டிவி மகள் அறமளத்-
51 தாளும் மக்களும் பறை அடைக்காத்தியும் மக்களும் கூட கல்லிலும்
செம்பிலும் வெட்டி உதகபூறுவ த-
52 ன்ம தானப்பிறமாணமாக விட்டுக்கொடுத்து தன்ம[ம்*] நடந்துபொது-
மிடத்து யாதாமொருவர் தூர்பு தூராவிடுகிலும்
53 தன்மத்துக்கு விக்கனம் வந்நாலும் வீரவநல்லூர் ஊரும் கொயிமையும்
நயினார் வெளிமலை வெலாயுதபெ-
54 ருமாள் சிபண்டாரத்தில் நின்றும் கூடி தீற்பிச்சுகொடுத்து தன்மப-
த்தர் தன்மம் நடத்திவரும்வடி
55 விட்டுக் கொடுத்த வகயில் இந்த தன்மத்தை உள்ளழிச்சவர்கள் கெங்-
கைக்கரையில் காராம்-
56 பசுவையும் பிராமணனையும் மாதாபிதாவையும் கொன்ற தொஷத்திலெ
பொவ-
57 ராகளும் இந்த மடதன்மத்தை பரிபாலனம் பண்ணினவர்கள் ஆயுரா-
ரொ-
58 க்கியமும் அதிக பலவும் அச்சுதவெள்வியாகஞ் செய்த பலமும் பெற்று
புத்திர மித்திர க-
59 ளத்திருதிகளுடனெ நீடூழிகாலம் வளந்து சாயுச்சிய பதம் அடைவாரா-
சவும் இ-
60 ப்படி சம்மதித்து கல்லிலும் செம்பிலும் வெட்டி நீராகாம் சிவபாண்டி
ஆண்டாருக்கு விட்-
61 டுக்கொடுத்த ஆண்டிச்சி மகள் இராமனுச்சியார் ஒப்பு கணக்கு திக்கெ-
ல்லாப்புகழும்பெருமாள்

62 பராக்கிறமபாண்டி பெருமாள் எழுத்து இப்படிக்கு உதகபூறுவ தன்ம
கல்ப் பிரமாணம்

63 . எழுதின ஷை ஞட்டு ஷை ஊரில் சாத்தாங்குட்டி திருச்சிற்றம்பலம்
எழுத்து ||||

No. 29—Record dated in Kollam 858.

Text.[1]

1 ஸ்ரீ: சகாத்தம் கதுசூாறின் மெல் கொல்லம்[2]

2 அாறும்அ ௵ வைகாசி மீ ம் ௳கூஉ அமரபக்ஷத்து தி-

3 றையொதெசியும் சொமவாரமும் சொபனயொ-

4 கமும் இடபக்கரணமும் பெற்ற பரணி நாள் செய்த உ-

5 தகபூறுவ தன்ம தானபிரமாணமாவது [||*] நாஞ்-

6 சிஞட்டு விரகெரளநல்லூரில் கல்மடம் . . . . நயினர் சிவபாண்டி ஆ-
ண்ட-

7 ார்க்கு [ஊர் து] . . ஆண்டிச்சி மகள் இராமஞச்சியாரும் கணக்கு திக்-
கெல்லாம்பு-

8 கழும் பெருமாள் பராக்கிறமபாண்டி பெருமாளும் ஓம் தன்மத்து பிற-
மாணமா-

9 க கல்லிலும்ச் செம்பிலும் வெட்டி விட்டுக்குடுத்த பரிசாவது [||*] எ-
ங்கள் காரணவர் நயின-

10 ர் மகன் பாண்டியபெருமாள் ஷை யூரில் கட்டிவைத்த கல்மடத்தில் பி-
[ள்*]ளையார் பூசைக்கும்

11 மயெசுரபூசைக்கும் மற்ற விசெஷ பூசைகளுக்கும் கூட முன் அாறுசெ
௵ தை மீ ம்

12 உகூஉ க்கு எங்கள் காரணவரும் நாங்களும் விட்டுக்குடுத்த நிலத்தில்
முன் எங்கள் கார-

13 ணவர் விட்ட அகத்துவைக்குற மண்ணடிவட்டம் தடி ௩ லும் வாகை-
யடிப் பகுதியிலும் வி-

14 ட்ட ஒற்றி வைத்த வகக்கு ௱ளாறுபி ம் ஆண்டிச்சி இராமஞச்சியார் வீ-
ரகெரளநல்லூர் வட-

15 க்கு பற்றில் அத்தியடி தடி கூ ௰ மடத்துக்கு விடு முன்பெ கணக்கு தி-
கெல்லாம்புகழும்பெருமாள்

16 பராக்கிறமபாண்டிய பெருமாள் படுக்க யிட்ட வகக்கு ௱சாம் ஆக ௱
கதாறுபிம் மடத்தில் நின்றும் கூ-

17 . மடை இப்படிக்கு தானப்பிறமாணமாக ஆண்டிச்சி இராமஞச்சியார்
விட்டுக்குடுத்த நிலமா-

18 வது [||*] சிறைமீட்டம் அப்பாக்குடிப்பற்றில் வீரகெரளப்பெரிநடு-
வில் மடைபெரக்கில் கால் ஞு கு

19 க ாவி பாறை தடி கஉ ௰ வந எத | ௩ சவம் ஷை செங்கன் பறை கால் ஞு
க்கு ஞரி படி தடி கூ ௰ வந

20 உம் ஆக ஆண்டிச்சி இராமஞச்சியார் தானம் செய்த தடி உ௰ கூ ளகூக்கு
அஞ்சா-

21 வி மெல்வாரம் நீக்கி உள்ள கொழுவாரமும் நிலமும் மி உ ௰ ல வந டி-
யார்க்கு ஒற்றி [கொண்டு] மெ-

1 Registered as No. 53 of the Trav. Epig. Colln. for 1086 M. E.

2 The English equivalent is A. D. 1683, May 14, Monday; 13·26; 2·76.

22 ல்வாரமும் ஞரி பற்றுயம் ஒன்றும் கணக்கு திக்கெல்லாம்புகழும் பெருமாள் பராக்கிரமபாண்டியபெருமாள்

23 விட்டுக்குடுத்த மடத்து அறைப் பிரைக்கு சிறைமீட்டத்து மெல்காயில் மனையும் மெல்-

24 கூரையும் மடத்து வெலைக்கு விட்டுக்கொடுத்த மிடிமகள் திருச்சிற்றம்பலமும் அருவயார்

25 மகன் ஆண்டானும் பறையடிமையாவது பறைச்சி உலகுடாச்சி மகள் சாத்தியும் மு-

26 லைஉண்ணியும் பெரியமாதி மகள் அணைஞ்சியும் முலைஉண்ணியும் ஷெயாள் கலி[கொ .]

27 . சொளானும் ஆக இவகப்படி உள்ள நிலமும் கொமுவாரமும் மனையும் ஆளடிமை-

28 மயும் பற்றுயமும் கூட இன்னாள் முதல் ஆசந்திரதாரவற் சந்திராதித்தற் வரைக்கும்

29 மடதன்ம தானப்பிறமாணமாக விட்டுக்குடுத்தொம் ஆண்டிச்சி மகள் இராமனுச்சியாரும்

30 கணக்கு திக்கெல்லாம் புகழும் பெருமாள் பராக்கிரமபாண்டிபெருமாளும் ஒம் நயினார் சிவபாண்டி

31 ஆண்டாருக்கு[।*] இப்படிக்கு ஆண்டிச்சி மகள் இராமனுச்சியாரும் கணக்கு திக்கெல்லாம்புகழும்பெருமாள்

32 பராக்கிரமபாண்டிய பெருமாள் எழுத்து [।*] இந்த மடத்துக்கு தன்மபற்று நாங்கள் இரண்டுபெரும் தன்

33 மம் [நடத்திப்பொகிற] வகக்கு தன்மபத்தாவுக்கு முன் [கல்லுமெல்] எழுதின தன்மபத்தா உடமை

34 ௬ம் கக்கு ௨ கூ ௯ ஆக எழுதின உடமை . . யார் ஆளாக மடதன்மம் விசாரித்து கணக்கும் எழுதிவருகிற-

35 கணக்குபி[ள்*]ளைக்கு குடுத்து தன்மம் நடத்திக்கொள்ளுவொமாகவும் இப்படிக்கு இந்த தன்ம பிறமாணம் எழுதின [மா]

36 [றன்] எழுத்து [॥*]

இதுவும் அ௱௫அ ஷூ வைகாசி மீ ௨௰௫ நாஞ்சினாட்டு வீரகொளநல்லூரில் கல்மட

37 சு . சிவபாண்டிஆண்டாருக்கு ஊர் தவகணக்கு திக்கெல்லாம்புகழும் பெருமாள் பராக்கிரமபாண்டிபெருமாள்

38 கற்டி விட்டுக்கொடுத்த பரிசாவது [।*] என்னுடைய பிறந்த நாள் மாதந்தொறும் மூலநக்ஷத்திரத்து[க்கு]

39 நயினார் சிவிந்திரமுடைய நயினாருக்கு பால்பாயதம் வைக்கிற வகக்கு மீம் நக்கு ௬ க ஆக ஷூ கக்கு அதிகாரன் உள்[பட]

40 மூலநாள் ஒருக்கும் மடத்தில் நின்றும் ஆசந்திரஆற்கமெ நடத்திபொரும்படிக்கு மடத்து-

41 க்கு முதல் கைய்யாழிக்க ௬ உா இந்தப்பணம் இருநூறுக்கும் ஷூ கக்கு உள்ள பலிசை ௬ ம் ஒரு கொ[டு]-

42 [த்து] ஆவணி மீம் முதல்க்கு மாதம் மூலநாள்த்தொறும் மடத்தில் நின்றும் பால் பாயதம் வைப்பிச்சு நடத்திக்கொ-

43 ள்ளுவாராகவும் இப்படிக்கு கற்டி விட்டுககுடுதத கணக்கு திக்கெல்லாம் புகழும் பெருமாள் பராக்கிறமபாண்டிப் பெருமாள் எழுத்து

44 இந்த கல்பிறம் ஓலை நகிலெழுதின ௸ நாட்டு சுசீந்திரத்து மாடன் மா-
ணிக்கம் வகக் கை எழுத்து [॥*]
இதுவும் சகாத்தம கது

45 ௲அன் மேல் கொல்லம் அ௭௱௰௯க ஹூ புரட்டாசி மீ ௰௨ உ நாஞ்சிநா-
ட்டு வீரகெரளநல்லூரில் நயினர்

46 சிவபாண்டியப்பி[ள்*]ளையாருக்கு ௸ நாட்டு ௸ யூரில் கணக்கு திக்கெ-
ல்லாம்புகழும்பெருமாள்

47 பராக்கிரமபாண்டிபெருமாள் என் உ நகபூறுவ தன்ம கல்பிறமாணமாக
விட்டுக்குடுத்த பரிசா-

48 வது [।*]நயினர் சிவபாண்டியப் பி[ள்*]ளையாருக்கு முன் எங்[கள்] கா-
ரணவரும்

49 எங்கள் தாயாரும் ௸ மட தன்மத்துக்கு விட்டதும் கல்லிலும் செம்பி-
லும் வெட்டி நடந்து வருகயில் ௸ கல் வெட்டி-

50 ன்டடி உள்ள செலவுக்கு விட்ட வகயில் கெ [உடமை] . . . .
. . . . ௸ யடத்துத் தறையில் க-

51 ட்டி வைத்த அகரத்துக்கு . . . . . உடம்படிக்கு ௨கெ ௬ ஆக அகர-
த்தில் யிருக்கிற அண்ணவிக்கு உடமை குடு-

52 த்து வரும்படிக்கு கல்வெட்டி . . . . ச்செலவு நடந்து வரும்படிக்கும்
இவ்வகைக்கு விட்டுக்குடுத்த நிலமாவது [।*] ௸ ஞ-

53 ட்டு வீரகெரளநல்லூரில் [உட்கர] இறைப்பற்று ஙுக்கு பிலாவடிவிட்-
டில் தடி கவ கல . உதவு க்கு நயினர் தானுமா-

54 லயபெருமாள் மெல்வாரமும் இராசகரத்துக்கு விட்ட குடி அஞ்சாலி ௳
சம் நீக்கி உள்ள கொழுவாரமும் சிறை[மீட்டிய ஞ]

55 ய்னூர்குளம் நடுவில் மடை நடுவில் பொக்கு அகர[பற்று]ச்சவைப் பொ-
துவாகவும் . . . .

56 கூ அ உரி சைக்கு உள்ள மெல்வாரம் அஞ்சாலியும் நீக்கி உள்ள கொழு-
வாரமும் ௸ நிலத்தில் . . . . லூஞ

57 ல் ஹூ . . . . . . அதுக்குள்ள உவையமும் ௸ நாட்டு உகைப்பட்டின-
பத்து வூரில் அத்திவிளைக்கு பா-

58 ட்டம் ௳ உ௰உ இராசகரத்துக்கு கடமைக்கு ஆராட்சியாருக்கு [நீக்கி]
௳ சஇம் நீக்கி உள்ள பணமும் ௸ கிணறும்

59 . . . . . . உள்ளிட்ட ஒற்றி ௳ ாறு௰ம் மடத்தில்நின்-றும் தன்ம . . .
. . . .

60 உள்ள நிலமும் . . . . இன்னுள்முதல்க்கு ஆசந்திர அற்கமெ மட தன்-
மம் நடக்கும்படிக்கு மடத்தில் நின்றும்

61 . . . . .குடுத்து [இப்படிக்கு] உதகபூறுவ தன்மதானப்பிறமாண-
மாக

62 . . . . . கணக்குதிக்கெல்லாம்புகழும் பெருமாள் பராக்கிறம பாண்டி
பெருமாள் என் நயினர் சிவபாண்டி . . . . .

63 ர் கணக்கு திக்கெல்லாமபுகழும் பெருமாள் சிவபாண்டிபெருமாள் எழு-
த்து இப்படிக்கு கணக்கு மசந்திபெருமாள்

64 மெய் மொகராயன் எழுத்து இந்த தன்மத்துக்கு விக்கினம் செய்தபெர்-
கள் கெங்கைகரையில் காராம்-

65 பசுவை கொன்ற தொஷத்திலெ பொவாராகவும் இந்த தன்மத்தை பரி-
பாலனம் பண்ணினபெ-

66 ர்கள் இன்மையிலெ வாழ்ந்து அச்சுவமெதயாகம் விளைத்த பலமும் சா-
யூச்சியபல-

67 மும் பெற்று இருப்பாராகவும் இப்படியிவர்கள் [சொல்லி] இந்த உத-
கபூறுவ தன்ம தானப்பிறமாணம்

67 . . . . வீரகெரளநல்லூரில் சாத்தக்குட்டி திருசிற்றம்பலம் எழு-
த்து [||*]

No. 30—On a stone in the Amman shrine.

This record relates to the gift of lands made by Namaśśivāyam-Sivathāṇu-vapaṇḍāra-Perumāḷ of Vīrakēraḷanallūr for providing worship to the gods Dēśi-kavināyaka-Piḷḷaiyār, Tyāgarāja and Ambalavāṇa at that village. The document is dated on the 26th day of Vaikāśi in the Kollam year 928[1] corresponding to Śaka 1675 expired, the cyclic year being Śrīmukha, on a Monday with tritīyā of the first fortnight and Punarpūśam-nakshatra. The inscription is full of perplexing symbols of land-measurements, and contractions of words.

Text.[2]

1 ஹரி ஸ்ரீ
2 மணவததயெநமஃ
3 ஆசூாஎடுேன் ளுல் செல்லாநி-
4 ன்ற கொல்லம் கூாஉமஅ ளு ஸ்ரீ ௨௬-
5 களும் [வைகாசி] ௨௬ உயசூ ௳ பூறுவ-
6 பக்ஷத்து திற்திகையும் சொம-
7 வாரமும புணர்பூசநக்ஷத்திர-
8 மும் திருதிநாமயொகமும் ஆனைக்க-
9 ரணமும் பெற்ற [நாள் செய்த*] உதகபூறுவ தன்-
10 ம தானப்பிறமாணமாவது [|*]
11 நாஞ்சிநாட்டு வீரகெரளநல்லூரில் நயினா-
12 ர் தெசிகவினாயகப்பி[ள்*]ளையாருக்கும்
13 சுவாமி தியாகராசருக்கும் அம்பலவாணசுவாமிக்கும் ஷெ-
14 யூர் . . . . கழி[ல்] நமசிவாயம் சிவத-
15 ாணுவபண்டாரபெருமாள் உதகபூறுவ
16 தன்ம தானப்பிறமாணம் எழுதிக்கு-
17 டுத்த பரிசாவது [|*] ஷெ யூரில் நயினார்
18 கற்பகவினாயகப்பி[ள்*]ளையார் கொயி-
19 லுக்கு ளும் . த்திந்று உஉ கொண்டு சொ-
20 று வைத்து சிவபூசை [கல்லுமித்திசுவாமி]-
21 க்கு நித்தபூசையும் விசெஷபூசையும்
22 ஆதிசந்திரதாரவற் சந்திராதித்தவற் நட-
23 ந்றுவரும்படிக்கு கல்லிலும் செம்பிலும்
24 வெட்டிவிட்டுக் குடுத்த வகயாவது

[Then follows a large portion containing land symbols and other unimport-tant details.]

1 The English equivalent is A. D. 1753, June 4, Monday; 3·42; 7·68.
2 Registered as No. 51 of the Trav. Epig. Colln. for 1086 M. E.

No. 31—Two records of Maravarman Sundara-Pandya I.

The subjoined two inscriptions from the Śiva temple at Kaḷāṅgāḍu belong to the time of Māṟavarmaṉ Sundara-Pāṇḍya. From his title '*Sōṇāḍu koṇḍu Muḍikoṇḍaśōḷapurattu vijayābhishēkam paṇṇiyaruḷiya*', *i. e.*, who took possession of the Chōḷa dominions and performed the anointment of victory at Muḍikoṇḍaśōḷapuram (in the South Arcot Dt.), we are enabled to identify him with Māṟavarmaṉ *alias* Sundara-Pāṇḍya I, whose accession to the throne has been fixed to be A. D. 1216 and who reigned up to at least A. D. 1238. His inscriptions are found in the districts of Tinnevelly, Madura, Trichinopoly, Tanjore and Pudukkotta.

The two Kaḷāṅgāḍu inscriptions are dated in the year opposite the 20th year of this Sundara-Pāṇḍya and would correspond to A. D. 1237-8, which was almost the last year of the king's reign. One of these records is incomplete, while the other relates to the gift of one *mā* of land which the *sivabrāhmaṇas* of the temple of Tiruvakkīśvaram in Kaḷāṅgāḍu, a village in Vaḍavāri-nāḍu, took over as *tirunandāviḷakku-puṟam* and agreed to keep two lamps burning in the temple.

(*No. 50 of 1087*)

1 ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ [।*] கோமாறபன்மரான த்ரிபுவன அசக்ரவத்திகள் சோணாடு கொண்டு முடிகொ-
2 ண்டசோழபுரத்து விரஅபிஷேகம் பண்ணிஅருளிய ஸ்ரீஸுந்தரபாண்டிய-தேவற்கு யாண்டு உ௰ வதி-
3 ன் எதிராமாண்டு வடவாரிநாட்டுக் கிளாங்காட்டூரில் உடையார் திருவக்-கீஸ்வரமுடைய நாயனா-
4 ர் கோயில் ஸ்ரீருத்ர ஸ்ரீமாஹேஸ்வரரோம் இந்நாயனார் பழந் தேவதானம் [ஊட்]டு தடியுங் கொன்னை[ற]-
5 யார் பற்று . . .

(*No. 49 of 1087*)

1 ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ கோமாறபன்மரான த்ரிபுவனசக்ரவ[த்]திகள் சோணாடு கொண்டு முடிகொ-
2 ண்டசோழபுரத்து விஜயஅபிஷேகம் பண்ணி அருளிய ஸ்ரீஸுந்தரபா-ண்டிய தேவற்க்-
3 கு ௵ உ௰வதின் எதிராமாண்டு காற்த்திகையும் பெ[ற்*]ற வியாழகிழமை-யும் பெ[ற்*]ற நா-
4 ள் வடவாரிநாட்டு கிளாங்காட்டூரில் உடையார் திருவக்கீஸ்வரமுடைய நாயனார் கோயில்
5 ஸ்ரீருத்ர ஸ்ரீமாஹேஸ்வரரும் இக்கோயில் ஸ்ரீகாரியம் வெளியாற்றூரு-டையான் ஆண்-
6 டபிள்ளையுங் கூடியிரு[ந்*]து இந்நாயனார் கோயிலுக்கு முன்பு திருநந்தா-விளக்கு இன்றி யி-
7 ருக்கையினாலெ இந்நாள் மு[த*]ல் சந்த்ராதித்தவற் செல்வதாக நிச்சையி-த்து இட்ட திருநந்தாவிள-
8 க்கு இரண்டு இவ்விளக்கு இரண்டுக்கும் திருநந்தாவிளக்குப்புறமாக இ-ட்ட நிலமாவது [।*] இந்நா-

9 யனர் தெவதானந் திழைப்பொன்னறையில் அழகாண்டார் செய் தடி ஒ-
ன்று பழம்படி
10 நிலம் ஒருமாவுங் கைக்கொண்டு இக்கொயிலில் சிவப்ராஹ்மணற்கு [வீதங்]
கொண்டு கொயில்
11 புகுமவன் இத்திருநந்தாவிளக்குச் சந்திராதித்தவற் செலுத்துவாராகவு-
ம் இந்நிலத்துக்கு
12 தலைநீர் கடைநீர் பாச்சிக் குடுப்பதாகவும் இப்படிக்கு சம்மதித்து பிடி-
பாடு குடுத்தொம் இக்-
13 கொயில் சிவப்ராஹ்மணரொம ஸ்ரீருத்ர ஸ்ரீமாஹேஸ்வரற்கு ॥ ॥

Translation.

Hail ! Prosperity !

In the year opposite the 20th year of king Māṟavarmaṉ *alias* Tribhuvana-chakravartin Śrī-Sundara-Paṇḍyadēva, who, having captured the Chōḷa country, was pleased to perform the anointment of victory at Muḍikoṇḍaśōḷapuram,—on a Thursday with Kārttikai(-nakshatra), the Śrī-rudra, Śrī-māhēśvaras and the *śrī-kariyam* Veḷiyāṟṟūruḍaiyāṉ Āṇḍapiḷḷai of the temple of Tiruvakkīśvaram-uḍaiya-Nāyiṉār of Kiḷāṅgāttur in Vaḍavāri-nāḍu, having assembled together and seeing that there were no lamps in front of the temple of Nāyaṉār, gave the following land as *tirunandāviḷakkup-puṟam* for maintaining from this day, and as long as the moon and sun endure, two lamps in front of the temple.

We, the Śivabrāhmaṇas (priests) of this temple, having taken over the *taḍi* of land called Aḻagāṇḍārśey, 1 *mā* in extent according to the old accounts, in the *dēvadāna* land called Kīḻaippoṉṉaṟai, promised to have the lamps provided as long as the moon and the sun endure in turns by the (particular) Śivabrāhmaṇa entering the temple, and also to see that the *talai-nīr* and *kaḍai-nīr* shall be irrigated to the land; and gave the document (*piḍi-pāḍu*) accordingly to the Rudra-māhēśvaras.

No. 32—Kalangadu record of Srivallabhadeva.

This inscription is engraved on the base of the central shrine of the Śiva temple at Kaḷaṅgāḍu in Tamil characters, which can be approximately attributed to the 16th century A. D. The record mentions only the year Yuva, and as it ends with the words

Nayiṉār Śrīvallabhadēvar bhaṇḍārat-tiruvāṇai,

we can infer that it must have been issued in the reign of Pāṇḍya ruler Śrī-vallabhadēva (A. D. 1563-1600). Yuva will have then corresponded to A. D. 1575. It may be noted that prince Śīvala-Māṟāṉ re-colonised a portion of Kiḷaṅgâṭṭūr in Saka 1522 in the 38th year of Śrīvallabhadēvar (*T. A. S.* Vol. I., p. 280).

The purport of the inscription is to the effect that the *karaiyāḷar* (tenants) and *bhaṭṭas* (brahman residents) of the village of Kiḷāṅgāṭṭūr in Vaḍavāri-nāḍu agreed among themselves to utilise the amount obtained every year from the sale of fishing rights in the tank called the Periyakuḷam, for the purpose of deepening it by silt-clearance etc. Such a procedure ensured the automatic efficiency of the

tank for irrigation purposes. Many of the records belonging to the Chōḷa and Pāṇḍya kings copied in the Tamil districts contain similar stipulations, and they have been noticed in the *Madras Epigraphical Reports*.

One point is noteworthy, namely, that he who wrought any obstacles to the stipulation, has been threatened to be punished with the mutilation of a hand and an eye—*kaiyyum kaṇṇum teṇḍamāka kaḍavāṉ-ākavum*; but it appears likely that this threat was but a piece of bluff to terrorise transgressors.

Text.

(*No. 47 of 1087*).

1 ஸ்வஸ்திஶ்ரீ யுவவருஷத்து ஆனிமாதம் ௨௰௫வ வடவாரினாட்டு கிளாங்கா-
ட்டூர் வாழ்

2 கரையாளருமக்ஷெ க்ராமத்து ஹட்டர்களும் எம்மி லிசைந்து

3 இப்பரிசாக இசைவிட்டு கொண்டபடி [।*] எங்களூர் பெரியகுளம் ஞ-
ளது

4 வருஷ௸ முதலுக்குப் பாசிவிலை விற்த்த பணம் குளம்பிலெ இட்டு வெட்டு-
வொமா-

5 கவும் இதுக்குத் தப்புத்திப்பு விக்கினம் இதுக்கு பொனவன் பண்டார-
த்துக்கு ஆயிரத் திருனூறு

6 பணமும் குடுத்து கண்ணும் கையும் தெண்டமாகக் கடவானாகவும் இ-
துக்கு இரண்டு னினை-

7 த்தவன் தன் குருவிக்கும் மாதாபிதாவுக்கு[ம்*] இரண்டு னினைக்கக் கட-
வனாகவும் கெங்கை-

8 க்கரையிலெ க[ா*]ர[ா*]ம்பசுவை கொன்ற பாவத்திலெ பொக்கடவா-
னாகவும் இப்படிக்கு

9 நன்[றாக]—நயினார் ஸ்ரீவல்லபதெவர் பண்டாரத் திருவாணை இப்படியெ
தப்பாது [॥*]

Translation.

Be it well! On the 25th day of the month of Āṇi in the year Yuva, the tenants belonging to Kiḷāṅgāṭṭūr and the brahmans residing in the said *agaram* agreed among ourselves thus :

We shall invest the amount of the fishing lease in the Periyakuḷam tank of our village in digging (deepening) it. He who causes obstruction to this (agreement), shall pay a fine of 1200 *paṇam* to the *bhaṇḍāram* and shall lose his hand and eye. He who contemplates wrong to this, shall be considered as having wronged his preceptor, mother and father, and as having killed a tawny cow on the banks of the Ganges.

Thus, this is the irrevocable order of king Śrīvallabhadēva.

No. 33—Record of Balamarttandavarman: Kollam 919.

This record which is engraved on a stone set up in front of the Jamadagnīśvaram-Uḍaiyār temple at Kaḷāṅgāḍu catalogues the gardens which had been bestowed on the temple by several individuals for conducting the early morning

worship *śiṟukālai-śandi*) of the god and for the expenses of certain temple festivals (*tiruviḷāppiṟam*). This stone was set up on the 21st day of Tai in the (Kollam year 919) under the orders of the Travancore king Bālamārttāṇḍavarman and the lands were left under the supervision of a certain Kulaśēkharappar.

Text.[1]

(*No. 54 of 1087*).

1 சாலிவாகன ச-
2 காத்தம் ௲௬௱-
3 ௬௰௫ ௵ செல்ல-
4 ரநின்ற கொல்ல-
5 ம் ௯௱௰௯ ௵ தை-
6 த௴ ௨௰௧ உ சுவாமி[2]-
7 ஜமதக்கினிசு-
8 ரர் திருவிளை-
9 யாட்டம் சிறுகா-
10 லச[ந்தி] கட்டளைக்கும்
11 திருவுளாப்பிற
12 த்தூக்கூமாக விட்ட-
13 து சங்கு செர்வ-
14 வகாறன் உடை-
15 ப்பும் லாங்கைத்தி-
16 ருத்து உ று[3] சரு யும்
17 நந்தவனப்பிற-
18 ம் உ று[3]கவம் இ-
19 ராசாவய்யன-
20 வர்கள விட்டு-
21 க் குடுத்ததும்
22 ஷெடி தொப்பு அஞ்சு
23 மிலுப்பை மரத் தெ-
24 தாப்பும் பனைந்தோ-
25 ப்பும சங்கரநாராண-
26 ப்பிள்ளை [தீத்தாரப்ப]பிள்-
27 ளை நற்குத்தாலம்
28 பிள்ளை கண்ணுயி-
29 ரமுதலியார் [அன்னவா]-
30 ணமுதலியார் ஆறுமுக-
31 [த்தம்பிரான்] வரிக்கத்தெ-
32 தாப்பு மிதிலுள்ள நி-
33 திநிட்செபசிலத-
34 ரூபாஷாணங்களும்
35 திருவுளாவரியும் கா-
36 க்கென்று ஸ்ரீபா-
37 லமாத்தாண்டவற்ம தம்பி-
38 ராரவர்களும் சா . [ஞ்]-
39 சாததெவரவர்களும் .
40 . த்தலத்தா[ரில்] குலசெ-
41 கரப்பர் கய்யில்த் தான-
42 . . . .[4]

No. 34—Kalangadu inscription of Kollam 961.

The subjoined Tamil inscription is engraved on a stone set up in front of the Jamadagnīśvara temple at Kaḷāṅgāḍu. It records the gift of land made on the 11th day of the month of Aṟpaśi in the Kollam year 961, by the Daḷavāy Tīttārappa-Mudaliyār for the expenses of conducting the midday service of god Jamadagnīśvara in the temple.

The land which was endowed for this item of service was under the Sarasvatikuḷam, whose eastern boundary was to the west of Paṇaiviḷai, the southern

1 The top of the inscribed slab contains the images of a liṅga, a trident and Nandi.
2 Expresed by a symbol.
3 This symbol is some land measure.
4 No. 56 of 1087 is an incomplete record containing the following words:
வடவாரிநாட்டு அகரப்பை ஆன பாரா௲மபாண்டியநல்லூர் நயினார் . . . நாதவிண்ணகரெம்பெ-
ருமான் திருவிடையாட்டம் . . ந் மெ ங்கண்ணில் குடிபற்றில் . . களாங்காட்டூர் . . .

boundary was to the north of Paṟaichchēri and the field dedicated for the supply of garlands, the western boundary was to the east of thē Teṉkāśi road and the bridge, and the northern boundary was to the south of the channel of the Puṅgaṅkuḷam. This tank and the lands under it and the mortgaged lands (*otti-vakai*) called Nelliyaḍi and the grove adjoining, were given over for the conduct of the service.

As regards the donor Tīttārappa-Mudaliyār, who has been called Periya-Mudaliyār, reference may be made to the Tamil book entitled the *Daḷavāy-Mudaliyār-charittiram*, containing an account of this family, whose descendants are still living in affluence in Tinnevelly.

Text.[1]

First face.

1 உ௯௱௬௰௧ ௵
2 அற்பசி ௴ ௰௧௨
3 சொமவாரமும்
4 புணர்பூச நட்செ-
6 த்திரமும் கூடின
7 சுபதினத்தில் கி-
8 ளாங்காடு சுவாமி
9 சிமதற்கினைசுர-
10 ருக்கு உச்ச[ச*]ந்திக் க-
11 ட்டளைக்கு ||ா|| பெரி
12 யமுதலியாரவர்-
13 கள் விட்ட நிலமா-
14 வது [।*] சரசுதிகுள-
15 ட் கீள் எல்லை ப-
16 னை விளைக்கு மெ-
17 ற்குத் தென்னெ-

Second face.

18 ல்லை பறை-
19 ச்செரிக்குந்
20 திமலைகட்ட-
21 ளை வயலு-
22 க்கும் வடக்கு ெ-
23 மல்எல்லை-,
24 க தென்கா-
25 சிப் பாதை-
26 க்கும் பாலத்-
27 துக்குங் கி[ள*]க்
28 கு வடக்கெ[க]-
29 ல்லை புங்க-
30 ன்குளங் க-
31 ாலுக்குத் தெ-
32 க்கு இன்னெ-
33 ல்லைக் குள்-

Third face.

34 ப்பட்ட குளமும் நில-
35 மு மிதுவும் ஒத்திவ-
36 கை நெல்லியடித்
37 திருத்துந் தொப்-
38 புங் கூடக் கட்டளைக்கு-
39 த் தானஞ்செய்-
40 து கொடுத்தென்
41 தழவாய் தீத்த-
42 ாரப்பமுதலியா-
43 ரவர்கள் [।*] இந்த சிவ-
44 புண்ணியத்துக்கு வி-
45 ய்கினம் நினைத்தவன்

1 Registered as No. 55 of the Trav. Epig. Colln. for 1087 M. E.
2 The English equivalent will have been A. D. 1785, October 24 Monday; ·46.

46 சிவத்துரோகாதி
47 தோஷமும் கெங்கை-
48 யில் காராம்பசுவை-
49 வ கொன்ற தோ-
50 ஷத்தில் பொவா-
51 ராகவும் [॥*]

Inscriptions at Senkottai.

Of the following five Tamil inscriptions copied from the Vishṇu temple at Seṅkōṭṭi, four belong to the Pāṇḍya kings.

The first two of them are dated in the 16th year of the medieval Pāṇḍya king Śrīvallabhadēva of Madura, who is distinguished by the historical introduction beginning with *'pū-makaḷ jayamakaḷ'* etc. He is considered[1] to have been the predecessor of Jaṭāvarman Kulaśēkhara I (A. D. 1190-1217); and the date of his accession to the throne has been calculated to be A. D. 1132-3. An inscription belonging to the 16th + 1st year of his reign found at Puravaśēri states that the king was seated on the throne called the Muṇaiyadaraiyaṉ in his palace at Tinnevelly, and another inscription of this king found at Malaiyaḍikuṟichchi in the Tinnevelly District (No. 607 of 1915) mentions the same throne. It is noteworthy that the throne in his palace at Kaḷakkuḍi also bore the same name.

The first of these two records relates to the gift of land by Poṉṉaṉ-Śīrilaṅkō *alias* Sundarapāṇḍya Kaḷandaikkōṉ of Nallūr *alias* Mahīpālakulakālapuram, for offerings to Nichchittakaṇḍa-viṇṇagar-Emberumāṉ at Kuṟaṇḍi *alias* Nichchittakaṇḍa-perunderuvu. The second states that in the 16th year of the king, Jātavēda-Bhaṭṭa of Māṇābharaṇa-maṅgalam and Poṉṉaṉ-Bhagavaṉ *alias* Śrīvallabha-Kāṇāṭṭuvēḷāṉ, made a petition to the king, and that he was pleased to order that the tax on an oil-mill may be utilised for maintaining a lamp in the same temple. The names of the two signatories of this document are Ādivarāha-Pallavaraiyaṉ and Indrasamāṇa-Pallavaraiyaṉ.

The third inscription belongs to the time of Jaṭilavarmaṉ *alias* Aḻagaṉperumāḷ Śrīvallabha, one of the later Pāṇḍya kings of Tinnevelly. Taṅgachchi Veṉṟumālaiyiṭṭa-Perumāḷ had the temple of Kulaśēkhara-viṇṇagar-Emberumāṉ at Śeṅkōṭṭai thoroughly renovated in the year opposite the second year of reign and, after having reconsecrated the god and goddess in it, made a gift of lands for the conduct of worship in a service called the Śrīvallabhaṉ-*śandi*. It appears possible that the name *'Taṅgachchi Veṉṟumālaiyiṭṭa Perumāḷ'* is a biruda of the king Śrīvallabhadēva. This king is evidently the same as the one figuring in the inscription at Sāmbūr-Vaḍagarai published on pp. 263-4 of the *Travancore Archæological Series*, Volume I. He has been identified[2] with Jaṭilavarmaṉ *alias* Parākrama-Pāṇḍyadēva, born in the Tiruvādirai-nakshatra, and the brother of Poṉṉiṉperumāḷ Parākrama-Pāṇḍya *alias* Vīra-Pāṇḍya, (A. D. 1473-1506) born in the Aviṭṭam-nakshatra. The latest of his records mention the regnal year 2 + 30. The present inscription is, however, dated only in the year opposite the second year of his reign; but though no Śaka date is given, the following astronomical details,

1 *Mad. Epigl. Report*, 1916, p. 122.
2 *T. S. A.* I, p. 251 and 263.

Mīṇa 7, ba. 5, Friday and Anusham, may enable us to fix the date approximately. In this case, the date of his accession can also be ascertained. Aḷagaṉ-Perumāḷ is a title which he must have used in common with other members of this family. There was another Śrīvallabha, half a century later, who is referred to in the inscriptions as the son of Dharmapperumāḷ Kulaśēkharadēva; but he was different from the king mentioned in this record.

No. 35—On the south face of the central shrine.

(*No. 1 of 1086*).

1 ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ [।*] பூமகள் ஜயமகள் பொற்புயத் திருப்ப ஞமகள் விரும்ப நா-
ன்மறை நெறியினில் யிருநிலம் முழுது மொருகுடை நிழற்றக் கரு-
(க்கரு)ங்கலி கடிந்து செங்கோல் லோச்சி ஏத்தரும் கீர்த்தி ஹிம-
ஸேது பரியந்தங் கொத்தொழில் நடாத்திப் பார்த்-

2 திவர் யிறைஞ்ச வென்றி முரைசம் முன்றில் முழங்கப் பொற்சிலை முடியப்
புலி பெலஞ் சேரக் கனகமால்வரைக் கயல் விளையாட விஜய[ா]பி-
ஷேகம் முறைமையில் பண்ணி விலகிய கதிர்மணி வீரஸிம்ஹாஸநத்து
வீற்றிருந்தருளிய ஸ்ரீகோமாறபன்மரா-

3 ன த்ரிபுவனசக்ரவத்திகள் ஸ்ரீவல்லபதேவற்கு யாண்டு ம[௬]வது ஸ்ரீ
பாண்டிநாட்டு தென்வா[ரி]நாட்டு நல்லூரான மஹிபாளகுலகாலபு-
ரத்துப் பொன்நன் ஸ்ரீரிளங்கோவ[ா]ன ஸுந்தரபாண்டியக் களந்-
தைகோனேன் இந்நாட்டு குறண்டியா-

4 ன நிச்சித்தகண்டப் பெருந்தெருவிற் திருமேற்கோயி[லி*]ல் நான் உக-
ந்தருளிவித்த நிச்சித்தகண்ட விண்ணகர் எம்பெருமானுக்கு நான்
திருக்கைமலரிலே நீர்வார்த்து குடுத்த பூமியாவது [।*] எங்க-
ள் ஸ்வயமார்ஜ்ஜிதமாய் நாங்கள் அநுபவித்து வருகிற பூமி சிலாய்-

5 க்குடியில் என்னொபாதி எழுபதின் கல வித்துப்பாட்டுக்கும் பெருநான்
கெல்லையாவது [।*] கிழக்குக் கானாட்டு வெள்ளார்கூற்றுக்கு மேற்கும்
தெற்கு கிழக்கு நோக்கிப் போன காலுக்கு வடக்கு மேற்கு குடினைக்-
காலுக்கு கிழக்கும் வடக்கு குடினைக்கா[லுக்குத்] தெற்கும் இ நிலம்
உள்ப-

6 ட நிலம் அறுபதின் கல வித்துப்பாடும் யிது கிழக்கு பள்ளத்தில் நடுவு-
டைய நிலம் பதின் கல வித்துப்பாடும் ஆக நிலம் எழுபதின் கல வி-
த்துப்பாடும் யிந்நிலம் மேனோக்கின மரமும் கீழ் நோக்கின கிணறும்
புற்றுத் தெற்றியும் தென்படு வரையு மின்பரி பள்ளமு உள்ப்ப-

7 ட இ எம்பெருமானுக்கு சந்த்ராதித்தவற் நித்த நிமந்தங்களுக்கு செல்வ-
தாஹ இவெம்பெருமான் திருக்கைமலரிலே நீர்வார்த்து குடுத்தேன்
பொன்நன் சிரிளங்கோவான சுந்தரபாண்டியக் களன்தைகோன்-
னேன் இ எம்பெருமானுக்கு [॥*]

Abstract of Contents.

In the 1[6]th year of the Pāṇḍya king Māṟavarmaṉ *alias* Tribhuvanachakravartin Śrīvallabhadēva, Poṉṉaṉ-Śīriḷaṅkō *alias* Sundarapāṇḍyak-Kaḷandaikkōṉ of Nallūr *alias* Mahīpālakulakālapuram, in Teṉvāri-nāḍu, a sub-division of Pāṇḍi-nāḍu, made a gift of land in Śilāykkuḍi having the sowing capacity of 70

kalam of seed for the expenses of providing daily worship to god Nichchitta-kaṇḍa-viṇṇagar-Emberumāṉ, which he had installed in the western temple (*mēṟ-kōyil*) at Kuṟaṇḍi *alias* Nichchittakaṇḍap-perunderuvu, a village in the same sub-division.

No. 36—On the north base of the central shrine.

(*No. 2 of 1086*).

1 ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ [।*] பூமகள் ஜயமகள் பொற்புயந் திளைப்ப நாமகள் விரும்ப நான்மறை நெறியினில் இருநில முழுதும் ஒருகுடை நிழற்ற கருங்கலி துறந்து செங்கொ லொச்சி எத்தருங் கீர்த்தி ஹிமஸெது பரியந்தங் கொத்தொழில் நடா[த்]தி பார்த்திவ ரிறைஞ்ச வென்றி . . , ல் முழங்கப் பொர்ச்சி-

2 லை முரியப் புலி பிலஞ் செரக் கனகமால் வரைக் கயல் விளையாட விஜயாபிஷெகமுறைமையில் பண்ணி உலகமுழுதுடையாருடன் வீற்றிருந்தருளிய ஸ்ரீ கொமாறபன்மரான த்ரிபுவனச்சக்ரவத்திகள் வல்லபதெவர் களக்குடி கொயிலினு [ளுயர்]பள்ளியறைக்கூ-

3 டத்து பள்ளிப்பீடம் முனையதரையனில் எழுந்தருளியிருந்து செயத் திருவாய் மொழிந்தருளினபடி [।*] தென்வாரிநாட்டு (நிச்சிதகண்ட) நிச்சித்தகண்டவிண்ணகராழ்வார்க் கொரு செக்கிட்டுச் செக்கிறையால் வந்த கடமையாலெ திருவிளக்குச் செல்லப்

4 பெறவெணு மென்று மானாபரணமங்கலத்து ஜாதவெதபட்டரும் பொன்னன் பகவநான ஸ்ரீவல்லபக் காணாட்டுவெளாணும்[1] நமக்குச் சொன்னமையில் யாண்டு ௰[௬]வது முதலொரு செக்கிட்டுச் செக்கிறையால் வந்த கடமையாலெ சந்திராதித்தவற் திருவி-

5 ளக்குச் செல்வதாகக் கல்லிலுஞ் செம்பிலும் வெட்டிக் கொள்க என்றருளிச்செய்தார் [।*] இவை ஆதிவாரகப்பல்லவரயன் எழுத்து இந்திரஸமானப்பல்லவரயன் எழுத்து [॥*]

Abstract of Contents.

In the 16th year of the Pāṇḍya king Māṟavarmaṉ *alias* Tribhuvanachakravartin Śrīvallabhadēva, Jātavēda-Bhaṭṭar of Māṇābharaṇamaṅgalam and Poṉṉaṉ-Bhagavaṉ *alias* Śrīvallabha-Kāṇāṭṭuvēḷāṉ represented to the king that an oil-mill may be installed and that from the tax thereon (*śekkiṟai*), a lamp may be burnt in the temple of god Nichchittakaṇḍa-viṇṇagar-Āḻvār. The king accordingly gave the necessary permission to erect a mill and to utilise the tax on it for the said purpose.

No. 37—On the west base of the central shrine.

(*No. 3 of 1086*).

1 ஸாஹஸ்தா ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ [।*] கொஜடிலவர்மரான த்ரிபுவனச்சக்ரவத்திகள் ஸ்ரீ அழகன்பெருமாள் ஸ்ரீவல்லபதெவர் கம் யாண்டு இரண்டாவதின் எதிராவது மீநரவி ஏழாந் தி[யதியும்]

2 சுவாவக்ஷத்து வளர்பியும் வஜ்ஜிரயொகமு[ம்] ஸுக்ரவாரமும் பெற்ற அனுஷத்து நாள் தென்ஆரிநாட்டு நல்லூர்பற்றுக் கீழ்பிடாகை செ-

---

1 Read வெளாணும்.

ஙகோட்டையில் நயினர் குலசேகரவிண்ணகர் எம்பெருமான் கோ-
யிலில்

3 தானத்தாற்கு இன்னயினர் கோயில் ஜீர்ணோத்தாரணமாக தங்கச்சி வெ-
ன்றுமாலையிட்டபெருமாள் உவாத சூதி ஷ்ருவி வரியஞ் அளவா-
கத் திருப்பணியும் செய்வித்து இன்னயினரையும் நாச்சியாரையும் ஏ-
றி அருளிவிப்பதுஞ் செய்து நாம் இன்னயினற்குக் கற்பித்த ஸ்ரீவல்ல-
வந்சந்திப் பூசைக்கு

4 நாள் ஒன்றுக்கு அமுதுபடி குறுணி ஆசவும் கறிஅமுது நெய்அமுது
இலைஅமுது அடைக்காய் அமுது சாத்துப்படி திருமாலை திருப்பரிவ-
ட்டம் திருவிளக்கு உட்பட மற்றும் பல நிதநிநெமிதநிங்களுக்கும்
திருவிடையாட்டம் ஆக விட்ட வடஆரிநாட்டு பைம்பொழில்பற்று
மெல்பிடாகையில் கறடிப்பா-

5 றை ஆன பராக்கிறமபாண்டியநல்லூர் சூடிக்குடுத்தாள் ஏரி அரசன்கு-
ளம உள்ளிட்ட பற்றுக்குப் பெருநான்கெல்லையாவது [।*] கீழ்
எல்லை நாச்சியார் சூடிக்குடுத்தருளிய நாச்சியார் திருவிடையாட்ட-
மான கணக்கன்குளத்தின் மெல்எல்லை ஆன ஆலம்பாறைக்கும்
தென்வடல் ஓடிய ஓடைக்கு மெற்கும் தென்எல்லை கலங்-

6 காத கண்டியூற்றுக்கு வடக்கும் மெல்எல்லை உட்கொட்டைப்பற்றில் இ-
ருக்கண்டியூற்றுக்குக் கிழக்கும் வடஎல்லை தொணிப்பாறைக்கு தெ-
ற்கும் இன்னான்கு எல்கைக்கு உட்பட்ட நன்செய் புஞ்சையும் தொட்-
டமு[ம்] தொட்டக்கூறும் நத்தமும் நத்தக்கூறும் பட்டடை பதிமு-
தல் மாவடை மரவடையும் கீழ் நொக்கின

7 கிணறும் மெல் நொக்கின மரமும் மற்றும் இவ்வகைக்கு [உட்பட] ஸ-
ர்வஸ்த ப்ராப்திகளும் அஞ்ராதிதநூவகி செல்ல இரண்டாவதின் எதிர் இர-
ண்டாவது கார் முதலுக்கு திருவிடையாட்டமாகக் கையாண்டு
கொண்டு

8 பூசையும் தாழ்வாறு நடத்திப் பொதும்படி கற்பித்து விட்ட அளவுக்கு
இம்மரியாதியிலெ இவ்வோலை பிடிபாடாகக் கொண்டு கல்லிலுஞ்
செம்பிலும் வெட்டிக்கொண்டு பூசையும் ஒரு தாழ்வற நடத்திப்
போகவும் பாற்க

9 இவை கீரனூர்உடையான் எழுதது தாலூழீ [॥*]

Abstract of Contents.

In the year opposite the second year of the reign of king Jaṭilavarmaṉ *alias* Tribhuvanachakravartin Aḻagaṉperumāḷ-Śrīvallabhadēva, on Friday, the 7th day of the month of Mīṉa, which was a day of pañchamī-*tithī* of the dark fortnight and of Anusha-nakshatra, the king made a gift of lands in Karaḍippāṟai *alias* Parākramapāṇḍya-nallūr (inclusive of Śūḍikkoḍuttāḷ-ēri and Araśaṉ-kuḷam) which is in the western boundary of Paimpoḻilp-paṟṟu in Vaḍavāri-nāḍu, for the purpose of providing offerings and worship to the god Kulaśēkhara-viṇṇagar-Emberumāṉ at Seṅkōṭṭai, during the service called Śrīvallabhaṉ-*śandi* instituted in his own name and for conducting repairs to the temple from the *upāna* to the *stūpi*. This land was directed to be enjoyed from the second year opposite the second year of the king's reign.

Seṅkōṭṭai is said to be in the eastern block of Nallūr-paṟṟu in Teṉṉāri-nāḍu.

No. 38—Inscription dated in Kollam 1004.

This inscription dated on the 2nd day of the month of Vaikāśi in the Śaka year 1751 (expired) corresponding to Kollam 1004, records that certain private individuals of Puḷiyaṛai and the Tahsildar Śokkappa-Mudaliyār built the *kalyāṇa-maṇḍapa* in the temple of Aṟamvaḷartta-ammaṉ and had the *kumbhābhishēka* performed during the time of Dewan Veṅkaṭarāyar.

(*No. 7 of 1086.*)

1 சாலிவாகன சகாப்தம் கதுளாறுமகன் மெல் செல்லாநின்ற கொல்லம் கது-
ச ஞ [வை]-
2 காசி ௨ம் உவ புதவாரமும் தசமியும் உத்திரநட்சைத்திரமு[ம்*] கூடின
சுபமுகூர்த்தத்தில் [சுவாமி] குலசெகரனுச்சி-
3 யாரான அறம்வளற்த்தம்மன் க்ஷெத்திறத்தில் மகாராசா . . . . . . கி-
டாக்ஷும் கொண்டு
4 ராச ஸ்ரீ மந்திறி திவான் வெங்கட்டராயரவர்கள் கிறுபையினுலெ தா-
சில்
5 சொக்கப்பமுதலியாரும் புளியறெ செக்குமெட்டு சுப்பிறம-
6 ணியப்பிள்ளையும் சாமியாப்பிள்ளையும் [மனெ]விசுவாசததால் திருக்-
கலி-
7 யாணமண்டபம் பணி நடத்தி கும்பாபிஷெகம் செயிதிருப்பது நீடூழி-
காலம் வாழ்க
8 அறம்வளற்த்தம்மன் துணை.

No. 39—Record dated in Kollam 1064.

This modern inscription mentions the several additions and repairs that were carried out in the temple between Āvaṇi and Tai of the (Kollam) year 1064, and the names of the individuals who had contributed some donations on that account.

(*No. 5 of 1086*).

1 திருவிதாங்கூற் ஸர்க்க-
2 ார் வகையான இந்த
3 க்ஷெத்திரத்தில் முகப்-
4 பும் நிலைக்கு மெல்பு-
5 றம் ஒருபத்தியும் மண்ட-
6 பம் இவிடம் மெல்
7 அரசாழ்வார் தர்ம-
8 மம் வகை உபையம்
9 இந்த மண்டபத்தி-
10 ற்க்கு மெல்புறம் மணிம-
11 ண்டபம் வரை ஆறுபத்தி
12 மண்டபம் ஸற்க்காரி-
13 விருந்து தந்த பழய
14 முகப்பு வகை ராஉய
15 சில்வானம் ரூபா [வி]லையுள்ள
16 மராஸாமானங்கள்
17 பெற்றும் இந்த ஸன்னதி-
18 கிராம மகாஜனங்களு-
19 டைய முயற்ச்சியா-
20 லும் அவர்கள் ஸ்வந்த
21 முதலிட்டும் யாசித்தும்
22 தகசில்தார் ம ரா ரா ஸ்ரீ
23 பல்ப்பனாபநாயடு அ-
24 வர்களுடைய ஸகா-
25 யத்தாலும் செய்யப்-
26 பட்டது இதின் நடுப்-
27 பத்தியில் மேலூர்வா-
28 தி பிச்சியால் ரூபா
29 ஙா குடுக்கப்பட்டது
30 கதுகூயிச ஞ ஆவ-
31 ணி மீ துடங்கி ஷெ
32 தை மீ முகிந்தது

No. 40—Vatteluttu record at Polikkarai.

The subjoined Vaṭṭeḻuttu record is engraved on a slab of stone set up in the Śiva temple at Poḻikkarai in the Quilon Division. It registers the gift of some pieces of lands by Pirayāntakaṉ of Paravūr for providing offerings to the god Bhaṭāra at Poḻikkarai; one bit having the sowing capacity of two *kalam* of seed at Iḍaikkaḍaikkāḍu, and another similar bit yielding a return of 8 *tūṇi* of paddy. The cultivators of these lands were also bound to measure out 18 *nāḻi* of oil for the sacred lamps of the temple.

One point is noteworthy, namely, that the inscription uses correct forms of Tamil words *e.g.*, *eṇṭūṇi* (*l.* 21) and *kāttūṭṭakkaḍaviyaṉa* (*l.* 40). The assembly of the 'three-hundred' of Vēṇāḍu has been mentioned.

From the writing, the record appears to belong to about the 12th or 13th century A. D.

Text.[1]

1 ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ [।*] பொழிக்கரை-[2]
2 ப் படாரக்குத் தி-
3 ருவமிர் தினுக்கு ப-
4 ரவூர் பிறை[ய்]யாந்த-
5 கன் கொடுத்த பூமி
6 நாற்கலம் இ-
7 டைக்கடைக்கா
8 டிருகலமும் உ-
9 ழுமவர் இரட்-
10 டையால் ஐம்-
11 பதினாழி கொ-
12 ள்ளுந் தூணியா-
13 ல் பதின் தூணி
14 நெல்லு கொடுக்க-
15 க்கடவியர் தளி-
16 நில மிருகல-
17 மும் உழுமவர்
18 இரட்டையா லை-
19 ம்பதினாழி கொ-
20 ள்ளுந் தூணியா
21 லெண்டூணி நெல்-
22 லு கொடுக்க கட-
23 விய [ரிந்நில]-
24 . . . .
25 [க]லப்பாடு-
26 ம் உழும-
27 வ ரிரட்டை-
28 யால் பதி-
29 னெட்டு நாழி-
30 எண்ணை தி-
31 ருவிளக்கி-
32 [னு][க்*] கட்டக் க-
33 டவிய ர•ட்-
34 டைபாட்டம்
35 வெணாட்டு மு-
36 ந்நூற்று வ
37 ர்க்கும் கீ-
38 ழீடு முந்-
39 நூற்றுவரு-
40 ங் காத்தூ-
41 ட்டக்க-
42 டவியன [।*]

Translation.

Hail! Prosperity!

Piṟaiyāntakaṉ of Paravūr gave land (having the sowing capacity) of four *kalam* for the sacred offerings to god Bhaṭāra of Poḻikkarai, namely,

land (having the sowing capacity) of two *kalam* in Iḍaikkaḍaikkāḍu, on which the cultivators had to supply ten *tūṇi* of paddy by the *tūṇi* holding fifty *nāḻi*,

1 Registered as No. 113 of the Trav. Epig. Colln. for 1096 M. E.
2 This word is much damaged.

Block No. 2—POLIKKARA INSCRIPTION.

and the temple land (having the sowing capacity) of two *kalam*, on which the cultivators had to supply eight *tūṇi* of paddy by the *tūṇi*-measure holding fifty *nāḻi*.

The cultivators of this land (having the sowing capacity) of four *kalam* had (also) to supply 18 *nāḻi* of oil for the temple lamps.

This annual rental (*pāṭṭam*) was under the *kīḻīḍu* of the 'three-hundred' of Vēṇāḍu, and these had to supervise this.

No. 41—Inscriptions in the Manikanthesvara temple, Kottarakkarai.

The Maṇikaṇṭhēśvara temple contains only two fragmentary inscriptions engraved on the base of the *garbhagriha* on either side of the main entrance. These appear to record some restrictions and privileges in the temple for those born in certain specified tracts of country such as Kuṭṭa-nāḍu, Kavaṇāṟu, Maṟṟappaḷḷi etc. The two fragments though they do not coalesce must, however, have formed part of one record. Another piece of writing contains the beginning of an inscription.

A few other inscribed slabs bearing beautiful and well-formed Vaṭṭeḻuttu letters are lying about in the temple's *prākāra* and in the compound of the Nambūdiri-maṭham on the bund of the tank. The writing is approximately assignable to the 12th or the 13th century A. D., but the fragments do not contain any useful information.

(*No. 8 of 1098.*)

A

1 குட்டனாட்டுள்ளவக னிளங்[ஙா] . . . .
2 நாற்றினுக்கு தெற்க்கு பிறந்தவகனி . . . .
3 ச்சாலே பெரூர் கவணாற்றினுக்கு . . . .

B

1 . . . . ற்க்கு பிறந்தவகள் வடக்கரும் பெரூர் பெ-
2 . . . . டு ஒள்ளவகள் காடம[று]கின் பிறந்த-
3 . . . . மற்றப்பள்ளியவகள் பெறுவம் மற்று

No. 42—Two inscriptions in the Changanacheri Church:

The first inscription is an epitaph recording the death of Rev. Mar Paulos, the Archbishop of Cranganore, who arrived in India in A. D. 1822 and died after

---

The useless Vaṭṭeḻuttu fragments are the following.—

1 ணியாலும் பதி | ஒருவிளக்குசெ | யிலூரும் ம | நாற்க்கலமூங
2 திக்கிருநாழிக் | த்தினக்கிரு
3 ணியு | று
4 ஞ்சபூமி இள்ளூரும் வூற்காலும் அண்ணாரும் | ணாரும் சிறுமுன்னூரும் எண்கரை.
5 கூரும் பெருங்குத்த | ச்சாத்தமங்கல | காட்டூரும் வர

a short stay of just a year, in December 1823. The second inscription is engraved on the base of a '*dhvajastambha*', a metal-covered flag-staff which is said to have been erected by the Roman Catholics of Changanāchēri in January 1888 in memory of the fiftieth year Jubilee of Pope Leon XIII. This flagstaff which is set up in front of the Chapel of St. Sebastian in the Church compound has embossed on it a bow and arrow, symbolical perhaps of the martyrdom of that Saint.

Text.[1]

HERE LIES THE REMAINS OF THE
MOST REVD MAR PAULOS
ARCHBISHOP OF CRANGANORE
ARRIVED IN INDIA ON THE 30TH DECR. 1822
DIED ON THE 20TH DECR. 1823 AT
OLLICAREY IN QUILON
BURIED 22ND DECR. 1823.
RIP[2]

1 ക്രിസ്താബ്ദം
2 ൧൮൨൨. ഡിസെംബർ ൩൦-ാംതി--
3 ക്ക കൊല്ലം ൯൯൮ാമാണ്ട ധനു-
4 മാസം ൧൬-ാംനു- കൊട്ടങ്ങല്ലൂരു
5 പതയുടെ എ. പെ. പെ. ബ. മാ-
6 ർ പൌലൊസ മെത്രാപൊ-
7 ലീത്താ മലങ്കര വന്നിറങ്ങി
8 ൧൮൨൩-ാം വത്സരം ഡിസെം-
9 ബർ ൨൦-ാംതി- കൊല്ലത്തു ഓലി
10 ക്കര വച്ചു കാലംചെയ്തു. ൨൨-ാം
11 നു- ചങ്ങനാശെരി പള്ളിയിൽ
12 കൊണ്ടുവന്നു അടക്കകയും
13 ചെയ്തു.

Text.[3]

1 തിരുവിതാംകൊട്ട സംസ്ഥാനത്തു മൂലംതിരുനാൾ മഹാരാജാവിൻെറ വാഴ്ചയുടെ ൩-ാം
2 വത്സരവും ഇന്ത്യയുടെ ചക്രവത്തിനി ആയ വിക്ടൊറിയാ മഹാരാജ്ഞി യുടെ വാ-
3 ഴ്ചയുടെ ൫൧-ാം വത്സരവും തിരുസ്സഭയുടെ തലവനും പരിശുദ്ധപി- താവുമായ ൧൩-ാം

1 Registered as No. 27 of the Trav. Epig. Colln. for 1098 M. E.
2 This is a contraction of the formula: Requeiscat in Pace = May he rest in peace.
3 Registered as No. 28 of the Trav. Epig. Colln. for 1098 M. E.

4 ലെയൊൻ മാപ്പാപ്പയുടെ വാഴ്ചയുടെ [൫]൦-ാം വത്സരവും ആയ ൧൮-
൮൮-ാം വർഷം ജന-

5 വരി ൧൬-ാം നു-ക്ക കൊല്ലം ൧൦൬൩-ാമാണ്ടു മകരമാസം ൧-ാനു-
വെള്ളിയാഴ്ച പകൽ

6 ൧൦ മണി സമയത്തു പരിശുദ്ധപിതാവിന്റെ തിരുപ്പട്ടസ്ഥാനത്തിന്റെ
൫൦-ാം വ-

7 ത്സരം തികഞ്ഞ ജൂബിലിയുടെ നിത്യജ്ഞാപകത്തിന്നായി അങ്ങെ ജ്ഞാ
നമക്കളായ

8 ചങ്ങനാശെരി റൊമൻകത്തൊലിക്കാ സുറിയാനി സമുദായക്കാററിടെ
അത്യു-

9 ത്സാഹത്താൽ

Abstract.

In A. D. 1888, the 3rd year of the Travancore king Mūlam-tirunāḷ Mahārāja, the 51st year of the reign of Queen Victoria, and the 50th year of the reign of the Holy Father Mār Leon XIII,—on Friday the 16th January (Kollam 1063, Makaram 1), the Roman Catholic Syrians of Changanacheri set up (the flag-staff) as a memento of the Jubilee of the Pope.

No. 43.—An epitaph at Tiruvidangodu.

The dilapidated Roman Catholic Church at Tiruvidāṅgōḍu contains an epitaph in the Tamil alphabet, recording the death on the 28th of Alpaśi in A. D. 1860 of Fr. Adrianus,(?) a native of Madrid, who was born in A. D. 1818, took holy orders in A. D. 1848 and had joined the Quilon Apostolic Mission in A. D. 1855. He died at Tirukkaṇṇaṅgōḍu, and was buried in the Tiruvidāṅgōḍu Church.

Text.

1 மாடிறிட்டு பட்ட-
2 ணத்தில் பிறவியாற்
3 பி அதெரியானிஸ்
4 என்ம்ப[ா*]ர் கத்தொலி-
5 க்கு அப்பொஸ்த்தொ-
6 லிக் ம்ஸியனில் செற்ந்-
7 த குருவானவர் கிறிஸ்-
8 த்து பிறந்த ௲அ௱௰-
9 அல் பிறந்தார் ௲அ௱௪௰-
19 அல் கும்பிசாரம் பெ-
11 ற்ரூர் ௲அ௱௫௰ல்
12 கொல்லம் மிஸியனில்
13 அலுவலானூர் ௲அ-
14 ௱௬௰ல் அல்ப்பிஸி மீ
15 ௨௰அ உ திக்கணங்கொ-

---

1 Registered as No. 47 of the Trav. Epig. Colln. for 1100 M. E.

16 காட்டு கோவில் பாண-
17 மானுர் திருவிதாங்-
18 கோட்டு பள்ளியி-
19 ல் அடங்கபட்ட[ா*]ர்.[1]

No. 44—Two inscriptions in the Siva temple at Bharananganam.

The Śiva temple at Bharaṇaṅgānam in the Minachil taluk contains two inscriptions, both in Malayalam characters, one on the base of the *maṇḍapa* in front of the shrine and the other on the stone pedestal of the *dhvajastambha* of the same temple.

(*No. 83 of 1100*).

കൊല്ലം എഴുന്നൂററ നാലാണ്ട പുളിന്തനത്തു തിടലചക്കി കണക്ക മണ്ട-
[പം].

This maṇḍapa is the gift of Tiḍala-Śakki of Pulintanam, (made)in the Kollam year seven-hundred and four.

(*No. 84 of 1100*)

൧൲൪൰ മാണ്ടു മകരമാസം ൨൰൮ന്നു- മീനം രാശി നെരത്ത ഇടമററത്തു
വരകപ്പള്ളിൽ വീട്ടിൽ കൃഷ്ണപിള്ളയിടെ കണക്കായിട്ട കരിങ്കൽപ്പണി
തനിച്ച ശെഷം ടിയാൻ വഴിപാട ആയിട്ടു പണം പിരിച്ച പണികഴി-
പ്പിച്ച ധ്വജപ്രതിഷ്ഠ ശ്രീകൃഷ്ണസ്വാമി സഹായം കലശം [ചെ]ലവു ദെ-
വസ്സം വകയിൽ നിന്നും.

On the 28th of the month of Makara in (Kollam) 1040, the stone-work of the pedestal of the flag-staff was made by Krishṇa-Piḷḷai and the rest of the work was finished from subscriptions; the expense of the consecration ceremony was met by the Dēvasvam funds.

No. 45—Bharananganam Epitaphs.

The subjoined epitaphs are found engraved on three slabs of stone kept in the compound of the Roman Catholic church at Bharanaṅgānam. Of these, two are well-preserved and are dated in Kollam 790 and 802 respectively. On the the third slab, three epitaphs have been engraved and probably referred to three deaths in a single family; but as the central portion of the stone has been worn smooth by being trodden on, these inscriptions are not clearly legible.

(*No. 80 of 1100*).

1 கொல்லம் ௭௱
2 ௯௰மத கற்க்கட
3 க ஞாற [உ]௲ ஞாருழி-
4 ச்ச நாள் அயிப்ப மா-
5 த்தா நல்லவழி கூடி

1 A slightly incorrect transcript is given on page 1172 of Agur's *Church History*.

(*No. 81 of 1100*).

1 கொல்லம் அாൠ-
2 உ மதம் எடவா-
3 ஞாற உ௰கூ௬-
4 பாழெகணக்கில்
5 மாராமற்றத்தி-
6 ல் ஒக்கென் கூ-
7 சியான் ந(ா)ல்ல(ா)-
8 வ(ா)ழி கூடி

(*No. 82 of 1100*).[1]

1 கொல்லம அா-
2 . . [அ]காலம் கு-
3 ம்பமாதம உ
4 ௱ பழெகணக்-
5 . . . களத
6 . . . இத
7 ம . . மாத்
8 [தெ]ன் ந(ா)ல்-
9 லவழி கூடி

No. 46.—Three records at Trikkunnappula.

Two of the three records noted below are from the Perumāḷ shrine in the Śāstā temple at Tirukkunnappuḻa in the Kārttigappaḷḷi taluk. One of them refers to the bringing of the image of the Perumāḷ from the sea-shore, and its installation in the shrine in Kollam 931 under the superintendence of Maṇayattāṟṟu Nārāyanan-Nambūdiri, who was probably the *tantri*. The other record mentions that, under the orders of the Senior chief (*vāliya-tamburāṉ*) of Eḷaṅṅaḷḷūr, Īśvaran of Nīlakkara had the consecration ceremony completed.

(*No. 5 of 1088*).

കൊല്ലം ൯൱൩൰൧ മത മകരമാസം ൨൰൭ ൹ മീനംരാശികൊണ്ട സമുദ്ര-
തീരത്തുംകൽ നിന്ന പെരുമാളെ ഇവിടെ പ്രതിഷ്ഠ ചെയ്തു ക്രിയ ചെ-
യ്തത മണയത്താ[ററ] നാരായണൻ നമ്പൂരി അരിത്തൊട്ടത്ത ശ്രീകുമാരൻ
കൈയ്യെഴുത്ത

Nārāyaṇan-Nambūri of Maṇayattāṟu brought the Perumāḷ (image) from the sea-shore, and installed it here with the proper ceremonies, in Mīna-rāśi on the 27th day of the month of Makaram in (the) Kollam (year) 931. This is the writing of Śrīkumāran of Arittōṭṭam.

(*No. 6 of 1088*).

1 എളങ്ങല്ലൂർ വലിയ തമ്പുരാൻെറ കൽപ്പന കൊണ്ട നീലക്കര
2 ഒരംശ്വരൻ പ്രതിഷ്ഠ കഴിപ്പിച്ചു.

Īśvaran of Nīlakkara performed the consecration ceremony under orders from the Valiya-Tamburān of Eḷaṅṅaḷḷūr.

(*No. 7 of 1088*).

This Malayalam inscription of Kollam 807 is engraved on the east base of the Śāstā temple and probably refers to the building of the shrine by some individuals, whose names are not clearly discernible owing to the damaged condition of the writing.

---

1 Two more damaged epitaphs read:
A கொல்லம் எா . . . . க்கில் . . . இட்டி சொக்கென் மாப்பிள நல்லவழி பொயி
B கொல்லம் எாஎ௰அ மத . . . மாதம் பழெகணக்கில் உ௰௫ ௱ . . . . நல்ல-
வழிக்க பொயி

1 കൊല്ലം വ്യാ മൊണ്ട മെടമാസം ൻ ന . . . പല . [ണ] . . വിരുന്ന .
. . താട്ടം ചി . . പണിതു ക[ട്ടള]
2 . . . . എയപ്പൻ കണ്ടൻ കൂടെ ഗൊവിന്ദൻ [നാരായെണൻ] പണി ചെ-
യിതു . . .

No. 47.—Kanyakumari record of Kollam 846.

The subjoined inscription is an inventory of some of the temple jewels which appears to have been prepared in Kollam 846 or A. D. 1671. The list is rather poor for such a famous temple as that of Kanyābhagavatī at Cape Comorin, and it possibly represents only those jewels and utensils that were left in the custody of a single individual, apparently the *mēlśānti* (worshipping priest) of the inner shrine.

The record is unimportant and the list itself does not furnish any interesting names of ornaments used for the goddess, two and a half centuries ago. *Tōḍu* (ear-ornaments), *kirīṭa* (coronet), *kaṇmalar* (embossed pieces of gold for the eyes), *suṭṭi* (a forehead ornament) with diamonds and rubies, *muṇṇaṅgi* (breast-plate), *chīkattam* (*śrīhastam*=hand) *malaiyān-tāli* (a small cresent-shaped gold plate ornament of the Malayalam type), and *uṇḍai-maṇi* (spherical beads of gold) of the goddess Periya-nāchchiyār are enumerated. Similar articles belonging to Tyāgasaundari-nāchchiyār and a few utensils of silver complete this list.

Text.[1]

1 அாசமுகூ ௵ சித்திரை மீ ௵
2 பெரியசெப்புப் பொட்டகம்பு கலசு
3 பெரிய நாச்சியார் கிரிடம் ஒரு[2] க
4 தொடு கூட்டம் க க்கு ஒரு உ
5 கண்மலர் ஒரு க
6 வயிரத்தினம்[3] பதிச்ச சுட்டி க
7 முன்னங்கி ஒரு க
8 சிகத்தம் ஒரு க
9 மலையாந் தாலி ஒரு க ஷெ குழல் உ
10 உண்டைமணி உ
11 தியாகசவுந்தரி நாச்சியார்
12 முன்னங்கி ஒரு க
13 வெள்ளி கை வட்டகை ஒரு க
14 ஷெ சுருள க
15 ஷெ சந்தனக் கீ[4] க
16 ஷெ சின்ன கீ க
17 ஆக வெள்ளி ஒரு ச

No. 48—Cape Comorin record of Kollam 627.

This record is found on a pillar in the Cape Comorin temple. It relates to the gift in Kollam 627 of two lamp-stands of two tiers made by a resident o

1 Registered as No. 8 of the Trav. Epig. Colln. for 1095 M. E.
2 This is a contraction for ஒரு.
3 Read வயிரம் ரத்தினம்.
4 Is a symbol for கிண்ணம்.

Muṭṭam for use in the temple of Kumari-Bhagavati-nāchchiyār. The weight of he lamps was 25 *palam*.

Text.[1]

1	அறுநாற்-	9	. கொடிவ.
2	று இருப-	10	ாஇரண்டு
3	த்து எழா-	11	நிலே விளக்-
4	மாண்டு	12	குஞல் தார-
5	ஆவணி ம-	13	ா பலம் உடெநு க்-
6	ாதம் முத-	14	கும் இது கு-
7	ல் முட்டத்தி-	15	மரி பகவதி
8	லிருக்கும்	16	நாச்சியாருக்கு

No. 49—Kottar record of Kollam 872.

This unimportant inscription has been engraved on a slab of stone set up near the Deśikavināyaka temple at Kottar and registers the gift of some money by Vēṇḍavaḷandāṉ, a resident of Neḍunteruvu in Kōṭṭāṟu for some services to the temple.

Text.[1]

1 சகாத்தம் கசுகூளாயிகூ இதன்
2 மெல் செல்லாநின்ற கொல்லம்
3 அளஎ௰உ ஞ மார்களி ப௰ உயசுவ
4 வெள்ளியாட்சையும் உரொ-
5 கணியும் பூறுவபக்கிழ்ச்சத்து து-
6 வாதெசியும் புலிக்கரணமும்
7 சுபயொகமும் பெற்ற இன்னுள்
8 கொட்டாற்று நெடுங்தெருவில்
9 செட்டு வெண்டவழந்தான்
10 தீத்தான் மூப்பன் மூவ[2] அளகூவ [॥*]

Translation.

On the 26th day of the month of Mārgaḷi in the Kollam year 872[3] corresponding to Śaka 1619 expired, on this day, which was a Friday with Rōhiṇī-nakshatra, dvādaśi-*tithi* of the first fortnight, puli-karaṇam and subha-yōga, the amount which (I), Śēṭṭu Vēṇḍavaḷandāṉ Tīttāṉ Mūppāṉ of Neḍunteruvu in Kōṭṭāṟu (gave), is 860.

No. 50—Kottattalai record of Kollam 410.

The subjoined Vatteḷuttu record is engraved on the east base of the central shrine in the Vishṇu temple at Kottāttali in the Koṭṭarakkara taluk. It is dated in Kollam 410 and registers the provision made by Tāyaṉ-Kēśavaṉ of Maṇṇil (or Maṇṇillam?) for feeding fifteen brahmans in the temple for the merit of his deceased father—three men on the day of Puṇartam (Punarpūśam) in the month of Dhanus and twelve men in all on the other two days, namely, Āyilyam in Chingam and Śatayam in Mīṉam. The record, however, mentions only twelve men and the provisions required for their feeding.

---

1 Registered as No. 117 of the Trav. Epig. Colln. for 1099 M. E.
2 மூவ seems to be a contraction for முதல்.
3 The details correspond to A. D. 1696 December 25; Friday; 4·62; 12·35.

The inscription is not historically important, but as its script belonging, as it does, to the first half of the 13th century A. D. may have some palæographic interest, a plate has been given here.

Text.[1]

1 கொல்லம் ௪௱௰ மாண்டை சிங்கஞாயிற்றில்ச் செய்த காரியமாவித[॥*]
மண்ணில்த் தாயன் கெசவன் தன் செனகன் மரிச்சு சிங்கஞாயற்று
யிலியமும் மீனஞாயிற்றில் சதையமுந் தனுஞாயிற்று [பு]ணர்[த]-
மும் புணரத்தினு மூவர்க்கு மற்று மிரண்டினும் பந்திரண்டு செய்து
ஊட்டுமாறு செய்விச்சான் [।*] கொட்டாத்தலை

2 முக்கால் வட்டத்து நெடுமண் தனக்கொள்ள பூமி மெல் ஊட்டு கல்பி-
ச்சான் தாயன் கெசவன்[।*]இப்பந்திரண்டினும் அரி க நிம்வத்தி-
யத்தினு அரி ௨ மந இச்சொறு கொள்ளின்றவர் இலையும் விறகு கொ-
டுப்பிது [।*] ஊண் ஒண்டாக்கின்றவர்க் கிருநாழி அரி கொடுப்பூ[।*]
இதினு வலியபயறு(ம்)ஞ் செ[றுக்]நாழிநாழி

3 வாழைக்காயி ௬ செய்து தெங்ஙாய் ௪ மிளகு உரி அரிச்ச உப்பு யிருநா-
ழிச்ச இதினு வெண்டுங் காயமுஞ் சிரகமும் கொடுப்பிது [।*] வா-
ழைப்பழம் மூன்று ஜாதி நெ ஒரொன்றினு நாழிநாழி மற்றிரண்டு க-
றி வெற்றில [௩௰௬] செய்து அடக்கா ரு செது வெற்றிலை அமிர்த-
ஞ்சு ।—

Translation.

The following transaction was made in the month of Chiṅgam in the Kollam year 410.

As his father had deceased, Tāyaṉ-Kēśavaṉ of Maṇṇil instituted a feeding charity on the Āyilyam day of the month of Chiṅgam, Śatayam day of the month of Mīṉa, and the Puṇartam day of the month of Dhanu, at (the rate of) three men on the Puṇartam day and twelve men on both the other days (together).

He provided for the feeding in the temple at Kōṭṭāttalai from his land called Neḍumaṉ; for these twelve the rice required is . . . , for sacred offering . . . of rice. Those that receive the cooked rice (of the offerings) shall supply the leaves and fuel and those that prepare the food shall receive 2 *nāḻi* of rice. One *nāḻi* of *perumpayaṟu* (pulse), 6 plantains, 4 cocoanuts, one *uri* of pepper, 2 *nāḻi* of cleaned salt, and the necessary condiments[2] and *śīrakam* (. . . . . .) shall also be supplied. Three varieties of plantain fruits and one *nāḻi* of ghee, two (kinds of) vegetables, 36 leaves, 5 arecanuts and 5 betel leaves (shall also be supplied).

No. 51—The Kadamarram Pahlavi Cross.[3]

Although scholars are divided in their opinions as to the actual scene of St. Thomas' evangelistic labours in India, Christian Malabar steadfastly clings to

1 Registered as No. 3 of the Trav. Epig. Colln. for 1094 M. E.
Nos. 1 and 2 of 1094 are two pillar labels in the Panayañchēri Śāstā temple mentioning Mālaikumaraṉ-Śeṭṭi and Perumāḷ-Śeṭṭi *alias* Aṉaiñjaperumāḷ.

2 *Kāyam* is not assafoetida, but the ingredients required for seasoning purposes. Assafoetida is called *perun-kāyam*.

3 This paper appeared in a modified form in the *Ceylon Antiquary* for April 1924.

Block No. 3—KOTTATTALAI INSCRIPTION.

[To face page 66.

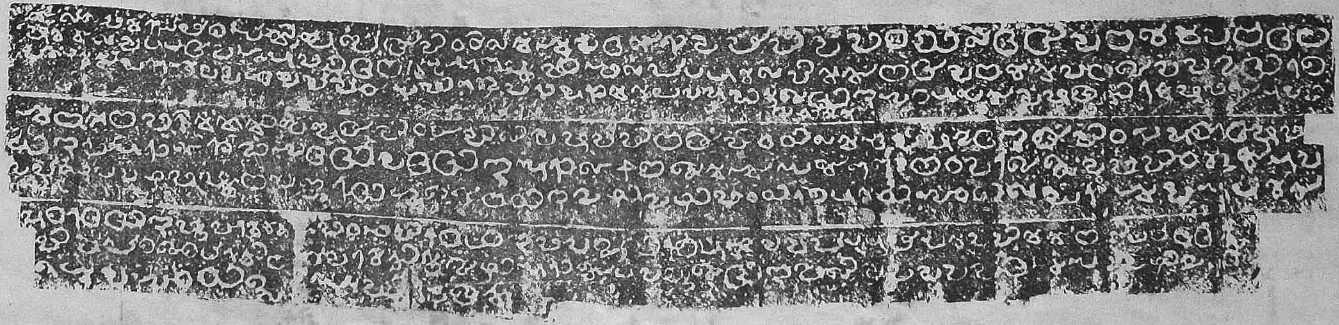

the tradition that it was the apostle who propagated the Christian faith in the West Coast and founded seven churches there at Cranganore, Niranam, Quilon, Palur, Kokkamangalam, Chayal and Kottakkayal, until his alleged martyrdom at St. Thomas' Mount near Madras.

The important synchronistic link furnished by the apocryphal *Acta Thomae*, which connects the apostle's name with the Indo-Parthian king, Gondophares (A. D. 20-60), has enabled some scholars to contend that St. Thomas' missionary activities were confined only to North-Western India; but the same authorities aver that, though there are no specific statements to postulate St. Thomas' visit to South India, there are also none which can be considered as definitely militating against the extant tradition, that the saint may have journeyed south by way of Socotra in A. D. 52, perhaps on a second tour, and, finally, landing near Cranganore, made Malabar the field of his proselytizing zeal.

Later day Malayalam versifiers have, however, in their enthusiasm, so far discarded scientific prudence as to make the anachronistic(?) assertion that St. Thomas, who established the above-mentioned seven churches on the Malabar Coast 'set up stone crosses' also for worship in them; and one such version, describing the favourite episode of the apostle's martyrdom at the Mount, has rounded off the narration by the detail that, when the saint was immersed in divine contemplation in front of a stone cross which he had himself set up there, some scheming brahmans of the place, who were jealous of the influence wielded by him with their Hindu king, stabbed him with a lance from behind. This alleged treachery is supposed to have been perpetrated in some place called variously as Kalamina, Kalamita, Kalamena and Karamena, which has, on the basis of a philological quibble, been taken to refer to Mailāpūr a suburb of Madras, or with Chinna-mala, the Little Mount.

Although on the strength of the facts that it was only in the reign of Emperor Constantine (A. D. 307-37) that the Cross came to be popularised as a symbol of Christian salvation, that representations of crosses are not found in the Roman catacombs earlier than the 4th century A. D., and that Buddha, another great universal teacher, came to be deified as a definite icon only three or four centuries after his *nirvāṇa*, the correctness of the above-mentioned detail that stone crosses came to be fixed up in churches so early as the second half of the first century A. D. may be seriously called in question, the antiquity of the Malabar church is, according to the late Dr. Vincent Smith, "traceable with a high degree of probability to the third century A. D.", even leaving out of consideration the tradition of a personal connection of the apostle with the beginnings of Christianity in that Coast.

Be that as it may and the testimony of literature and the sometimes dressed up accounts of mere tradition apart, the only ancient sculptural relics that had till now been discovered in South India and that had provoked a keen interest in archæologists and scholars were the three altar-crosses bearing an almost identical Sassanian-Pahlavi inscription, namely, the one which was discovered by the Portuguese on the St. Thomas' Mount in A. D. 1547 and was fixed up by them in that

church, and the other two which are supposed to have been brought from an old ruined church at Cranganore, and are now found set up in the wall to the right and left of the entrance into the sanctum of the St. Gabriel's church (Valiyappalli) at Kottayam in the Travancore State. Drs. Burnell, Haug and West, eminent Pahlavi scholars, have tried to decipher the record with varying degrees of success, and their contributions to the cause of Epigraphy are to be found in the *Indian Antiquary*, vol. III, and the *Epigraphia Indica*, vol. IV.

The readings and translations of these scholars are as follow:—

Dr. Burnell—(*Indian Antiquary*, vol. III):—

1. Yin rjyā ma vn drd-i dnmn
2. Mūn amn msīhā af alhā-i-mdm af rsd-i aj asar bokht:

In punishment by the cross (was) the suffering of this one: He who (is) the true Christ and god above and guide ever pure:

Dr. Haug:—

(He) who believes in the Messiah and in God on high and also in the Holy Ghost is in (redeemed) the grace of Him who bore the pain of the cross.

Dr. West.—(*Epigraphia Indica*, vol. IV):—

(*a*) 1. Mūn amen meshākhī-i-avakshā-i madām-afrās aj khārbukht
2. Sūldā-i min van va dard-ī denman:

What freed the true Messiah, the forgiving, the upraising, from hardships? The crucifixion from the tree and the anguish of this.

(*b*) 1. Mūn ham-ich Meshīkhā-i avkshāy-i madam-afrās-ich khar būkto
2. Sūrzay mūn bun dardo dēna:

(He), whom the suffering of the self-same Messiah, the forgiving and upraising, (has) saved, (is) offering the plea whose origin (was) the agony of this.

Prof. Harlez (*Sir J. J. Madressa Jubilee Volume*, 1914, kindly lent me by Dr. J. J. Modi B. A., PH. D., C. I. E.):—

1. Mūn āmen mesihā-i avakhshāi madam-afrās aj asar bōkht
2. yīn razyā min van dart-ī dēnmān:

He who (is) the true Messiah the reconciler, the resuscitator, for ever purified (sanctified) by virtue of his crucifixion (or, of that crucifixion which one sees here).

Mr. Dastur Darab Peshotan Sanjana-(*ibid*):—

(*a*) 1. Rish-razyā min van dard dēna
2. Mūn hemn Meshīhā apakshā-i madam afrās-i Chahār-būkht:

Such (was) the affliction of the wounding and spearing of him on the Cross, who (was) the faithful Meshihā, a forgiver, of superior dignity, the descendant of Chahār-būkht.

(*b*) 1. (As above)
2. Mūn hemn Meshīhā āpakshā-i madam - Aprahīm-i Chahār-būkht:

This (was) the affliction of the spearing and wounding of Him on the cross, who (was) the faithful Meshihā, the merciful one, the descendant of the great Abrahim, (who was) the descendant of Chahār-būkht.

(c) 1. Mūn hemn Meshīhā āpakhshā-ī madam afraji-i Chahār-bōkht
2. rish-razya mit van dard dēnā.

He of whom the faithful Meshīhā (was) a forgiver (was) highly exalted; he (was) redeemed from the four (regions of Hell); this (was due to) the affliction of the spearing and wounding of (Meshīhā) on the cross.

(d) 1. (As above)
2. Rasūl-Īch yet min van dard dēnā:

This (was) the affliction on the Cross, even of the messenger of Jehovah.

The readings of certain brahmans who are reported to have hoodwinked the Portuguese[1] and of Fr. Burthey of Trichinopoly (mentioned in the *Indian Athenaeum* for August 1923) who considers "the language of the record to be Tamil and the Script Aramic" may be left out of account.

Another bas-relief cross with a Pahlavi inscription was discovered recently at Kaḍamaṟṟam, a village six miles distant from Mūvāttupuḷa, a taluk-center in the Kottayam Division, where I had been informed by the Rev. M. Petros of Tripunitura, that a tablet-cross with an inscription in an unknown script has been fixed up in the wall of the Jacobite Syrian church. This proved to be a valuable discovery, confirming as it does, the hope expressed by the late Drs. Burnell and Haug that, "many more Pahlavi inscriptions may still exist, not only in Travancore but in other parts of India," and that "their discovery would prove an interesting linguistic and historic acquisition".

This tablet, measuring about 30″ × 20″, is found embedded in the south wall of the sanctum in the Jacobite-Syrian church at this village nearly forty miles from Kottayam where the other two better known crosses are preserved; but my informants were unable to give me any interesting details as to whether this cross had been kept in the church from a very long time, or whether it was brought down from some other place and fixed up in its present position.

The church, which is picturesquely situated on the top of a small hillock, does not claim any antiquity, epigraphical or architectural, except for the presence of this Persian cross. This new tablet resembles the St. Thomas' Mount cross, and the bigger one at Kottayam in its sculptural details, *i. e.*, it is of the Greek type with fleur-de-lis extremities, is equal-armed and stands on a pedestal of three steps. It is flanked by two detached pilasters of the same style as that of the other two examples, and on the capitals of these are also found two couchant *makaras* or fish-monsters facing each other and supporting with their gaping mouths, a semicircular belt (*prabhā-maṇḍala*) arching above the cross. The outer rim of this arch is respresented as ornamentally curving out in two hooks, on either sides of some central flower-and-bead cluster.

In the places occupied by a down-turned dove with outspread wings (symbolising the Holy Ghost) and shown as pecking at the top of the upper limb of the cross, we have in the Kaḍamaṟṟam specimen a somewhat curiously shaped object, which resembles a crown or a bishop's mitre or, worse still, a shuttle-cock; but as

1 This subject has been dealt with by me in great detail in the Journal of the Asiatic Society of Bengal.

these have no symbolical significance, we have to take this object also to be an extremely crude representation of a dove, whose extended wings have the outlines of two in-turned rose leaves, whose body and tail are inartistically sculptured as five straight feather-tipped strands, and whose head and beak, looking like a turnip, are with some difficulty recognisable as parts of a bird's anatomy.

On either side of the lower limb of the cross are the same floral devices branching out upwards in conventional curls, and below these, a semi-circular triple band envelopes the steps in a rainbow-like arch. Five shallow oblong niche-like depressions have been crudely picked out for the sake of ornament on the plain pedestal below this calvary of three steps, and some later enthusiast or imitator has managed to shape them into the abbreviated Latin formula—*I. N. R. I.*—(*Jesus Nazarenus Rex Judaeorum*). The portion containing the Pahlavi writing is a narrow ribbon of stone which springs at either extremity of this base and going up straight to a height of about 15", curves round in a semi-circular arch of 9" radius, enveloping the top of the cross and its halo-circle.

The inscription upon this cross seemed to consist of three short sentences separated by two + (cross) marks. Of these, the portion running down the (proper) left limb from one such mark at the top corner, appeared to be identical with the shorter sentence found in the same position in all the other three crosses, both at Kottayam and the Mount; but the remaining portion appeared to be different and to consist of two sentences marked off by the other dividing + symbol. Sculpturally considered, this cross at Kaḍamaṟṟam seemed to be a later copy of the one at St. Thomas' Mount; but as only Pahlavi scholars can pronounce an authoritative opinion on its probable age after a careful consideration of the script employed in the record, a good photograph of this cross and its inscription was forwarded to the eminent Pahlavi scholar Dr. Jivanji Jamshedji Modi, B. A., PH. D., C. I. E., of Bombay, whose indefatigable researches in the field of ancient history are so well-known.

This gentleman who has managed to find time, amidst his multifarious duties, to examine this Pahlavi writing, has kindly furnished me with the following learned note, and as he has permitted me to utilize it in the official publications of this Department, I cannot do better than quote it *in extenso*.

"The decipherment of a Pahlavi inscription is generally difficult. (*a*) In the first place, as some of the characters of the Pahlavi language are such as admit of various readings, even the reading of Pahlavi manuscripts is in many cases difficult, and there is a difference of opinion among scholars about the reading of various words. (*b*) This difficulty is much increased in the case of inscriptions, where besides the difficulty of engraving itself, there is that of a certain limit of space. (*c*) Again, that difficulty is added to, when the inscription has to be made in an arched form. (*d*) Lastly, we must bear in mind the fact that the artists who engrave inscriptions are not literary men. They work mechanically from copies submitted to them, and from our experience of some engravers of even our modern times, we know how likely it is for them to commit mistakes.

"The difficulty about the decipherment of a Pahlavi inscription like that under notice is well illustrated by the attempts of scholars in reading the Pahlavi

 Block No. 4—THREE PAHLAVI CROSSES AT KOTTAYAM, VALIAPALLI AND KADAMARRAM CHURCHES. [To face page 71

inscription on the Christian Cross in the church of Mount St. Thomas at Madras, the like of which is also found on two crosses at Kottayam." [Here follows a short reference to the readings by Drs. Burnell, Haug, West etc.]

"These facts show how difficult it is to decipher a Pahlavi inscription on a Christian cross of the kind which is under examination in this note. What Dr. West has very properly said of the Mount St. Thomas cross is true of this also that "there is little chance of any two Pahlavi scholars agreeing about its interpretation."

"With these few preliminary observations suggested by the decipherment of the inscriptions on the known crosses, I beg to submit my reading and translation of the Pahlavi inscription on the cross 'recently discovered at Kaḍamaṟṟam in the Travancore State', kindly sent me by Mr. A. S. Ramanatha Ayyar, Superintendent of Archæology. I was sent at first a photo-print and then an estampage and then a photo of a better impression. Of these, it is the last, that has been of good service to me.

"Mr. Ayyar, in his letter says:

'It may be noted that the portion of the inscription on the left limb of the arch appears identical with the shorter sentence found on the crosses at St. Thomas' Mount and at Kottayam, while the remaining portion of the writing seems to consist of two short sentences separated by a + mark'.

"Now I have before me the following three impressions of the Madras St. Thomas' Mount inscription; (1) the one given by Dr. Burnell; (2) the one given by Dr. West in the *Epigraphia Indica*, and (3) the one given by Dr. Harlez in the Report of the *Oriental Congress of Paris*, 1892 as reproduced by Dastur Darab in his article in the *Madrassa Jubilee Volume*. Strange to say, I find slight differences in all these three impressions of copies in the matter of the above referred to short sentence. By carefully noticing this short sentence in all the three crosses, one will notice that, though apparently identical, there is a difference here and there.

"Coming to this short sentence in the inscription of the recently discovered cross, I find herein also a marked difference. So, I have attempted a new reading of this short sentence, as given in our new cross. My reading and translation of this short sentence may be taken as a sixth humble attempt, sixth, not taking into consideration Dr. West's first attempt and Dustur Darabji's alternative attempts. In connection with this attempt, I beg to draw the attention of my reader to the picture of the bird "dove" on the cross. I think that the word, which I have read as *vai* (San. वि: Latin *avis*) is a reference to this bird.

"I give below my reading and translation of the inscription on this recently discovered cross.

Translitertion.

Le zibah vai min Minav val denman
Napist Mār Shapūr.
Le mun ahrob Mashiah avakhashahī khār bokht.

Translation.

I, a beautiful bird from Nineveh (have come) to this (country).
Written Mar Shapur.
I, whom holy Messiah, the forgiver, freed from thorn (affliction).

"I will not proceed here to say anything in detail in support of my reading. I propose to do so in detail elsewhere. But I like to draw special attention to two or three matters in my reading and translation.

"Firstly, I think that, in the first line, down below on the right side of the arch, the line which is mostly common in the former crosses, there is a reference to the dove, which is represented on the cross. I read one of the words as *vai* (San. वि: Latin *avis*)=bird, and I take that 'bird' as referring to the dove. Again in this line, I read the next word as Ninav, *i. e.*, Nineveh. In this connection, I would refer my readers to the account of Dr. Burnell in his paper, first published in the *Indian Antiquary* of 1874 (vol. III). It appears from that account, that the early Christians who came to India were those from Babylon. So the mention of Ninav or Nineveh refers to that part of Persia.

"I may say here, that one may plausibly object to my reading the word as Ninav from the recently discovered cross. But the word is clear in the similar part of the inscription in the previous discovered crosses. The flourish of the hand by the artist on the cross under examination has not made the word clear in our present cross. The word is written as III (something like ııı, — hundred and eleven, in figures) and it occurs as Ninav for Nineveh in the Pahlavi treatise of *Shatroiha-i-Airan* (*vide.* my Pahlavi Translation, Part I—*Aidgar-i-Seistan*).

"Then the third word to which I like to draw attention is the reading in the middle short sentence of a proper noun as Mar Shapur. This part of the inscription is mutilated. But I think it is the name Mar Shapur referred to by Dr. Burnell in his paper."

One important departure in Dr. Modi's reading of the short sentence, apparently common to all the four crosses, is the reference to the 'bird' *vai* (San. *vi* and Latin *avis*, as he has himself explained); and this is in appropriate agreement with the sculptured detail of a dove hovering, as a symbol of the Holy Ghost, over the top of the upper limb of all these crosses. Another point of greater historical value is the reading of Mār Shapūr in the middle short sentence.

If accepted, this reading will furnish an important landmark: and if this Mār Shapūr or Mār Saphōres, who, together with Mār Prodh or Peroz or Peroses, is said to have landed in Quilon in about 825 A. D., to have erected churches, to have preached the Christian religion under the patronage of the tolerant Hindu kings of the West coast, and to have been in these parts till about A. D. 880, can be considered identical with Maruvān Sapīr Īśō, who has been prominently mentioned in the Kottayam copper-plate charter of the time of king Sthāṇu-Ravi (*c.* A. D. 870), the date of erection of this cross becomes definitely computable as the end of the 9th century of the Christian era, *i. e.*, about two centuries and a quarter later than the earlier Kottayam and St. Thomas' Mount crosses, which have been attributed to about the middle of the seventh century. It also becomes possible that

the other bigger cross of Kottayam with the additional Syriac text may have been elaborated a century or so later on the model of the Kaḍamaṟṟam sample.

We know from the Kottayam plates that Maruvān Sapīr Īśō, more probably an ecclesiastical dignitary who had headed a colony of immigrant Christian merchants to the West Coast towards the second quarter of the 9th century A. D. then a secular merchant himself, erected a church called the Tarīśāppaḷḷi at Kurakkēṇi-Kollam or the modern Quilon, and obtained from the then ruling king certain privileges to his community and certain gifts of land for the upkeep of the church. As the word Tarīssa is mentioned as having been applied in China and Tartary as the denomination of the Nestorians and as the occurrence of the word Ninav or Nineveh, as read by Dr. J. J. Modi in the Kaḍamaṟṟam cross, also points to the geographical locality of its inspiration in Persia, it appears not unlikely,—at any rate, the temptation to identify it is great,— that this cross was possibly the one designed for, and that had originally been set up in the altar of the Tarisāppaḷḷi by Maruvān Sapir Īśō, and that at a later date, after some vicissitudes among which the interpolated incision of the four letters *I. N. R. I.* on the pedestal of the cross may have been one, it drifted into the Kaḍamaṟṟam church, owing to causes not ascertainable at this distance of time.

In a paper contributed to the *Indian Athenaeum* for August 1923, the Rev. H. Hosten, S. J., of Darjeeling, has made the following observations on the symbolism of the sculptural details employed in the ornamentation of these crosses and their canopying arches.

"Immediately above the dove of the Kottayam cross there is a semi-circle in relief dotted with little balls or beads, the central ball above the tail of the dove being larger than the rest. On each side and a little above the horizontal beam of the cross this border of balls (fifteen contiguous balls on each side) falls into the mouth of a dolphin-like monster, easily recognizable by his snout and his fish tail.

"A word may be said here about the symbolism of the dolphins. Its meaning is mostly that of the fish in Christian art. Arthur S. Barnes, writing in the Catholic Encyclopædia, New York (s. v. dolphin, V 100 b.), says :—'The particular idea is that of swiftness and celerity symbolising the desire with which Christians, who are thus represented as being sharers in the nature of Christ, the true fish, should seek after the knowledge of Christ. Hence the representation is generally of two dolphins tending towards the sacred monogram or some other emblem of Christ . . . . Speaking generally, the dolphin is the symbol of the individual Christian rather than of Christ himself."

"If that be so, the string of pearls on the St. Thomas' Mount cross and on the Kottayam cross (No. 1) might typify the pearls of great price which the dolphins of the faithful Christians eagerly covet. In the famous Christian stéle of Singan-fu, China (A. D. 781), two monsters (lions?) hold up with one of their forepaws a small casket containing the pearl of the Christian Law."

In this connection, the following remarks may be added on the analogy and significance of the same motifs in Hindu religious art, which have evidently furnished the St. Thomas' Mount the Kottayam and the Kaḍamaṟṟam crosses, their sculptural setting.

Dēvas (Skt. *div*='to shine,') or gods, were conceived as bright, luminous beings, and the idea of phosphorescent light emanating from them was sought to be expressed in early sculptures by the addition of plain circular discs called '*śiras-chakras*' to the back of the heads of images. In course of time these material nimbuses were decorated with intricate floral and creeper designs and thus came to lose some of their original intrinsic significance. Further on, which the conventionalisation of iconographic art and owing perhaps also to the inconvenience of representing a disc just behind an image's head, the modern detached aureole called the *prabhāvalī* or 'the lustrous circle', was evolved and conventional clusters of flames were also appended at intervals to the outer rim of this arching belt, to accentuate the idea of radiating light. With the decadence of the original simplicity of conception and with the elaboration of sculptural details achieved by individual artists, each extremity of this arch came to be represented as starting from the mouth of a *makara* or fish-monster, the vehicle of the purifying goddesses *Gaṅgā* and *Yamunā*, who are generally found flanking the entrances into temples. The *makara-tōraṇa* is another instance in point.

Although one cannot be sure whether the significance attached to the *makara*, namely, that it is 'symbolical of fertility and good luck' or 'of the water of the cosmic ocean from which the sun rose and into which the sun sunk at eventide,' was actually meant to be expressed in art language by and at the time of the introduction of this aquatic creature in Indian sculpture, or whether as is more probable, the conventional outline of its curious tail, rich in varied volutes and intersecting spirals, simply supplied a convenient artistic expedient for finishing off the blunt extremities of the canopy, this fish-dragon is found to figure in sculptures as early as the second century B. C.

In the present instances also, the cross—a reverent symbol of adoration to the Christians—was religiously canopied by an arc of halo whose extremities disappear into the gaping mouths of two *makaras* of purely Hindu design. The pellets, or round balls lining the middle of the belt, are mere ornamental adjuncts to beautify the plain band of the arch—a golden arc being set with precious stones and pearls in variegated profusion— and are otherwise innocent of the esoteric significance suggested in the above extract.

The pillars supporting the halo-circle are of the indigenous type and are no more specifically 'Persepolitan' than similar pillars found in abundance in any medieval South Indian temple of Śiva or Vishṇu. They have the usual components of a short shaft, surmounted by the *kalaśa* (the water-pot), the *kaṇṭha* (the neck) and the *kumbha* (the torus); and above all is the upturned *dātura* or the white trumpet-shaped flower, which together with its thorny berry, has furnished a popular model for the *pushpapōdika* or cross-brackets of capitals.

It can thus be postulated that all three crosses at St. Thomas' Mount, Kottayam and at Kaḍamaṟṟam were probably designed by Indian sculptors who were permeated with Hindu architectural traditions, and that the Pahlavi inscriptions were also engraved by them under instructions received from their foreign Christian employers, while the earlier lancet-arch-type of cross at Kottayam *may* also have been Indian work, though executed in a simpler design. As noted by

Dr. J. J. Modi, the handicap of having to copy an unintelligible record in a strange script, and in the cramped space furnished by a narrow arching ribbon of stone may partly account for the existence of the slight differences in calligraphy, except in cases where the letters are completely dissimilar, which even then appear almost identical to an uninitiated eye. That the sculptural background of the three crosses is consciously Hindu in character is undeniable, and in their familiar setting these crosses did naturally evoke a readier acceptance from the converts, recent or otherwise, for whose adoration they were perhaps consecrated at that time.

Thus the discovery of the Kaḍamaṟṟam cross in the Travancore State is likely to prove of importance to the history of Christianity in the West Coast.

No. 52—Muttusira inscriptions.

I have made the following observations on the Muṭṭuśira Church and its Vaṭṭeḻuttu inscriptions, in the *Annual Report* of the Archæological Department for the year 1100 M. E.

At Muṭṭuśira, a village fifteen miles to the north of Kottayam and just a mile from Kaḍatturutti, another important Syrian Christian centre, I discovered an old altar-cross lying in a neglected corner amidst the debris of a chapel which is now rebuilding.

I was told that this church was originally called the church of the Holy Ghost, (Syr. *Ruhādak-Kudīsa*), and that it is proposed to re-christen it, on completion, as the church of St. Francis of Assesi. The tablet-cross appears to have been brought hither some centuries ago from another old church which had probably existed elsewhere near by, and it was found in the foundation of the altar of this chapel, when the flooring was raked up during the repairs.

The tablet which measures 2′ 8″ by 2′ and is about 5″ in thickness has a shape similar to the St. Thomas' Mount cross, *i. e.*, it consists of a square, one side of which ends in a segmental arch at the top. A narrow belt 2½″ in width runs all round the edge of the cross and on it must have been engraved the Pahlavi letters, similar to those found on the other famous crosses at Kottayam and at Kaḍamaṟṟam. But unfortunately for the cause of epigraphy, this inscribed arch of stone has been mutilated, and only a portion of about 24″ forming the left upright limb of the belt, has escaped damage. More important than this is another smaller arch ¾″ in width which runs parallel to the outer arch, separated from it by a groove an inch in width. On this narrow ribbon of stone also are seen traces of Pahlavi writing. This belt has also suffered damage, and it is possible that, in its entirety, this additional line may have contained some interesting information other than the formula of adoration that has been met with in the other crosses.

Mr. B. T. Anklesaria, M. A., of Bombay has while identifying the fragmentary Pahlavi writing on the outer arch with the writing on the other known crosses, suggested new readings and has deciphered the damaged writing on the inner limb to signify

"Lord Messiah the supreme . . . . ."

I have prepared a separate paper on the four Pahlavi crosses of Travancore and I have fully aknowledged therein my indebtedness to both Dr. J. J. Modi and Mr. Anklesaria for their very valuable and scholarly help in this matter.

The open-air stone-cross standing in front of the principal church at Muṭṭu-śira has an inscription on its pedestal recording the date of its erection to be Kollam 799 (= A. D. 1623). The stone base is devoid of any ornament, such as seraphs' heads, crosses or animal designs that have been found on the pedestals of crosses elsewhere, but one of the broad members of the pedestal contains on a smaller scale but in an unmutilated form, a replica, of the Pahlavi cross described above (without the inscription). From this, one may perhaps premise that the damage done to the cross, either by accident or by other causes, must have happened later than the first quarter of the seventeenth century A. D., and that it must have been put face downwards in the floor of the altar by some individuals.

Besides these crosses, a few inscribed stones were also found in the church that is being renewed, and those which were lying about have now, at my suggestion, been collected and kept together in a corner. Most of them are the usual Vaṭṭeḻuttu epitaphs of the post-Portuguese period which one commonly finds in the Travancore churches; but only one (No. 73 of 1100) is of some special importance.

This record begins with the date A. D. 1528 in which a cross (*śilva* mentioned as *tiḷivā*) of wood appears to have been erected under the orders of the Patriarch, (*tamburāṉ*), and then it enumerates a few bishops who had been in charge of the Syrian church of Malabar in the beginning of the sixteenth century A. D., such as Mār Denha and Mār Givargis (George). After them is mentioned Mattāyi-pādiri who went to Portugal and who is represented as the *marumagaṉ* of one of the bishops. This Vicar who is styled a *pādiri* is evidently different from Mathew one of the three men who went to the Patriarch Mār Simon in A. D. 1490, because that man is said to have died in Portugal. The bishop Mār Simeon, together with his vicar (*pāḍiri*) Jacob is said to have taken out this wooden cross (*mara-tiḷivā*) on the 13th Kaṉṉi of the year A. D. 1580 which was the anniversary day (*tiḷivā-perunāḷ*) of the Invention of the Cross (by St. Helena, the mother of Emperor Constantine), and to have consecrated a stone cross (*kariṅgal-tiḷivā*) instead, on Good Friday, the 29th day of Mīṉam in A. D. 1581. This stone cross must however have been different from either the Pahlavi cross described above or the open-air stone-cross in the church compound, which was erected only in Kollam 799 (A. D. 1624). One point has however to be noted, namely, that 29th Mīnam (March 27, A. D. 1581) fell on a Sunday and not on a Friday. Friday was March 25—Mīṉam 27, according to the *Indian Ephemeris*.

All the above-mentioned names of bishops and vicars have been noted by Mr. Mackenzie in his *History of Christianity in Travancore* (*Travancore State Manual*, Vol. II, pp. 148-178). Mār Denha, Mār George, and Mār David were the three bishops who were sent by the Patriarch Elias to the Syrian church of Malabar; but nothing more is known of them. They must have died before about A. D. 1549, because St. Francis Xavier has referred only to Mār Jacob in his letters. Mār Simeon who is mentioned in the second part of this Vaṭṭeḻuttu record was consecrated as Metropolitan of the Thomas Christians, and he arrived in Malabar

in A. D. 1578 *i. e.*, about two years previous to the date of this epigraph. He had made Kaḍatturutti as his head-quarters, and the Muttuśiṛa church close by must also have been of importance at that time. Having quarrelled with Mār Abraham, whom he had come to oppose, Mār Simeon got into trouble, and he was arrested and sent to Rome. He is believed to have died at Lisbon in A. D. 1599. Jacob Pādiri was a Syrian priest whom Mār Simeon had appointed as his Vicar-General, before he left the Malabar Coast. Jacob has been called a Nestorian by Mr. Mackenzie, and he is said to have died in A. D. 1597.

(*No. 73 of* **1100**).

First section.

1 மாருன் ஈசொ மிசி-
2 ய்ஹ பெறங்கிட்ட ௲௫௱௨௰-
3 வு மாத இடெலத்த சுத்த-
4 ம் ஆன திளிவா யிரி[1]த்-
5 தி தம்புரான்றெ கல்ப்-
6 பெனயால் மற்தரு மாரு-
7 யு கிவறுகித மிருதி[2]-
8 யும் கூட இதின்-
9 றெ செழும் பொற்த்தகா-
10 ல் தெசாத்த பொ[யி][3] தன்றெ
11 மருமகென் மத்தாயி பா-
12 திரி . யும்[4] கூடா

Second section.

1 மிசிய்ஹ பெறங்கிட்ட ௲-
2 ௫௱வுய மாத கன்னி ஞாயிற
3 யருஙு மா[று]திளிவா[டெ]-
4 பெருநாள்க்க இமரதிளி-
5 வா எ[டு]த்த ம[ண்]த்தில பொ-
6 திஞ்ஞ யிறுத்தி மறுசெம்-
7 ஒன் மெத்தருனும் பாதி-
8 ரி யக்கொவும் + கா[ல இ]-
9 த[யவுஙு]பெருநாள்க்க இ[ப]-
10 தாரக்குரிச வெச்சு + ௲௫௱-
11 வுயஅ மத மினஞாயி[ற] ஷபி-
12 ஸஙு துககவெள்ளிஆழ்ச்-
13 ச நாள் இக்கரிங்கல் திளிவா
14 யிறு[த்தி]

1 ரி may also be considered as ழ.

2 Can be taken as மறாதாவும் also. It may then be taken to refer to Mār David

3 பொயி is probably பொய.

4 There is some space between ரி and யு and a letter has been engraved here.

(*No. 75 of 1100*).

1 கொல்லம் அா-
2 ரு மதம் சிங்-
3 ங ஞாற உயச
4 ௲ கல்லார்வே-
5 வி மாத்துவென்
6 [குழி]யதின்ற்-
7 றெ அலம்மய்
8 தம்புராண்ற்றெ
9 மன குணத்தாலெ
10 எடுத்து . . ச்

(*No. 76 of 1100*).

1 கொல்லம் அா-
2 ம் மாத மிதின-
3 ஞாயிற உயர
4 ௲ கொங்கடெ-
5 ழெ அதெப்ப
6 குரியத ந-
7 ல்லவழி செது

(*No. 77 of 1100*).

1 . . . .
2 ாவ . . . .
3 கும்ப . . . .
4 ௲ பழெகண . . .
5 ல் தரித மறியத்-
6 தின்றெ அலம்ம-
7 ய் தம்பு[ரா]ன்றெ
8 மனகுணத்தாலெ
9 எடுத்து . . . .

(*No. 78 of 1100*).

1 கொல்லம் . .
2 ாவமஉ . .
3 ம் மாகெரம-
4 அ மத்த .
5 யி அயிப்[பி] . -
6 ற்றெ அல[ம்]-
7 ம நல்லம . . .
8 ம் எடுத்து.

(*No. 79 of 1100*).

1 கொல்லம் அாவய௦ மாண்டு
2 மின[மாத]ம் உமரு௲ ட்டெழ-
3 கணக்கில் வந்த செ-
4 ணிஆழிச்ச நாள் கா-
5 டப்பு[ற]த்தெ எலிசா
6 அனம்ம . ள . . . .
7 யது நெர[ம்] நல்லவழி-
8 க்க இட கூடி

On the pedestal of the open-air cross.

(*No. 72 of 1100*).

1 மிசிஹ பிறந்திட்ட சஹஸ்ராவமர லாம்ங் காலம் சென்றெ-
2 [து] கொல்லம் ௭ாஸ்ஙெ மத கன்னி ஞாயெற கரிங்கல்
3 குரிசு யிறுத்தி கல்லார்வே . . . த்து மாத்து தன் . . கணக்கு ப .

Another damaged epitaph contains the following legible syllables:
கொல்லம் அாமஉ மாண்டு [இட] ரூாற ம[க]௦ [பழைகண]க்கில் வெள்ளி ஆழ்ச்ச நாள்
குழி . . . . வம் . . . . . .

Block No. 5—PAHLAVI CROSS AT MUTHUSIRA CHURCH.